

د حضرت يشعياہ نبی کتاب - ماخذ انبياء

اول باب

۱ ﴿۱﴾ په دې کتاب کښې د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه پېغامونه دي کوم چې خدائ پاک د آموص زوی يشعياہ باندې په هغه وخت کښې څرگند کړل کله چې عزياء، يوتام، احاز او حزقياہ د يهوداه بادشاهان ؤو.

يو سرکشه قوم

﴿۲﴾ مالک خدائ وفرمائيل، "اے زمکې او آسمانه، زه چې څه وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او خيال مې ساتلې دے نو هغوی زما خلاف بغاوت کړې دے. ﴿۳﴾ غویې خپل مالک پېژنی او خر د خپل مالک اخور پېژنی. خو بني اسرائیل خپل مالک نه پېژنی، زما خلق د عقل نه خلاص دی." ﴿۴﴾ اے گناهگار قومه، تاسو خپلو گناهونو رالاندې کړې یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالک خدائ رد کړې دے. کوم چې د بني اسرائیلو مقدس خدائ پاک دے او تاسو د هغه نه مخ اړولې دے. ﴿۵﴾ تاسو خپله سرکشی ولې نه پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته ملاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دي او ستاسو زړونه بيمار دي. ﴿۶﴾ د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کښې يو ځای هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی یئ، زخمی یئ او تغمې درياندې ولاړې دي. نه ستاسو زخمونه صفا کړې شوي دي، او نه ورباندې مرهم پټی شوې ده. ﴿۷﴾ ستاسو ملک شاړ شوې دے، ستاسو ښارونه سوزولې شوي دي. ستاسو په وړاندې د پردی ملک خلق ستاسو پټی لوټ کوی، او هر څه چې وینی هغه تباہ کوی. ﴿۸﴾ صرف صیون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انگورو په باغ کښې د څوکيدار جومپړی پاتې وی یا د بادرنگو په پټی کښې يو څپر بې اسری وی، او د محاصرې لاندې بې اسری ښار وی. ﴿۹﴾ که مالک خدائ رب الافواج يو څو کسان ژوندی نه وې پرېښی، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوې وو. ﴿۱۰﴾ اے يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی. چې مالک خدائ درته څه فرمائی نو هغې ته غور ونیسه او چې خدائ پاک درته څه ښودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. ﴿۱۱﴾ مالک خدائ فرمائی، "که تاسو بې شمېره قربانيانې پېش کړئ نو زما پرې څه؟ زه د ښو ځناورو وازگې او د گيانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغلې یم. په دې زه نه خوشحالیږم چې تاسو ما ته د غویانو، گډو او د چپلو وینې پېش کوئ. ﴿۱۲﴾ کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خيال دا دے څه چې زه دا غواړم چې ستاسو ځناور دې زما په دربار کښې گرځي؟ ﴿۱۳﴾ تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې فائدې دی. تاسو چې د خوشبویي کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زه نفرت کوم. زه ستاسو د نوې مياشتې اخترونه، ستاسو د سبت ورځې او ستاسو مذهبي اجتماعگانې نه شم برداشت کولې، دا هر څه ستاسو د گناهونو په وجه خراب شوي دي. ﴿۱۴﴾ ستاسو د نوې مياشتې د اخترونو او ستاسو د مقدسو ورځو نه زه نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوې دے او د دې برداشت کولو نه زه تنگ راغلې یم. ﴿۱۵﴾ کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زه به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاگانې وکړئ، نو زه به یې نه قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وینو رنگ دي. ﴿۱۶﴾ اول ولامبئ او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملې زما د سترگو نه لرې کړئ. او، نور بد عمل مه کوئ، ﴿۱۷﴾ نېکی کول زده کړئ. او گورئ چې انصاف کيږی، د چا سره چې ظلم شوې وی د هغوی مدد کوئ، يتيمانانو له خپل حَقونه ورکوئ او د کونډو د حق دفاع کوئ." ﴿۱۸﴾ مالک خدائ فرمائی، "راځئ چې اوس دا مسئله حل کړو. اگر چې ستاسو گناهونو تاسو تک سره داغي کړي یئ، خو زه به تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپين کړم، اگر چې ستاسو داغونه تک سره دي، خو تاسو به د وړې په شان تک سپين شی. ﴿۱۹﴾ خو که تاسو خپلې رضا سره تابعدار یئ، نو چې زمکه کوم ښه څيزونه پيدا کوی، هغه به تاسو خورئ. ﴿۲۰﴾ خو که تاسو انکار او سرکشی کوئ، نو د توري لاندې به گېر شئ او مړه به شی. دا د مالک خدائ د خولې کلام دے."

٢١ هغه بنار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوې دے. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او انصاف نه پک وو، خو اوس په کښې صرف قاتلان پاتې دی. ٢٢ اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوت نه پک دی، او ستا بهترينو ميو کښې اوبه گډې شوې دی. ٢٣ ستا مشران باغيان شوي دي او د غلو ملگری شوي دي، هغوی هر وخت تحفې او رشوتونه اخلي. هغوی په عدالت کښې هيڅکله د يتيمانانو دفاع نه کوي او نه هغوی ته د کونيو فرياد را رسي. ٢٤ نو هغې ته غور ونيسي څه چې مالک خدای رب الافواج، د بني اسرائيلو خدای تعالی فرمائي، ”زه به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفينو نه به بدل واخلم. ٢٥ زه به ستاسو خلاف خپل طاقت استعمال کړم. زه به تاسو داسې صفا کړم لکه څنگه چې اوسپنه په اور کښې صفا کيږي او زه به ستاسو نه ټول ملاوت لرې کړم. ٢٦ زه به تا له هغه شان قاضيان او مشيران درکړم لکه څنگه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو بنار وبللې شي.“ ٢٧ مالک خدای به انصاف سره يروشلم بيا آباد کړي او چې څوک هلته توبه وياسي هغه به بچ کړي. ٢٨ خو مالک خدای به هغه هر يو کس ريزې ريزې کړي څوک چې گناه کوي او د هغه خلاف بغاوت کوي، او څوک چې مالک خدای ته شا کړي نو هغه به تباه شي. ٢٩ د څپرې د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحاليږئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بت پرستي دپاره غوره کړي دي نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. ٣٠ تاسو به د څپرې د داسې ونې په شان يې چې پانې يې اوچې شوي وي او د يو داسې باغ په شان به يې چې هيڅ اوبه په کښې نه وي. ٣١ نو هغه تکړه سپري به لکه د بوسو په شان وي او د هغوی بد عملونه به د اور د بخرکي په شان وي. دواړه به يو ځای داسې اور واخلي چې هيڅ څوک به يې مړ کولې نه شي.

يروشلیم به د ابدی امن مرکز وی

٢ ١ دا هغه پيغام دے چې خدای پاک د آموص زوی يشعياہ باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل کړو. ٢ په راتلونکي وخت کښې، په کوم غره باندې چې د مالک خدای کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وي، د غرونو په ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وي. او ټول قومونه به د سېلاب په شان ور روان وي، ٣ او د پېرو قومونو خلق به راشي او و به وائي، ”راځئ چې د مالک خدای غر ته وځېږو، او چې د بني اسرائيلو د خدای پاک کور ته لاړ شو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائي، او مونږ به د هغه په لارو ځو.“ ځکه چې د صيون نه به د هغه تعليمات راوځي، او د هغه کلام به د يروشلم نه راځي. ٤ مالک خدای به د قومونو انصاف وکړي او د هغوی په مينځ کښې به لانجې هوارې کړي. هغوی به د خپلو ټورو نه د يوې خولې جوړې کړي او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړي. قومونه به هيڅکله بيا جنگ له لارې نه شي، او نه به بيا دوی د جنگ تربيت حاصلوي. ٥ نو اے د يعقوب اولاده، راځئ چې مونږ د مالک خدای په رڼا کښې گرځو. ٦ اے مالک خدایه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد کړې دے. ځکه چې هغوی خپل ملک د نمرخاته د طرف د جادوگرۍ نه پک کړې دے. د فلسطينو په شان هغوی هم فالگرو له ځي او د بل ملک خلقو سره غاړه غټي اوسپري. ٧ د هغوی ملک د سپينو زرو او سرو زرو نه پک دے او د هغوی خزاني نه ختميري. د هغوی ملک د آسونو نه پک دے او د هغوی جنگي گايې بې شمېره دي. ٨ د هغوی ملک د بتانو نه پک دے او هغوی داسې څيزونو ته سجدې لگوي چې هغوی په خپلو لاسونو جوړ کړي دي. ٩ نو په دې وجه به هغوی بې عزته او سپک شي. اے مالک خدایه، هغوی مه معاف کوه. ١٠ په غارونو کښې ورننوځئ او د مالک خدای د يرې نه او د هغه د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړئ. ١١ د انسان مغروره سترگې به ټيټې کړې شي او د انسان لویي به په عاجزي بدله شي. نو په هغه ورځ به صرف د مالک خدای ثناء صفت کيږي. ١٢ په هغه ورځ به مالک خدای رب الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا لوی وي، هغه ټول به عاجزه کړي. ١٣ هغه به د لبنان لوړ لوړ ديار او د بسن د ملک د څپرې ټولې ونې تباه کړي. ١٤ هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډۍ هوارې کړي، ١٥ هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعي مضبوط دېوالونه هوار کړي. ١٦ هغه به ټول لوی سمندري جهازونه او ټولې ښائسته کشتۍ ډوبې کړي. ١٧-١٨ د انسان غرور به په عاجزي بدل شي او د انسان لویي به خاورې ايرې شي. بتان به په مکمله توگه ورک شي او په هغه ورځ به صرف د مالک خدای ثناء صفت کيږي. ١٩ چې کله مالک خدای د دنيا يړولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په

غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوږو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالک خدائ د دهشت او جلال نه وتښتي. (۲۰) کله چې هغه ورځ راشي، نو هغوی چې کوم د سپينو زرو او سرو زرو بُتان جوړ کړي وي چې عبادت يې وکړي نو هغه به وغورزوي. او هغوی به منبرکانو او بناپبرکانو ته پرېږدي. (۲۱) چې کله مالک خدائ د دُنیا پرولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوږو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالک خدائ د دهشت او جلال نه وتښتي. (۲۲) په انسان باندې توکل مه کوه، د هغوی ژوند د يوې لحظې دې او د هغې قدر څه دې؟

په يروشلم کښې تباهي

۳ (۱) مالک خدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه هغه هر څه لرې کړي چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلې دې. هغه به د هغوی نه خوراک او د څښلو اوبه واخلې، (۲) د هغوی نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران، فالگران او مشران، (۳) فوجي آفسران، معتبر کسان، مشيران، ماهر کاربگران او جادوگران واخلې. (۴) زه به هلکان د هغوی مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوی حکومت کوي. (۵) خلق به يو بل سره زياتې کوي. هر يو سرې به په بل سرې او هر يو گاونډي به په بل گاونډي رعب اچوي. ځوانان به د خپلو مشرانو بې عزتي کوي او بدکرداره خلق به د عزتمندو بې عزتي کوي. (۶) په هغه وخت کښې به يو کس خپل ورور ته ووايي، ”تر اوسه پورې تا سره ځادر شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د کنډراتو د دې پيري ذمه واري اوچته کړه.“ (۷) خو هغه به ورته په جواب کښې وائي، ”نه، زه ستاسو علاج نه شم کولې. نه ما سره خوراک شته او نه ما ځادر شته. ما د عوامو مشر مه جوړوي.“ (۸) بې شکه چې يروشلم په لړزان دې. او په يهوداه زوال راغلي دې. هغوی چې هر څه وائي او کوم عمل کوي هغه د مالک خدائ خلاف دې، هغوی په جار بار د مالک خدائ خلاف بغاوت کوي. (۹) د هغوی مخونو نه د هغوی ملامتيا څرگنده ده. هغوی د سدوم د خلقو په شان په جار بار گناه کړې ده. په هغوی افسوس. هغوی په خپله تباهي په ځان باندې راوستلې ده. (۱۰) صادقانو له خوشخبري ورکړه چې هغوی بختور دي، ځکه چې هغوی به د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند واخلې. (۱۱) خو بدعمله خلق تباه دي، هغوی چې د نورو خلقو سره څه سلوک کړې وي نو هم هغه شان عمل به د هغوی سره هم وشي. (۱۲) ځوانان زما د خلقو سره زياتې کوي، او ښځې په هغوی باندې حکومت کوي. اې زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په غلطه لار باندې روان کړي يې، او هغوی ستاسو لارې ستاسو نه گډې وپې کړې دي.

د مالک خدائ د خپلو خلقو عدالت کول

(۱۳) مالک خدائ په خپل عدالت کښې تيار دې، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دې. (۱۴) مالک خدائ د خپلو خلقو آفسران او مشران راوړي چې د هغوی عدالت وکړي. د هغوی خلاف د مالک خدائ دا اعتراض دې، ”تاسو زما د انگورو باغ تباه کړې دې او د غريبانانو نه لوټ کړې شوي مال ستاسو په کورونو کښې دې. (۱۵) تاسو دا حق نه لرئ چې زما خلقو له رگړه ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې راکاږئ. ما مالک خدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلي دي.“

د يروشلم ښځو دپاره خبرداري

(۱۶) مالک خدائ فرمائي، ”گورئ، د يروشلم ښځې څومره مغروره دي. هغوی هسکه غاړه نيولې وي او روانې وي. هغوی تل نخرې کوي. هغوی د نازونو او نخره قدمونه اخلي او پانزېبونه شپنگوي. (۱۷) زه به د هغوی په سرونو باندې دانې راوخېژوم او گنجي به يې کړم.“ (۱۸) داسې ورځ راروانه ده چې مالک خدائ به د يروشلم د ښځو نه هغه هر څه واخلې په څه چې هغوی ځانونه ښائسته کوي، پانزېبونه، هارونه، د سپوږمۍ په شان کالښ، (۱۹) والي، بنگري، نقابونه، (۲۰) لويټي، گونگروگان، کمربندې، د عطرو بوتلې، تعويدونه، (۲۱) گوتمې، نټکي، (۲۲) ښائسته جامې، چوغې، شالونه، پرسونه، (۲۳) شيشې، د کتان جامې، پړوني او بُرقعې. (۲۴) د عطرو د خوشبو په ځای به د هغوی نه بدبوئ خېژي، د کمربند په ځای به هغوی د ځان نه پري تاو کړي وي، د ښائسته زلفو لرلو په ځای به هغوی گنجي شي، د قيمتي جامو په ځای به هغوی د ټاټ جامې اغوستې وي. د

هغوی حُسن به په شرم بدل شی. (۲۵) د ښار سپری به په توره وژلې شی، ستاسو تکړه سپری او سپاهیان به په جنگ کښې مړه شی. (۲۶) د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په خپله د هغه ښځې په شان وی چې یواځې پاتې شی او په زمکه کښېښی.

۴ (۱) کله چې هغه وخت راشی، نو اووه ښځې به یو سرې راوښی او ورته به ووايي، ”مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره د جامو او روټی انتظام کوو، خو چې مونږ صرف ستا په نوم پورې تړلې یو چې ته زمونږ خاوند یې، او داسې به مونږ د شرم نه بچ شو.“

د یروشلم بحال کېدل

(۲) هغه وخت راروان دے چې د مالک خدای څانگه به د هغه ملک هر یو بوتی او ونه لویه او ښائسته کړی. نو چې کوم اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو هغوی ټول به خوشحاله وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه ملک کښې پیدا کېږی. (۳) هر څوک چې په یروشلم کښې پاتې وی، نو خدای پاک به د هغه دپاره ژوند غوره کړی وی نو هغه به مقدس گڼلے شی. (۴) مالک خدای به د صیون ښار د ښځې گندگی وویځی، هغه به د یروشلم نه د وینې داغونه د عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړی. (۵) بیا د صیون په غره او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په هغوی به مالک خدای د ورځې ورپه وراولپړی او د شپې به ورباندې لوگے او ځلېدونکے اور راولپړی. د خدای پاک جلال به هغه ټول ښار پټ کړی او د هغې حفاظت به وکړی. (۶) د هغه جلال به په هغه ښار باندې لکه د خېمې په شان وی چې د ورځې د گرمۍ نه سورے جوړ کړی او دا به د امن ځای وگرځوی او د باران او طوفان نه به یې محفوظ وساتي.

د انگورو د باغ سندره

۵ (۱) راځی چې زه د خپل محبوب دپاره سندره وایم، دا زما د دوست او د هغه د انگورو د باغ سندره ده. زما د دوست د انگورو یو باغ وو، چې دا باغ په یوه زرخېزه غونډۍ باندې وو. (۲) هغه زمکه وکنستله او د هغې نه یې کانی صفا کړل، هغه د بهترینو انگورو بوتی وکړل. او د دې باغ په مینځ کښې یې د حفاظت دپاره د څوکیدارۍ یو برج جوړ کړو، هغه د انگورو نه د رس ویستلو دپاره د کانی نه لنگری جوړه کړه. هغه د ښو انگورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انگور پاڅه شول نو هغه ټول تراوه و. (۳) نو اوس، اے د یروشلم او د یهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انگورو د باغ په مینځ کښې فېصله وکړی. (۴) داسې څه شته چې ما د دې باغ دپاره نه وی کړی؟ نو بیا چې ما د دې باغ نه د خوړو انگورو توقع ساتله، نو دې تراوه ولې ونيول؟ (۵) نو زه به اوس تاسو ته ووايم، چې زه به د دې خپل باغ سره څه کوم. د دې نه گېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه خوا کړم، د دې د حفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې وې خوری او د پښو لاندې یې کړی. (۶) زه به د هغې زمکه شاره کړم. نه به یې په بوټو کښې قینچې کیږی او نه به ورته گوډ کیږی، هلته به ازغی او مرکونډۍ زرغونې شی. زه به ورپه هم منع کړم چې په دې باندې باران نه وروی. (۷) د اسرائیل قوم د مالک خدای رب الافواج د انگورو باغ دے، او د یهوداه خلق د انگورو هغه بوتی دی چې هغه په خوشحالی کړلی دی. د هغه د دوی نه طمع وه چې انصاف به کوی، خو په ځای د دې هغوی ظلمونه کول. هغه ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځای د دې هغه د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

(۸) په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پتی اخلی. خو په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځای پاتې نه شی او صرف تاسو به په هغه ملک کښې اوسېږی. (۹) ما اورېدلی دی چې مالک خدای رب الافواج قسم خوړلے دے چې، ”یقیناً چې د پېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شی، او په دې غټو او ښائسته کورونو کښې به هیڅوک نه اوسېږی. (۱۰) په شل جریبه زمکه باندې چې کوم د انگورو باغ کړلے شوے وی نو هغه به صرف دوویشتم لیټره مے پیدا کوی. یو سل او شپېته کلو تخم به صرف

شپارس کلو غله پيدا کوي.“ (۱۱) په تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاڅی او په شرابو څښلو باندې شروع وکړی او په ماښام کښې تر ناوخته پورې مے څښی او ځانونه نشه کوي. (۱۲) ستاسو په محفلونو کښې تاسو سره رباب، بېنجو، تمبلونه، شپېلی او مے وی. دا خو ستاسو په خیال کښې هم نه راځی چې مالک خدای څه کوي. او څه چې هغه کوي نو تاسو د هغې لحاظ نه کوي. (۱۳) نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن کړې شی. ستاسو مشران به د لوړې نه مړه شی او ستاسو عوام به د تندې نه مړه شی. (۱۴) تورو خاورو هغوی ته خپله خوله کولای نیولې ده دپاره د دې چې د یروشلم غېت خلق او عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تېر کړی. (۱۵) هر یو کس به سپک کړې شی او څوک چې مغرور وی نو هغوی ټول به عاجزان کړې شی. (۱۶) خو مالک خدای رب الافواج د خپلې لویې اظهار د هغه کار په کولو سره کوي چې کوم د انصاف وی او د خدای پاک راستی به د هغه د پاکوالي څرگندونه کوي. (۱۷) د ښار په کنډرو کښې به گډوړی وابښه خوری او د چپلو بچو ته به په کښې د څرن زمکه ملاویږی. (۱۸) په تاسو افسوس څوک چې د شگې مزی پورې خپل گناهونه راکارې، او څوک چې د غویانو د گاپی په شان خپله بدعملې ځان پسې راکارې. (۱۹) تاسو وایې، ”مالک خدای دې زر زر خپل کار وکړی چې مونږ دا وگورو. او چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولگی.“ (۲۰) په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښه وایې او ښو ته بد وایې. تاسو تیاره نه ریا جوړوئ او د ریا نه تیاره جوړوئ. کوم څیز چې تریخ وی نو د هغې نه خوږ جوړوئ او چې کوم خوږ وی نو د هغې نه تریخ جوړوئ. (۲۱) په تاسو افسوس دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان ډېر زیات هوښیار گنئ. (۲۲) په تاسو افسوس دے. د میو په څښلو کښې خو تاسو ډېر تکړه یئ. او د شرابو په گډولو کښې تاسو ښه ځوانی ښایې. (۲۳) خو د رشوت په وجه تاسو مجرمان آزادوئ او د بې گناه خلقو حقونه خورئ. (۲۴) نو اوس، لکه څنگه چې خسني او اوچ وابښه ټسپیری او په اور کښې ایرې کیرې، نو داسې ستاسو جرړې به ورسې شی او ستاسو غوټې به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې تاسو د مالک خدای د رب الافواج شریعت رد کړې دے، او د بنی اسرائیلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. (۲۵) نو ځکه مالک خدای خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او خپل لاس یې اوچت کړې دے چې هغوی له سزا ورکړی. غرونه به وڅوڅپړی او چې څوک مړه شی نو د هغوی لاشونه به په کوڅو کښې د گند په شان پاتې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه وی سره شوې او هغه به د سزا دپاره لاس اوچت کړې وی. (۲۶) هغه به یو لرې قوم ته د راغوبستلو دپاره اشاره وکړی. هغه هغوی ته شپیلے ووهی چې د دنیا د لرې سر نه راشی. او هغوی زر زر او په منډه منډه راشی. (۲۷) د هغوی یو کس به هم نه سترې کیرې، او نه به تیندکونه خوری. نه به هغوی د خوب دپاره ودریږی او نه د آرام دپاره. نه به هغوی ملابند سپری او نه به هغوی د خپل پېزار تسمې پرانیزی. (۲۸) د هغوی غشی به تېره وی او د هغوی لیندې به د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوی د آسونو د نالونو نه به بڅرکی الوځی او د هغوی د جنگی گاپو پایې به د هوا په شان تاویږی. (۲۹) هغوی د ازمو په شان غرمبیرې، د داسې ازمو په شان غرمبیرې چې ښه په ځوانی کښې وی. هغوی غرمبار سره خپل ښکار راوینسی او یو خوا ته یې وړی او هیڅ څوک هم نه وی چې یې ترېنه خلاص کړی. (۳۰) په دغه ورځ به هغوی په خپل دشمن باندې وغرمبیرې داسې لکه چې د سمندر چپې شور کوي. که څوک هغه ملک ته وگوری نو صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د ریڅې د خوږېدو په وجه به ریا په تیارې بدله شی.

د خدای پاک حضرت یسعیاہ راغوبستل

۶ (۱) په کوم کال چې عزیزه بادشاه مړ شو، نو ما مالک خدای ولیدو چې په اوچت او د لوڼې مرتبې په تخت ناست وو. او د هغه د چوغې لمن سره د هغه کور پک شو. (۲) د هغه نه گېرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړې وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. (۳) هغوی یو بل ته نعرې وهلې، ”مقدس، مقدس. مالک خدای رب الافواج مقدس دے. د هغه د جلال نه دنیا پکه ده.“ (۴) د هغوی د آوزونو شور د خدای پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالک خدای کور د لوړی نه پک شو. (۵) نو ما وویل، ”په ما افسوس، زه تباہ شوم، ځکه چې زما شونډې په گناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زه اوسېرم د هغوی شونډې هم گنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترگو هغه بادشاه لیدلے دے چې هغه مالک خدای رب الافواج دے.“ (۶) نو بیا د هغه

بلدونکی مخلوق نه يو زما طرف ته راواوتلو. هغه يوه بله سکروټه راروانه کړې وه، هغه دا د قربان گاه نه د يوې چمتې سره راخستې وه. ۷ هغه زما شونډو له بله سکروټه وروپله او وې فرمائيل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره لگېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا گناهونه معاف شول.“ ۸ بيا ما د مالک خدائ آواز واورېدو چې وې فرمائيل، ”زه څوک ولېرم؟ زمونږ د طرف نه به څوک ځي؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئيل، ”زه حاضر يم. ما ولېره.“ ۹ نو هغه ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره که تاسو واورئ خو تاسو به پرې پوهه نه شئ، هر څومره که ورته گورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ ۱۰ د هغوی زړونه سخت کړه، د هغوی غوږونه کاڼه کړه او د هغوی سترگې ړندې کړه، داسې نه وې چې هغوی په خپلو سترگو وگوري او په خپلو غوږونو واورې او خپلو زړونو کښې پوهه شي او زما طرف ته شفا دپاره راتاو شي.“ ۱۱ ما ترې نه تپوس وکړو، ”اے مالک خدایه، دا به تر کومې پورې وي؟“ هغه راته وفرمائيل، ”دا به تر هغې پورې وي چې ښارونه يې تباہ او خوشی شي او چې د کورونو نه يې خلق ختم شي او زمکه يې شاړه شي.“ ۱۲ تر هغې چې مالک خدائ هغوی تر لرې لرې پورې وزغلوې او ټول ملک يې خوشه پاتې شي. ۱۳ که په هغه ملک کښې صرف لسمه حصه خلق هم پاتې وي، نو هغه به بيا وسوزولې شي. هغه به د څپرې د ونې په شان داسې کت شي چې صرف مونږ يې باقی پاتې شي.“ دا مونږ به يو مقدس تخم وي.

د احاز بادشاه دپاره يو پېغام

۷ کله چې د غزیه نمسی او د یوتام زوی احاز بادشاه په یهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضین او د اسرائیل بادشاه د رملیاه زوی فحح په یروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوی د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول. ۱ کله چې دا خبر د یهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجیان اسرائیل سره په جنگ کښې ملگری شوی دی، نو هغه او د هغه ټول خلق دومره زیات ویرېدل او داسې ولرېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځېږي. ۲ نو مالک خدائ یسعیاہ ته وفرمائيل، ”خپل زوی شیاریشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره ملاوېدو له لار شه. ته به هغه سره په هغه سړک باندې ملاو شې چرته چې دهویان جامې وینځی او د هغه نهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبه راکوزېږي. ۳ هغه ته ووايه چې، وینې اوسه او په قلاړ شه او نه چې ویرېږي او نه پرېشانه شي. د رضین بادشاه، شامیانو او د رملیاه د زوی غصه د اور د هغه دوو لرگو په شان هیڅ هم نه ده چې په مړ کېدو بدل وي. ۴ شام، سره اسرائیل او د رملیاه زوی ستا خلاف منصوبه جوړه کړې ده، او وائی، ۵ راځئ چې مونږ په یهوداه باندې حمله وکړو، خلق وپروو او قبضه یې کړو، او بیا به د طابئیل زوی په تخت باندې کښېنوو. ۶ خو مالک خدائ فرمائی چې، د هغوی منصوبه به ناکامه شي. او دا به نه کېږي. ۷ ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف رضین دے. او ترڅو چې د اسرائیلو خبره ده، نو هغه به په پینځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباہ شي. ۸ د اسرائیل مشر سامریه دے او د سامریه مشر د رملیاه زوی دے. که په ایمان قائم پاتې نه شوئ، نو یقیناً چې پخپله به قائم پاتې نه شئ.“ ۹ مالک خدائ احاز له یو بل پېغام ولېرلو، ۱۰ ”د مالک خدائ د خپل خدائ پاک نه وغواړه چې یوه نښه درته وښائی. که هغه د آسمان نه پاس وی او که د عالم ارواح نه لاندې وي.“ ۱۱ خو احاز ورته انکار وکړو او وئیل یې چې، ”نه، نه به زه نښه غواړم او نه به مالک خدائ آزمائیم.“ ۱۲ نو په دې خبره یسعیاہ ورته وفرمائيل، ”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولواو غوږونو واورئ. ولې دا کافی نه ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو زما د خدائ پاک صبر هم تمامول غواړئ څه؟ ۱۳ ښه نو بیا گورئ، مالک خدائ به په خپله تاسو ته یوه نښه وښائی. یوه پېغله به امیدواره شي او چې زوی یې پیدا شي نو ”عمانویل“ یعنې، ”خدائ زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی. ۱۴ په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شي چې ملائی او شات خوړې شي نو د خپل ښه او بد فېصله به په خپله کولې شي. ۱۵ هغه وخت به لا راغله هم نه وې چې هغه د خپل ښه او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو ملکونه به خوشی او برباد شي کوم چې تاسو پړوی. ۱۶ نو مالک خدائ به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهي خاندان داسې سخت وخت راوولی چې د کله نه اسرائیل د یهوداه نه جدا شوې دے نو تر نن ورځې پورې نه دے راغله. هغه به د اسور بادشاه راوولی چې په تاسو باندې حمله وکړي. ۱۷ کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدائ به د مصریانو د راغوبښتو دپاره شپېلی ووهی چې د نیل دریا د لرې

غارو نه د مچانو په شان راشی او اسوریانو ته به شپېلی ووهی چې د شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشی. (۱۹) هغوی ټول به راشی، د ژورو وادی باندې او په غارونو او گټو باندې او د ازغو په هر یو بوتی او په ولاړو اوبو باندې به کښېنی. (۲۰) کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د اسور بادشاه د نائی په توگه د فرات سیند د بلې غاړې نه راوولی او هغه به ستاسو ږیرې، سر او په بدنونو وېښته کل کړی. (۲۱) په هغه وخت چې کوم یو کس سره یوه سخی او یو دوه گډې چېلی پاتې وی نو هغه به خوش قسمته وی. (۲۲) دا به دومره زیات پئ ورکوی چې د هغه ضرورت به ښه پوره کوی. او، چې په هغه مُلک کښې څوک هم ژوندی پاتې وی نو هغوی به ملائی او شات خوری. (۲۳) کله چې هغه وخت راشی، نو د انگورو هغه ښه باغونه، چې په هر یو کښې یو زر د انگورو بوتی وی او د هر یو باغ قیمت د سپینو زرو یو زر سیکې وی، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه پک وی. (۲۴) خلق به هلته د غشو او لیندو سره د ښکار دپاره ځی. او، هغه ټول مُلک به د ازغو او غنو نه پک وی. (۲۵) په کومو غونډو باندې چې د فصلونو دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې پک وی چې هیڅ څوک به هلته نه شی تلې. هغه به یو داسې ځای جوړ شی چې چرته څاروی او گډې څریرې.

د حضرت یسعیاہ زوی د خلقو دپاره یوه نښه

۸ (۱) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”د لیکلو دپاره یوه لویه تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا ولیکه چې، د تېزی مال غنیمت او زر زر لوټ مار.“ (۲) ما د اورپاه امام او د بیرکياہ زوی زکریاه په وړاندې دا ولیکل او دا دواړه کسان ایمانداره گواهان وو. (۳) بیا زه د خپلې پېغمبرې ښځې سره ځملاستم، هغه امیدواره شوه او یو زوی مو پیدا شو، نو مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”په هغه باندې د تېزی مال غنیمت او زر زر لوټ مار“ نوم کېږده. (۴) د هغې نه وړاندې چې ماشوم دومره لوی شی چې ابو او امی وئیلې شی، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامریه ټول مال غنیمت به د اسور بادشاه لوټ کړی وی.

د اسور د بادشاه راتلل

(۵) نو مالک خدای یو ځل بیا ما سره کلام وکړو. هغه وفرمائیل، (۶) ”دې خلقو د شیلوخ قلاړې روانې اوبه رد کړې دی او د رضین بادشاه او فح بادشاه نه یرېدلی دی. (۷) نو په دې وجه به زه، مالک خدای د اسور بادشاه او د هغه ټول لښکر راولم چې په یهوداه حمله وکړی. د هغه لښکر به داسې وړاندې راشی لکه چې د فرات د سیند اوبه د غاړو نه راوړېدلې وی. (۸) هغوی به د سېلاب په شکل کښې د یهوداه نه تېر شی، اے عمانوایله، اوبه به لکه د مرغی د وزرو په شان خورې وی او ستا ټول مُلک به یې نیولې وی. او خلق به یې تر مری مری پورې پټ کړی وی.“ (۹) اے قومونو، په یره یره کښې راغونډ شی. اے د دنیا لرې مُلکونو واورئ. د جنگ دپاره تیار شی، خو تاسو به چڅنی کړی شی. او، تیار شی، خو تاسو به چڅنی کړی شی. (۱۰) تاسو چې څه منصوبې هم جوړوئ هغه به یې فاندې وی. تاسو چې څه فېصله هم کوئ هغه به ناکام کیږی، ځکه چې خدای پاک زمونږ مل دے.

د مالک خدای پېغمبر له خبردارۍ ورکول

(۱۱) مالک خدای زه کلک ونيولم او خبردارۍ یې راکړو چې په هغه لار به نه ځي چې په کومه به نور خلق تلل. هغه وفرمائیل، (۱۲) ”هره خبره سازش مه گڼه څنگه چې یې دا قوم گڼی او د هغه څیزونو نه مه پرېره چې کوم نه دوی ږیرې. (۱۳) مالک خدای، رب الافواج مقدس گڼی، د هغه نه دهشت خورئ او د هغه نه یره کوئ. (۱۴) بیا به هغه تاسو محفوظ ساتی. خو هغه به د اسرائیل او د یهوداه دپاره یو داسې کانپه وی چې د تیندک باعث به جوړېږی، او خلق به پرې تیندک وخورى او راوبه غورزېږی. او د یروشلم د خلقو دپاره به هغه یو دام او یو جال جوړ شی. (۱۵) په هغوی کښې به پېر تیندک وخورى راوبه غورزېږی او ټوټې ټوټې به شی. هغوی به په دام کښې راگېر شی.“

د مرو د روحونو سره د مشورې کولو خلاف خبرداري

١٦٦ د څه تعليم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړې شي او زما شاگردانو له دې ورکړې شي. (١٧) زه به د مالک خدای انتظار کوم او د هغه نه به امید ساتم، اگر چې هغه د يعقوب خاندان رد کړې دے. (١٨) زه دلته د هغه بچو سره يم چې کوم مالک خدای ما له راکړی دی. هغه مالک خدای، رب الافواج چې د هغه تخت د صیون په غر باندې دے، هغه مونږ اسرائیل له د نښې او خبرداري په توگه رالېږلی یو. (١٩) که څوک تاسو ته ووايي چې، ”د قسمت ښودونکو او مرو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوی نه چې په نری آواز سره یا په گونگسو کښې خبرې کوی،“ هغوی به وائی، ”د هر څه نه به ښه نه وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړي؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مرو د روحونو سره ولې مشوره ونه کړو؟“ (٢٠) د مالک خدای هداياتو او تعليماتو ته گورئ. هغه خلق څوک چې د هغه د کلام په مطابق پېغام نه اورو نو د هغوی مستقبل ښه نه وی. (٢١) هغوی به په هغه ملک کښې سرگردانه گرځي، اوږی او بې حوصلې به وی. د لوږې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خدای پاک ته به کنځل کوی. هغوی که آسمان ته سترگې پورته کړي (٢٢) یا که زمکې ته گوري، خو هغوی ته به د پرېشاني، مصيبت او تيارې نه بغېر هيڅ هم نه ښکاري، په تکه توره او يروونکې تياره کښې به وغورزولې شي.

د راتلونکي مسيح رڼا

٩ (١) نو د هغوی دپاره به دا مصيبت تر همېشه پورې جاری نه وي. د زبولون او نفتالی علاقه ته په يو وخت کښې سپک کتلې شول، خو په راتلونکي وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شي، نمرخاته طرف ته د مديتراني سمندر نه واخله د درياب طرف ته د اردن نه پورې او داسې گليل به هم عزتمند شي، چرته چې غېرېهوديان اوسپړي. (٢) کوم خلق چې په تياره کښې گرځېدل، نو هغوی يوه لويه رڼا ليدلې ده، او هغوی څوک چې په تورو تيارو کښې اوسېدل، پرې نور ځلېږي. (٣) تا د هغوی قوم لوی کړې دے او لويه خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څه کړی دی نو په هغې باندې هغوی خوشحالی کوی، هغوی دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق يې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او يا چې کله مال غنيمت تقسيمېږي. (٤) ته به د هغوی د غلامی جغ مات کړي او د هغوی د اوږو نه به دروند بوج واخلي. او د ظالمانو زور به ختم کړي داسې لکه څنگه چې تا د ميدان لښکر تباه کړې وو. (٥) د هر يو جنگيالی فوجی پېزار او د هغوی هغه ټولې جامې چې په وينو داغدارې دی، هغه به په اور وسوزولې شي. (٦) زمونږ دپاره يو ماشوم پېدا شوې دے. مونږ له يو زوی راکړې شوې دے. او حکمرانی به د هغه په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره يادېږي، ”عظيم مشير،“ ”خدای تعالی،“ ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ (٧) د هغه شاهي طاقت به زياتېږي، د هغه بادشاهی به تل په امن کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغه د بادشاهی بنياد به په صداقت او انصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همېشه پورې به د هغه بادشاهی قائمه وی. د مالک خدای رب الافواج غېرت به هم دغه شان وکړي.

مالک خدای به اسرائیل له سزا ورکوي

٨ (١) مالک خدای د يعقوب خلاف کلام کړې دے، او هغه په اسرائیل مسلط دے. (٢) د اسرائیل ټول خلق او هغه هر يو کس چې په سامريه کښې اوسپړي، هغوی ته به پته ولگي چې دا هغه کړی دی. خو اوس هغوی مغروره او خود غرضه دی. هغوی ووئيل، (٣) ”زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بيا د تراشلي شوو کانو نه جوړ کړو. د چنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په ځای د ديار ښائسته ونې ولگوو.“ (٤) خو مالک خدای د هغوی دشمنان راپارولی دی چې په هغوی باندې حمله وکړي. (٥) د نمرخاته طرف ته شام او د نمرپرېواته طرف ته فلسطيه خوله پرانستلې ده چې اسرائیل ژوندې تېر کړي. خو د مالک خدای غصه تر اوسه پورې سره نه ده، او هغه د سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نيولې دے. (٦) اگر چې مالک خدای رب الافواج هغوی له سزا هم ورکړې ده، خو د اسرائیل خلقو توبه نه ده ويستلې، او هغوی هغه ته واپس نه دی راگرځېدلی. (٧) صرف په يوه ورځ کښې به مالک خدای د اسرائیل مشرانو او خلقو له داسې سزا ورکړي چې د سر نه

واخله تر ببخه پورې به ټول ختم کړی. (۱۵) مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه پېغمبران د ببخ په شان دی چې د چا تعلیمات د دروغو نه پک وی. (۱۶) د قوم مشرانو خلق بې لارې کړی دی او د تباهی په طرف بې روان کړی دی. (۱۷) نو مالک خدای به د قوم د ځوانانو نه خوشحاله نه وی او هغه به په کونیو او یتیمانانو باندې هم رحم نه کوی، ځکه چې ټول خلق د خدای نه اوږدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوی چې څه هم وائی هغه بدی وی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سپړی او هغه به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی. (۱۸) د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلپړی کوم چې د ازغو بوټی او غڼې سوزوی. دا د ځنگل د هغه اور په شان بلپړی کوم چې پاس په هوا کښې د لوړی ستنه جوړوی. (۱۹) د مالک خدای رب الافواج غصې سره به ټول ملک وسوزی او په خلقو باندې به بې اور بل وی او یو کس به په بل هیڅ ترس نه کوی. (۲۰) هغوی به خپل گس طرف ته گاونډیانو باندې حمله وکړی خو بیا به هم اوږې وی، په خپل بڼې طرف گاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به بې هم لوږه نه ختمیږی. په آخر کښې به هغوی خپل بچی هم وخوری. (۲۱) منسی به په افرائیم او افرائیم به په منسی حمله وکړی، بیا به هغوی یو ځای په یهوداه حمله وکړی. خو د مالک خدای غصه لا سپره نه ده، او هغه د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نیولې دے.

۱۰

(۱) په تاسو افسوس، تاسو د بې انصافی قانون جوړوی او د ظلم فتوې ورکوئ. (۲) او د دې په وجه غریبانو خلقو له موقع نه ورکوئ چې هغوی ته خپل حق ملاو شی او د هغوی سره انصاف وشي. او د دې قانون په وجه کونډې ستاسو په چال کښې راگېرې شی او یتیمان لوټ کوئ. (۳) د عدالت په ورغ به تاسو څه کوئ؟ کله چې د یو لرې ملک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څه کوئ؟ د مدد دپاره به تاسو کوم ځای ته منډې وهی؟ تاسو به خپل مال دولت چرته پټوی؟ (۴) هیڅ به پاتې نه شی، یا خو به تاسو د قیدیانو په مینځ کښې د پرې نه زېرې دارې نیولې وی او یا به په جنگ کښې ووژلې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سپړی، هغه به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی.

د اسور بادشاه سره د خدای پاک عدالت

(۵) بیا مالک خدای وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زه اسور د چوکې په توگه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې زه چا ته غصه یم. (۶) ما اسوریان ورولېږل چې په دې بې دینه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زه بې غصه کړی یم. ما هغوی د دې دپاره ولېږل چې هغوی وشوکوی او لوټ بې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په شان د پښو لاندې کړی.“ (۷) خو د اسور بادشاه په خپل زړه کښې د ظلم نه پکې منصوبې لرلې. د هغه اراده دا وه چې ډېر قومونه تباہ کړی. (۸) هغه وئیل چې، ”زما هر یو فوجی مشر بادشاه دے. (۹) ما د کلنو، کرکمیس، حمات او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامریه او دمشق فتح کړی دے. (۱۰) ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا معبودان چې د یروشلم او سامریه د بتانو نه بهتر ؤو. (۱۱) ما سامریه او د دې ټول بتان تباہ کړی دی او اوس به زه یروشلم او د هغې ټول بتان هم تباہ کړم.“ (۱۲) خو مالک خدای وفرمائیل، ”کله چې زه هغه کار ختم کړم چې د صیون غر او د یروشلم سره بې کوم، نو زه به د اسور بادشاه له د هغه د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ (۱۳) د اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئیل، ”دا هر څه ما په خپل لاس کړی دی، ځکه چې زه ډېر هوښیار یم. ما د قومونو په مینځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوی خزانی مې لوټ کړی دی او د یو تکړه غوی په شان مې د هغې بادشاهان تباہ کړی دی. (۱۴) ما د دنیا قومونو نه دولت داسې اخستې دے لکه چې څوک د جالې نه هگی راوچتوی او ما داسې ټول ملکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزر هم نه وو چې زه بې پرولې وے او نه داسې مخوکه وه چې په ما باندې چغېدلې وے.“ (۱۵) خو مالک خدای فرمائی، ”ولې یو تېر دا دعوی کولې شی چې دا د هغه سپری نه تکړه دے چې څوک دا تېر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعوی کولې شی چې دا د هغه سپری نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چوکه سپرې نه راپورته کوی بلکې سپرې چوکه راپورته کوی.“ (۱۶) نو په دې وجه به مالک خدای رب الافواج یو داسې مرض راولپړی چې د اسور څرېه جنگیالی به اوچ کلک شی. او د هغوی لوی به د اور په لمبو وسوزوی. (۱۷) هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورغ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوټی وسوزی. (۱۸) لوی لوی ځنگلونه او دا زرخبز پټی به ببخی داسې تباہ شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباہ کوی. (۱۹)

صرف د شمېر يو څو ونې به پاتې وي چې يو ماشوم يې هم شمېرلې شي.

د بنی اسرائیلو د پېرو لږو کسانو توبه ويستل

٢٠ په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اسرائیلیان یعنې د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نه کوی چا چې دوی وهلی وی. هغوی به د زړه د اخلاصه په مالک خدای باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے. ٢١ باقی پاتې به راوگرځی، د یعقوب باقی پاتې حصه به خدای تعالی ته راوگرځی. ٢٢ اگر چې اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حصه به راوگرځی. مالک خدای د خپلو خلقو د تباہ کولو صحیح فیصله کړې ده. ٢٣ نو بې شکه چې مالک خدای پاک، رب الافواج به په ټول ملک باندې تباہی راولی، لکه څنگه چې هغه فرمائیلى دی.

د مالک خدای اسوریانو له سزا ورکول

٢٤ مالک خدای پاک رب الافواج فرمائی، ”اے په صیون کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مه یرېږئ، اگر چې هغوی په تاسو پسې چوکه او پڼده راځلی لکه څنگه به چې مخکښې مصریانو درسره کول. ٢٥ پېر لږ وخت پس به زه تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زه هغوی ته غصه شم او تباہ به یې کړم. ٢٦ زه مالک خدای رب الافواج به زما په خپله کوربه هغوی داسې ووهم لکه څنگه مې چې د میدیان خلق د عورب گټ سره وهلی ؤو. زه به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنگه مې چې د مصریانو لښکر په سمندر کښې ډوب کړے وو. ٢٧ کله چې هغه وخت راشی، نو زه به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوی جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کونکو حمله

٢٨ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړے دے. هغوی د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوی خپل سامانونه په مکماس کښې یربښی دی. ٢٩ هغوی د درې نه اوږدلی دی او شپه به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ٣٠ د جلیم خلقو چغې ووهی. د لیس خلقو غوږ ونیسے. او د عنوتو خلقو جواب راکړی. ٣١ د مدمینه خلق وتښتېدل او جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ٣٢ دشمن نن د نوب په ښار کښې دے او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لور غر ته د دهمکې دپاره خپل لاس خوځوی. ٣٣ خو گورئ، مالک خدای رب الافواج به هغوی داسې لاندې راوغورزوی لکه چې د ونو نه ځانگې څوک ماتوی. د هغوی لوی لوی او مغروره خلق به راغورزولی وی. ٣٤ هغه به تېر سره د ځنگل ونې راوغورزوی، داسې لکه څنگه چې د لبنان غټې ونې راغورزولے شوې وی.

د امن بادشاهی

١١ د یسی موند به راوتوکېږی، او د هغې د جرړو نه به ځانگه راوخېزی. ١٢ د مالک خدای روح به د هغه سره وی، او دا به د پوهې او حکمت روح وی، د مشورې او د قوت روح، د علم او د مالک خدای نه د یرې روح، ١٣ او هغه ته به د مالک خدای په تابعدارۍ کښې خوشحالی ملاوېږی. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اورېدو په خبرو باندې عدالت نه کوی، ١٤ هغه به انصاف سره د غریبانانو عدالت کوی، او هغه به انصاف سره د بې اسری خلقو فیصله کوی. د هغه د کلام زور سره به زمکه رپېږی او د هغه د خولې یو پوکے به بدعمله تباہ کوی. ١٥ صداقت به د هغه ملاتړ وی او وفاداری به د هغه کمربند وی. ١٦ شرمخان او گډې به په یو ځای په سکون سره اوسېږی، او پړانگ به د چپلو د بچو سره ملاست وی. د غواگانو او زمرو بچی به په یو ځای خوراک کوی، او یو وړوکے ماشوم به دا بوتلے راوستے شی. ١٧ غواگانې او مېلوگان به په یو ځای خوراک کوی، او د هغوی بچی به په یو ځای په امن سره پراته وی. او زمرے به د غوی په شان بوس خوری. ١٨ د پيو ماشوم به د مار سوږې سره لوبې کوی او لږ لوی ماشوم به د زهرژن مار سوږه کښې لاس اچوی. ١٩ د خدای پاک په مقدس غر به

هیڅ تباهی نه کیږی او نه به چا ته نقصان رسی، ځکه چې هغه مُلک به د مالک خدای د علم نه داسې ډک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه ډک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راوایس کېدل

۱۰. په هغه وخت به د یسی د جرړې نه راټوکېدلې څانگه د قومونو دپاره د یوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغه نه رهنمائی غواړی، او د هغه د استوگنې ځای به جلالی وی. ۱۱. کله چې هغه ورځ راشی، نو مالک خدای به یو ځل بیا د خپل طاقت نه کار واخلي او خپل هغه خلق به خپلو کورونو ته راوای کوم چې په اسور، مصر، فتروس، ایتھوپیا، عیلام، بابل او د حمات په مُلکونو کېنې او د سمندر په غاړو کېنې پاتې شوی ؤو. ۱۲. مالک خدای به د نښې دپاره یوه جنډا راواخلي چې قومونو ته وښائی چې هغه یو ځل بیا د اسرائیل او د یهوداه خواره واره خلق راغونډوی او د دنیا د څلورو واړو سرونو نه یې واپس راوای. ۱۳. د اسرائیل حسد به ختم شی او د یهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اسرائیل به د یهوداه نه نور نفرت نه کوی او نه به یهوداه د اسرائیل سره دشمنی کوی. ۱۴. هغوی به په یو ځای د نمرپرېواته طرف په فلسطیانو باندې حمله وکړی او چې د نمرخاته طرف ته کوم خلق اوسپړی نو هغوی به لوټ کړی. هغوی به د ادوم او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د عمون خلق به د هغوی تابعدار شی. ۱۵. مالک خدای به بحر قلزم اوچ کړی او هغه به خپل لاس د فرات سیند طرف ته اوچت کړی او یوه گرمه هوا به راولپړی او د دې نه به اووه واره نهرونه جوړ کړی، چې هغوی په اوچه زمکه په آسانی تېر شی. ۱۶. هلته چې د هغه کوم خپل خلق یعنې بنی اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو د هغوی دپاره به یو لوی سړک وی چې د اسور نه به ووځی، هغسې لکه څنگه چې د هغوی پلار نیکه دپاره یوه لار جوړه وه کله چې هغوی د مصر نه روان شول.

د شکرانې حمدوثناء

۱۲. په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”ای مالک خدایه، زه ستا ثناء صفت کوم. ته ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سره شوې ده او ته ما له تسلی راکوې. ۱. گورئ، خدای پاک زما خلاصونکې دے، زه به په هغه توکل کوم او نه به یرېرم. ځکه چې مالک خدای ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکې دے.“ ۲. په خوشحالی سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبه راوباسئ. ۳. په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”د مالک خدای شکر ادا کړئ. هغه ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغه چې څه کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايي. هغوی ته ووايي چې د هغه نوم څومره لوی دے. ۴. مالک خدای چې کوم لوی لوی کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغه حمدوثناء کوئ. او ټولې دنیا ته دې د دې خبر ورسپړی. ۵. ای د صیون خلقو په اوچت آواز د خوشحالی نعرې ووهئ. د بنی اسرائیلو مقدس ذات ډېر لوی دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کېنې اوسپړی.“

د بابل خلاف پېشگوئی

۱۳. دا د بابل په حقله یو پیغام دے چې د آموص زوی یسعیاه ته څرگند شو. ۱. په اوچت غر د جنگ جنډا اوچته کړه. هغوی ته چغه ووهه او لاسونو سره اشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کېنې وړ داخل شی. ۲. ما مالک خدای دا فوجیان راغوښتی دی، او، ما دا تکړه جنگیالیان راغوښتی دی چې زما غصه څرگنده کړی، او چې زما لوی وشی نو هغوی به خوشحالی وکړی. ۳. په غرونو باندې شور ته غوړ ونیسی، د خلقو لوی گڼې آوازونو ته غوړ ونیسی، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوړ ونیسی. مالک خدای رب الافواج د جنگ دپاره لښکر تیاروی. ۴. هغوی د لرې لرې مُلکونو او د دنیا د سرونو نه راځی. دوی د مالک خدای وسله ده چې د هغه غصه څرگنده کړی او هغه ټول مُلک بریاد کړی. ۵. ژاړی او فریادونه کوئ. د مالک خدای د قیامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خدای تباهی راوای. ۶. د هر یو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بې حوصلې شی. ۷. هغوی ټول به ویرېږی په

دردونو کښې به راگېر شي، داسې دردونه به وي لکه چې د يوې ښځې ماشوم پېدا کېږي. هغوی به په يره يره کښې يو بل ته گوري او د پرې په وجه به د هغوی مخونه زېر شي. (۹) گوري، د مالک خدای ورغ راروانه ده، د هغه د سخت قهر او غصې يوه سخته ورغ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شي او هر يو گناهگار به تباہ شي. (۱۰) ټول ستوری او د ستورو قبيلې به ځلېدل بس کړي، نمر چې راخېژي نو دا به تور وي او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شي. (۱۱) مالک خدای وفرمائيل، ”د دُنیا د بدۍ له وجې به زه دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوی د گناهونو سزا ورکړم. زه به د مغرورانو غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوټي به خاورې کړم. (۱۲) زه به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم، او خلق به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وي. (۱۳) په هغه ورغ چې زه مالک خدای رب الافواج خپله غصه څرگندوم نو زه به آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځای نه وخوځي. (۱۴) په بابل کښې به خلق داسې منډې وهي لکه چې هوسۍ د ښکاريانو نه منډې وهي يا گډې د شپون نه بغېر روانې وي، او هغوی به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوي. (۱۵) هر څوک چې گېر شي په توره به ووهلې شي، او هر څوک چې ونيولې شي نو په توره باندې به ووژلې شي. (۱۶) د هغوی د سترگو په وړاندې به د هغوی د بچو نه په وهلو وهلو باندې ساه وويستلې شي او د هغوی کورونه به لوټ کړي شي او د هغوی د ښځو سره به په زور زنا وشي. (۱۷) مالک خدای وفرمائيل، ”زه ميديانيان راپارومه چې په بابل باندې حمله وکړي، ځکه چې هغوی نه د سپينو زرو پخوا ساتي او نه هغوی دپاره سره زر څه معنی لري. (۱۸) هغوی به د خپلو غشو او ليندو سره زلمی ووژني. هغوی به په تې روډونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس نه کوي. (۱۹) د ټولو نه ښائسته بادشاهي د بابل ده، د هغې ځای خلق په بابل باندې فخر کوي. خو مالک خدای به بابل هغه شان تباہ کړي لکه څنگه چې يې سدوم او عموره تباہ کړي وو. (۲۰) هلته به بيا هيڅ څوک هم نه اوسپړي. دا به بيا کله هم آباد نه شي. نه به عرب هلته خېمې لگوي او نه به شپانه خپلې رمې ودروي. (۲۱) دا به يو داسې ځای وي چرته چې ځنگلي ځناور اوسپړي او چرته چې گونگا خپلې جالې جوړوي. هلته به شترمرغ اوسپړي او ځنگلي چپلې به په هغه کنډرو کښې ټوپونه وهي. (۲۲) د دې په مينارو او ملحونو کښې به د ځنگلي سپو او د گيدرانو آوازونه وي. د بابل وخت رارسېدلې دې. او د دې وخت تقريباً د ختمېدو والا دې.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۴ (۱) خو مالک خدای به يو ځل بيا د يعقوب په اولاد باندې رحم وکړي، او اسرائيل به بيا خپل غوره شوې قوم وگڼي. هغه به هغوی واپس راوړي چې په خپل ملک کښې بيا آباد شي او د پردی ملک خلق به راځي او د هغوی سره به په اتفاق اوسپړي. (۲) ډېر قومونه به د بني اسرائيلو مدد وکړي چې هغوی خپل هغه ملک ته واپس راشي کوم چې مالک خدای هغوی له ورکړې دې. او هلته به هغه قومونه د وينځو او نوکرانو په توگه د بني اسرائيلو خدمت کوي. کومو خلقو چې په يو وخت کښې بني اسرائيليان نيولي وو نو اوس به بني اسرائيليان هغه خلق ونيسي او د بني اسرائيلو خلق به په هغه خلقو حکومت کوي چا چې په يو وخت کښې په هغوی ظلم زياتې کولو.

د بابل د بادشاه زوال

(۳) په هغه ورغ به مالک خدای تاسو له د تکليفونو او پرېشانو نه آرام درکړي او د هغه سخت کار نه به مو خلاص کړي چې د ستاسو نه په زور اخستې شو. (۴) نو تاسو به د بابل بادشاه پورې ټوټې کوئ او وايئ به چې، ”هغه ظالم بادشاه غورزېدلې دې. او د هغه غصه ختمه شوې ده. (۵) مالک خدای د بدعملو طاقت ختم کړې دې او د حکمرانانو اختيار يې مات کړې دې (۶) چا چې به په غصه کښې په خلقو باندې ظلم زياتې کولو او چې هغوی کوم قومونه فتح کړي وو نو د هغوی خلاف يې هيڅکله ظلم نه بس کولو. (۷) نو په آخر کښې به ټوله دُنیا د امن او سکون نه خوند اخلي او هر طرف ته به د خوشحالي سندرې وي. (۸) د سېر ونې او د لبنان د ديار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د چا بادشاهي ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې دا ونې ووهي. (۹) د مرو دُنیا بادشاه ته د پخیر راغلې دپاره خپل ځان تياروي. کوم کسان چې په دُنیا کښې طاقتور وو نو د هغوی روحونه به بادشاه ته ودرېږي. د بادشاهانو روحونه به د هغوی د تختونو نه ستا ليدو ته ودرېږي.

١٠٠) هغوی ٽول به هغه ته آواز وکړی چې ته هم زمونږ په شان کمزورې یې. ته هم زمونږ په شان یې. ١١) ستا شان او شوکت تا سره ښخ شوی دی، او ستا د بینجو ساز خاموش شوی دی. ته د وړو چینجو په بستره ملاست یې او د چینجو په کمبله پټ یې. ١٢) اے ځلېدونکی ستوری، اے د سحر زویه. اوس د آسمان نه راپرېوتی یې. په تېره زمانه کېنې تا قومونه فتح کول، خو اوس ته په خاوره کېنې غورزولې شوی یې. ١٣) تا په زړه کېنې وئیل چې بره آسمان ته به وڅېژم او په اوچتو ستورو به خپل تخت ولگوم، په شمال کېنې به په هغه غر د یو بادشاه په شان کېنېم چرته چې معبودان راغونډیږی. ١٤) تا ووئیل چې پاس ورېځو ته به وڅېژم او د خدای تعالیٰ په شان به شم. ١٥) خو ته لاندې د مړو د دُنیا هغه د ټولو نه ژورې کنډې ته ویشتلې شوی یې. ١٦) څوک هم چې تا وینی نو هغوی به غور سره تا ته گوری او سوچ به کوی چې، ولې دا هغه سرې دے چا چې زمکه خوځوله او بادشاهی به یې لږزولې؟ ١٧) ولې دا هم هغه سرې دے چا چې ښارونه تباہ کړل او دُنیا یې په بیابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سرې دے چې هغه هیڅکله هم خپل قیدیان نه آزادول چې خپلو کورونو ته لاړ شي؟ ١٨) د دُنیا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته ښائسته قبرونو کېنې پراته دی، ١٩) ستا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د بې کاره څانگې په شان بهر غورزولې شوی دے. ستا لاش د فوجیانو په هغه لاشونو کېنې پټ دے کوم چې په جنگ کېنې وژلې شوی دی. او ته د هغوی سره د کانو یوې کنډې ته غورزولې شوی یې او د پښو لاندې کړې شوی یې. ٢٠) ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره نه کېږی، ځکه چې تا خپل مُلک تباہ کړې دے او خپل خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هیڅکله هم د عزت سره نه یادېږی. ٢١) د دې سړی زامن ووژنې، پرېږدی چې د هغوی د پلار نیکه د گناه په وجه مړه شی. داسې نه وی چې هغوی بیا په دُنیا باندې فتح حاصله کړی او دُنیا د هغوی د ښارونو نه پکه شي.

د خدای پاک د بابل تباہ کول

٢٢) مالک خدای ربُ الافواج فرمائی، ”زه پخپله د بابل خلاف راوچت شوی یم. زه به د دوی اولاد تباہ او برباد کړم. ما، مالک خدای دا وئیلی دی. ٢٣) بابل به زه په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به گونگا مارغان اوسېږی. زه به په بابل باندې داسې جارو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څه جارو کړی. زه، مالک خدای، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خدای پاک د اسور تباہ کول

٢٤) مالک خدای ربُ الافواج دا قسم کړې دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شي. ما چې د څه اراده کړې ده نو هغه به کېږی. ٢٥) زه به په خپل مُلک اسرائیل کېنې اسوریان تباہ کړم او زه به هغوی په خپلو غرونو کېنې د پښو لاندې کړم. د هغوی جغ به زما د خلقو نه اخوا شي او بوج به د هغوی د اوږو نه اوچت شي. ٢٦) د ټولې دُنیا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړې دے.“ ٢٧) مالک خدای ربُ الافواج دا فېصله کړې ده، نو څوک دا رد کولې شي؟ هغه خپل لاس اوچت کړې دے، څوک دا رایسارولې شي؟

د خدای پاک د فلسطیه تباہ کول

٢٨) دا پیغام په هغه کال باندې راغلی وو په کوم کال چې احاز بادشاه مړ شو. ٢٩) اے فلسطیانو، په دې باندې خوشحالیږئ مه چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زیات زهرژن مار پیدا شي، یوه داسې اژدها چې تاسو به تباہ کړی. ٣٠) غریبانان به خوراک وکړې شي او ضرورتمند به په محفوظ ځای کېنې آرام وکړې شي. خو ستاسو ببخ به د سخت قحط سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شي هغوی به تباہ کړم. ٣١) اے د ښار دروازو ژاړی، اے ښاره ماتم کوه. اے فلسطیانو د یرې نه رپېږئ. د شمال طرف نه د لورې په شان ورېغ راروانه ده، دا د داسې فوجیانو لښکر دے چې په صفونو کېنې یې یو بزدل هم نشته. ٣٢) د فلسطیه نه چې کوم پیغام وړونکی مونږ له راځی نو هغوی له څه جواب ورکړو؟ مونږ به ورته وایو چې مالک خدای صیون د دې دپاره محفوظ کړې دے، چې د هغه په خلقو کېنې مظلومان هلته پناه واخلي.

۱۵ (۱) دا پیغام د موآب په حقله دے. په یوه شپه د موآب ښار عار تباہ شوی دے. په یوه شپه د موآب ښار قیر تباہ شوی دے. (۲) د دیبون خلق غر ته ختلی دی چې په خپله عبادتخانه کېښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نیو او میدبا په ښارونو د خفگان نه ژړا کوی، هغوی د خفگان نه خپل سرونه او ږیرې کلې کړې دی. (۳) په لارو کوڅو کېښې خلقو د ټاټ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کېښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. (۴) د حسبون او الی عالی خلق په ژړا دی او د هغوی ژړا تر یهض پورې اورېدے شی. د موآب فوجیان په یره کېښې نعرې وهی، او هغوی بې حوصلې شوی دی. (۵) زما زړه د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضمر ښار او عجلت شلیشیاہ ښار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کېښې د لوحیت په طرف خېژی، هغوی د حورونام په لار په چغو چغو ژاړی. (۶) د نمریم اوبه اوچې شوې دی او د دې وابښه اوچ شوی دی ټول شینکے ختم شوی دے او یو شین بوتی هم پاتې نه دے. (۷) نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خارولو د وادی نه تېرېږی. (۸) د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبېږی. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په ښارونو کېښې اورېدلے شی. (۹) د دیبون ښار سره سیند په وینه باندې سور دے او خدای پاک به د هغه خدای په خلقو باندې د هغې نه هم زیات مصیبت راولی. ازمری به په هغوی حمله وکړی چې څوک د موآب نه بچ وتې وی او په هغوی هم څوک چې لا په ملک کېښې وی.

موآبیان د ناامیدی په حالت کېښې

۱۶ (۱) د سلع نه د ملک حکمران ته په کلنگ کېښې گپوری ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غره ته ورولېږه. (۲) د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شپلے شوی وی. (۳) هغوی ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړی، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړی. د هغوی د حملې نه مونږ بچ کړی. اوس چې مونږ راتښتېدلی یو نو مونږ سره دوکه مه کوئ. (۴) زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په ملک کېښې ایسار شی. څوک چې هغوی تباہ کول غواړی هغوی نه ورله پناه ورکړی.“ ظلم زیاتے او تباہی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوی به مخ د زمکې نه ورک شی. (۵) بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شی او هغه به په وفاداری او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحیح کار کولو کېښې تېزی کوی او گوری به چې د انصاف نه کار اخستے شوی دے. (۶) مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوی مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپین سترگې دی. خو د هغوی لاپې عبث دی. (۷) د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړی، هغوی په سلگو سلگو د قیرحراست ښار کشمش یادوی، د هغوی حالت بدترین دے. (۸) د حسبون پتی او د سبماہ د انگورو باغونه تباہ شوی دی، دا د انگورو هغه باغونه ؤو چې د شرابو سره به یې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په یو وخت کېښې د یعزیر ښار پورې او په صحرا کېښې نمرخاته طرف ته او نمرپرېواته طرف ته د مړ دریاب بلې غاړې پورې د دې ځانگې رسېدلې دی. (۹) خو اوس زه د سبماہ د انگورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنگه چې د یعزیر دپاره ژاړم. د حسبون او الی عالی دپاره زما اوشکې توئېږی، ځکه چې د فصل لو نه کپړی چې خلق ورسره خوشحاله شی. (۱۰) د باغونو نه خندا او خوشحالی غېبه شوې ده. د انگورو په باغونو کېښې یو کس هم آوازونه نه کوی او نه سندرې وائی. هیڅ څوک هم انگور نه چخنی کوی چې رس ترېنه وباسی، ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دی. (۱۱) زړه مې لکه د رباب په ساز کېښې د موآب د غمه چوی، او زما زړه د قیرحراست دپاره غمژن دے. (۱۲) د موآب خلق هسې خپل ځانونه سترې کوی او هغوی په غرونو باندې زیارتونو او خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځی، دا به دوی له هیڅ فائده ورنه کړی. (۱۳) دا هغه پیغام وو چې مالک خدای د موآب په حقله مخکېښې ورکړے وو. (۱۴) او اوس مالک خدای فرمائی، ”پوره په درې کاله کېښې به د موآب لوی مال دولت ختم شی. او د دې د پېرو خلقو نه به صرف یو څو ژوندی پاتې شی، او هغوی به پېر کمزوری وی.“

د خُداي پاڪ شام او اسرائيل له سزا وركول

۱۷ ﴿۱﴾ دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به تباہ شی، او دا به تش د کنډرو يو ډېرے پاتې شی. ﴿۲﴾ د عروعر ښارونه به د همېشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د گډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وگرځی، چې هيڅ څوک به يې ترې نه نۀ شړی. ﴿۳﴾ د اسرائيل پاخۀ ښارونه به تباہ شی او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شاميان چې ژوندی پاتې وی نو هغوی به د بنی اسرائيلو په شان د شرم سره مخ شی. ما مالک خُداي، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی. ﴿۴﴾ په هغه ورځ به د اسرائيل دبدبه ختمه شی او د دې مالداري به په غریبي بدله شی. ﴿۵﴾ اسرائيل به د يو داسې پتی په شان وی چې غله ترې نه رېبلے شوې او راغونډه کړے شوې وی، دا به داسې وی لکه چې د رفائيم په وادی کښې يو پتے ښار پروت وی او چې د دې نه هر څۀ وړلے شوی وی. ﴿۶﴾ خو صرف يو څو کسان به پاتې شی او اسرائيل به د زيتونو د داسې ونې په شان وی چې د هغې نه ټول زيتون راټول کړے شوی وی خو صرف دوه درې دانې يې په آخری سر باندې او يا يو څو يې په لاندې څانگو کښې پاتې وی. ما مالک خُداي د بنی اسرائيلو خُداي پاڪ دا فرمائیلی دی. ﴿۷﴾ په هغه وخت به خلق په خپل خالق بهروسه کوی، او هغوی به د بنی اسرائيلو په مقدس ذات منحصر وی. ﴿۸﴾ هغوی چې په خپلو لاسونو کومې قربانگاه جوړې کړې دی هغوی به په دې باندې نور يقين نۀ ساتی، او د اشیرې بُت په ښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربانگاه باندې به يې اعتبار ختم شی. ﴿۹﴾ په هغه وخت به د هغوی پاخۀ ښارونه ښار او ويجارې شی او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل شی لکه څنگه چې جويانو او اموريانو په هغه وخت کښې پرېښی وُو چې هغوی د بنی اسرائيلو نه تښتېدل. ﴿۱۰﴾ افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُداي پاڪ هېر کړے دے او هغه مضبوط گټ درته نۀ دے ياد چې تاسو پرې پناه اخستے شی. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه کړلی دی. ﴿۱۱﴾ خو چې کله تاسو کړلی وی نو که هم په هغه سحر دا غوتی او گلونه هم شی، نو هيڅ پېداوار به يې نۀ وی. تشه بیماری او لاعلاج درد به درته ملاوېږی.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

﴿۱۲﴾ بې شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی، هغوی داسې شور کوی لکه چې لوئې لوئې چېې په خپلو کښې جنگیږی. ﴿۱۳﴾ اگر که هغوی د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوی، خو خُداي پاڪ به هغوی خاموش کړی او هغوی به وتښتی. هغوی به داسې تښتی لکه څنگه چې هوا بوس زغلی، يا څنگه چې دوږې په طوفان کښې الوځی. ﴿۱۴﴾ په ماښام کښې به اسرائيل سخت وږیږی، خو تر سحره به د هغوی ټول دشمنان مړه وی. دا به د هغوی قسمت او انجام وی چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خُداي پاڪ ایتھوپيا له سزا وركول

۱۸ ﴿۱﴾ په هغه مُلک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلے شی، او چرته چې د ایتھوپيا سیندونه بهیږی. ﴿۲﴾ د هغه مُلک نه د نیل درياب ته سفیران په داسې کشتو کښې ځی چې د لوڅو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځی. هغه لوړو لوړو او د هواری څرمنې خلقو له پېغام یوسے د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی، هغه مضبوط او جنگیالی قوم له پېغام یوسے، د چا مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. ﴿۳﴾ څوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوی ټول دا واورئ. هغه ښې ته وگورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شی. او چې بیگل غږیږی نو غوږ ورته ونیسے. ﴿۴﴾ مالک خُداي ما ته وفرمائیل، ”زه به خپل د استوگنې ځای نه په خاموشی سره گورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکنې غرمې د شُغلي په شان يا د لَو په وخت د سحر د پرځې په شان.“ ﴿۵﴾ د انگورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول گلونه وغورزوی او انگور په پخېدو وی، نو مالک خُداي به حبشيان داسې په آسانی سره تباہ کړی لکه چې د بوټو قینچیانې د انگورو د بوټی نه څانگې پرې کوی. ﴿۶﴾ د هغوی د فوجیانو لاشونه به مارغانو او ځنگلی ځناورو ته پراته وی. په اوږی کښې به هغوی د مارغانو خوراک وی او په ژمی کښې به د ځناورو خوراک وی. ﴿۷﴾ يو وخت به هغه مضبوط او جنگیالی قومونه چې اوچت او هواری څرمنې دی، د چا نه چې ټوله دُنیا

یریری مالک خدای رب الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړی، کوم مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم شوی دی. هغوی به د صیون ښار ته راشی، چرته چې مالک خدای رب الافواج استوگنه کوی.

د خدای پاک مصریانو له سزا ورکول

۱۹ ﴿۱﴾ دا پیغام د مصر په حقله دی. گوری، مالک خدای مصر ته د تېزې وریځې دپاسه راروان دی. د مصریانو بُتان د هغه په وړاندې لږزېږی او د مصر خلق خپله حوصله بائیلی. ﴿۲﴾ مالک خدای فرمائی، ”زه به په مصر کښې خانه جنگی راولم نو ورور به د ورور خلاف شی او گاونډی به د گاونډی خلاف شی. ښار به د ښار خلاف شی او بادشاهی به د بادشاهی خلاف شی. ﴿۳﴾ مصریان به حوصله بائیلی او زه به د هغوی منصوبې گډې وپې کړم. هغوی به د بُتانو، د مرو د روحونو والا نه او فالگرو نه مشورې اخلي. ﴿۴﴾ زه به مصر یو ظالم مالک ته حواله کړم، یو طاقتور بادشاه به په هغوی حکومت کوی. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی دی.“ ﴿۵﴾ د نیل په دریا کښې به اوبه کمې شی او دریا به مکمل اوچ شی. ﴿۶﴾ کله چې د دریا ښارونه په کمېدو شی او اوچېږی نو د دې نه به خراب بوی ځی. لوڅې او چارې به اوچې شی، ﴿۷﴾ او د نیل دریا به غاړه چې څومره بوټی دی هغه به اوچ شی. او د دریا سره نزدې ټول کړلې شوی پټی به اوچ شی او په هوا کښې به والوځی. ﴿۸﴾ ماهیگر به فریاد کوی او ژاړی به، د کُنډو او د جالونو والا به غمژن وی. ﴿۹﴾ جولگان او څوک چې د لټې جامې جوړوی به ناامیده وی. ﴿۱۰﴾ د کپړې جوړوونکی به سخت مایوسه وی، او ټول کاریگر به پرېشانه وی. ﴿۱۱﴾ د ضُعن ښار مشران کم عقل دی. د مصر د بادشاه ښه هوبښیار مشران کم عقلې مشورې ورکوی. چې تاسو دا جرأت څنگه کولې شئ چې فرعون بادشاه ته وولئ چې، ”مونږ عالمانو شاگردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وو.“ ﴿۱۲﴾ اے د مصر بادشاه، ستا هغه هوبښیار مشران چرته دی؟ هغوی دې معلوم کړی او تا ته دې ووائی چې مالک خدای رب الافواج د مصر دپاره څه منصوبې لری. ﴿۱۳﴾ د ضُعن مشران کم عقل دی او د میمفس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مصر بې لارې کړی دی. ﴿۱۴﴾ مالک خدای هغوی کم عقل کړی دی، نو د هغوی ټولې مشورې غلطې دی. هغوی مصر داسې گډ وپ کړی دی لکه چې یو شرابی په نشه کښې په خپلو اولتو کښې ښوئېږی. ﴿۱۵﴾ او مصر به هیڅ هم نه شی کولې، که مشر وی او که کشر، که لوی وی او که وړوکی.

د مصریانو د مالک خدای عبادت کول

﴿۱۶﴾ په هغه ورځ به مصریان د ښځو په شان کمزوری وی. چې مالک خدای رب الافواج هغوی له د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت کړی نو هغوی به د یرې نه ولږزېږی. ﴿۱۷﴾ او د یهوده مُلک په وجه به په مصریانو باندې یره راشی، هر چا ته چې د یهوده نوم واخستلې شی نو هغه به ویرېږی، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالک خدای رب الافواج د هغوی خلاف تیاره کړې ده. ﴿۱۸﴾ په هغه وخت کښې به د مصر په پینځو ښارونو کښې عبرانی ژبه وئیلې شی. د هغه ځای خلق به د مالک خدای رب الافواج په نوم د وفاداری قسمونه کوی. په هغه ښارونو کښې به د یو ښار نوم ”د نمر ښار“ وی. ﴿۱۹﴾ په هغه وخت کښې به د مصر د مُلک په مینځ کښې د مالک خدای دپاره یوه قربانگاه وی او د مصر په سرحد باندې به د کانی یو یادگار وی چې هغه ته وقف شوی وی. ﴿۲۰﴾ دا به په مصر کښې د مالک خدای رب الافواج د موجودگی نښې وی. کله چې هلته د خلقو سره ظلم زیاتې کیرې او د مدد دپاره مالک خدای ته آواز وکړی، نو هغه به د هغوی د بچ کولو دپاره خلاصونکې وړلېږی. ﴿۲۱﴾ مالک خدای به د مصر خلقو ته خپل ځان څرگند کړی او هغوی به یې قبول کړی او د هغه عبادت به کوی او هغه ته به قربانی او نذرانې پېش کوی. هغوی به د هغه سره پاڅه لوظونه وکړی او خپلې وعدې به ورسره پوره کوی. ﴿۲۲﴾ مالک خدای به مصریانو له سزا ورکړی، خو هغه به یې بیا روغ کړی. هغوی به هغه ته راوگرځی او هغه به د هغوی سوال قبول کړی او هغوی به روغ کړی. ﴿۲۳﴾ په هغه وخت کښې به د مصر او اسور په مینځ کښې یوه لویه لار وی. او د دواړو مُلکونو خلق به د یو بل مُلک ته ځی راځی او د مصر او اسور قومونه به په یو ځای عبادت کوی. ﴿۲۴﴾ په هغه وخت کښې به بنی اسرائیل د مصر او اسور سره ملگرې شی او دا درې واړه قومونه به د ټولې دنیا دپاره د برکت سبب جوړ شی. ﴿۲۵﴾ مالک خدای رب الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی، ”اے مصریانو، زما خلقو، اے اسوریانو، تاسو ما پیدا کړی یئ، اے بنی اسرائیلو، تاسو زما

غوره شوی خلق یئ نو تاسو له زه برکت درکوم.“

د یو پیغمبر نبی خرگندول

۲۰ ﴿۱﴾ په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرچون په حکم د اسوریانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله وکړه او دا یې قبضه کړو، ﴿۲﴾ په هغه وخت کښې مالک خدای د آموص زوی یشعیاه ته فرمائیلی وؤ چې هغه خپلی او د تاپ هغه جامې ویاسی کومې چې هغه اغوستې وې. نو هغه دا حکم ومنلو او بریند او بغبر د خپلو نه روان شو. ﴿۳﴾ نو بیا مالک خدای وفرمائیل، ”زما خدمت کوونکے یشعیاه درې کاله بریند او بغبر د خپلو نه گرځېدلے دے. دا د هغې نبی ده چې په مصر او ایتھوپیا باندې به څه کیري. ﴿۴﴾ د اسور بادشاه چې د دې دوو ملکونو نه قېدیان نیولی دی نو هغوی به بریند بوځی. زلمی او بوپاگان به د خپلو نه بغبر او بریند روان وی، د هغوی کوناتي به ښکاری، دا به د مصر دپاره د شرم خبره وی. ﴿۵﴾ چا چې په ایتھوپیا باندې یقین ساتلے وی او په مصر باندې یې لافې وهلې وی نو هغوی به مایوسه شی او ویه شرمیري. ﴿۶﴾ کله چې هغه وخت راشی نو کوم خلق چې د فلسطیه د سمندر په غاړه اوسیري نو هغوی به ووائی، وگورئ، په هغه خلقو څه وشول چې په چا باندې مونږ دا یقین کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.“

د بابل د زوال پېشگوئی

۲۱ ﴿۱﴾ دا پیغام د بابل په حقله دے، چې دریاب سره په صحرا کښې دے. لکه څنگه چې په صحرا کښې تاوېدونکے باد چلیري دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او یروونکے ملک به دریاندې حمله وکړي. ﴿۲﴾ ما د خرابو حالاتو په حقله یوه رویا یعنې د وېښې خوب لیدلے دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوی او تباہ کار تباہی کوی. اے د عیلام لښکره، حمله وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصیبت راغلے دے نو خدای پاک به هغه ختم کړي. ﴿۳﴾ نو په دې وجه زه د یرې او درد سره مخ شوے یم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه یې د ماشوم د پیدا کولو په وخت لری. زه چې څه اورم نو په ما بد لگی او چې څه گورم نو یرېرم. ﴿۴﴾ زما زړه درزیري او رېرېرم. اول به ما ښام په ما ډېر ښه لگېدو خو اوس د تیارې نه زه یرېرم. ﴿۵﴾ گورم چې لوی خوراک تیاریري، د خلقو د کښېناستو دپاره قالینونه غوړېدلی دی. هغوی خوراک څښاک کوی، ”پاڅی، اے آفسرانو، خپل پالونه تیار کړئ.“ ﴿۶﴾ بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”لار شه او یو محافظ ودره او هر څیز چې هغه گوری نو د هغې خبر به راوړي. ﴿۷﴾ چې څنگه هغه دؤ آسونو والا جنگی گاپی وگوری یا په خرونو او اوبسانو باندې سواره کسان وویني، نو هغه دې ښه بېدار اوسی.“ ﴿۸﴾ بیا څوکیدار آواز وکړو، ”مالک خدایه، زه په خپل ځای باندې د څوکیداری دپاره شپه او ورځ ولاړ یم. ﴿۹﴾ اوس وگورئ، د دؤ آسونو والا جنگی گاپی راروانه ده چې یو سرے پکښې سور دے.“ څوکیدار ووئیل، ”بابل ختم شوے دے. د بابل ټول ټان ټوټې ټوټې شوی دی او په زمکه باندې خواره واره پراته دی.“ ﴿۱۰﴾ اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوی یئ، خو اوس زه تاسو ته یو ښه زېرے اوروم چې ما د مالک خدای رب الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بنی اسرائیلو خدای پاک دے.

د ادوم په حقله پیغام

﴿۱﴾ دا پیغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، ”څوکیداره، دا شپه به کله تېریري؟ سحر ته څومره وخت پاتي دے؟“ ﴿۲﴾ نو ما جواب ورکړو، ”سحر راتلونکے دے، خو شپه به بیا راځی. که تہ بیا تپوس کول غواړې، نو بیا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پیغام

۱۳) دا پيغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافللو، د عربو په شاړ ملڪ كښې شپه تېره كړې. ۱۴) اے د تيمنا خلقو، كوم خلق چې تېرى دى نو هغوى له اوبه وركوئ. او مهاجرو له خوراك وركوئ، ۱۵) ځكه چې هغوى د تورو نه تېستې، او د داسې خلقو نه چې توره په لاس او تير كمان په غاړه د هغوى سره سخت جنگېدلى وى. ۱۶) بيا مالِك خدائ ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو كال كښې دننه دننه به د قيدار شان او شوكت ختم شى. ۱۷) د قيدار صرف يو څو غشى او لينده چلونكى سپرى به پاتې شى. ما مالِك خدائ، د بنى اسرائيلو خدائ پاك دا فرمائيلې دى.“

د يروشلم په حقله پيغام

۲۲) دا پيغام د رويا د وادى د يروشلم په حقله دے. څه شوى دى؟ دا ټول خلق ولې د كورونو چتونو ته د خوشحالى دپاره خپږى؟ ۲) ټول ښار بې قراره دے او د شور شرابې نه پك دے. ستاسو مړى په توره نه دى قتل كړې شوى او نه په مېدان جنگ كښې مړه دى. ۳) ستاسو ټول مشران وتبديل او هغوى لا يو غشې هم نه وو ويشتلې چې ونيولې شول. باقى خلقو هم د تبديلو كوشش وكړو خو هغوى هم قېد كړې شول. ۴) ځكه ما ووئيل، ”ما پرېرېده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلى راكولو كوشش مه كوئ. ما پرېرېدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زه گورم چې هغوى تباه كېږي.“ ۵) په حقيقت كښې مالِك خدائ، رب الافواج دا وخت راوستې دے. د رويا په وادى كښې گډوډى ده، خلق هيبتناكې منډې وهى او د هغوى د ژړا چغې غرونو ته رسى. ۶) د عيلام د ملك نه په آسونو سواره فوجيان راغلل، چې كمان او غشى ورسره وو. او د قير د ملك فوجيانو خپل پالونه راخستى وو. ۷) د يهوداه بهترينې واديانې د جنگى گاپو نه پكې وې، په آسونو سواره فوجيان د يروشلم د دروازو په مخكښې حملې دپاره ولاړ وو. ۸) يهوداه چې د خپل تحفظ دپاره څومره بندوبست كړې وو هغه ختم شوې دے. په هغه ورځ تاسو څه وكړل؟ په هغه وخت كښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وكړه كومه چې د ځنگل كور نومې ځائ كښې ساتلې شوې وه. ۹-۱۰) په يروشلم كښې تاسو د هغه ځايونو جائزه واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په يروشلم كښې د ټولو كورونو معائنه وكړه او څه كورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت كولو دپاره ترې نه كاني واخلي. د اوبو جمع كولو دپاره، ۱۱) تاسو د ښار د دېوالونو په مينځ كښې د هغه اوبو راييسارولو دپاره تالاب جوړ كړو كومې اوبه چې د زور پند نه رابېدلې. خو تاسو خدائ پاك ته هيڅ توجو ونه كړه، چې هغه پېر د پخوا نه د دې هر څه منصوبه جوړه كړې وه او هغه داسې وكړل. ۱۲) بيا مالِك خدائ پاك رب الافواج تاسو ته آوازونه كول چې ژړا او ماتم كوئ، خپل سرونه كل كړئ او د ټاپ جامې واغوندىئ. ۱۳) خو د هغې په ځائ، تاسو خندا او خوشحالى كوله. تاسو څاروى او گپې حلالې كړې چې وې خورئ او تاسو مې څښل. تاسو وئيل، ”مونږ له ښه خوراك څښاك په كار دے، ځكه چې سبا به مړه يو.“ ۱۴) مالِك خدائ رب الافواج په خپله ما سره خبرې وكړې او راته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندى يئ نو دا بد عمل به درته هيڅكله معاف نه شى. ما، مالِك خدائ پاك، رب الافواج دا فرمائيلې دى.“

د شېنا دپاره خبردارى

۱۵) مالِك خدائ پاك، رب الافواج ما ته وفرمائيل چې، ”شېنا له لار شه، چې هغه د شاهى خاندان انتظام كوونكې دے او هغه ته ووايه، ۱۶) ته دلته څه كوي؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا دركړې دے؟ ته څوك يې چې دلته به د ځان دپاره په اوچت ځائ كښې مزار جوړ كړې او په گټ كښې د ځان دپاره قبر جوړ كړې؟ ۱۷) اے سپرېه، مالِك خدائ به دې راونيسى او لرې به دې وغورزوى. ۱۸) هغه به تا د پندوسكى په شان گول مول كړى او يو بل لوى ملك ته به دې وغورزوى. او ته به هلته مړ شې، او ستا ښائسته جنگى گاپى به هم هلته پرتې وى. ولې چې ته د خپل نېك د خاندان دپاره د بې عزتۍ سبب جوړ شوې يې. ۱۹) مالِك خدائ فرمائى، زه به تا د خپلې عهدې نه لرې كړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راكوز كړم. ۲۰) په هغه ورځ به زه خپل خدمتگار د خلياها زوى الياقيم راوغواړم. ۲۱) زه به هغه ته ستا سركارى چوغه او كمربند ورواچوم او تا چې كوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغه له وركړم. هغه به د يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وى. ۲۲) زه به هغه له د داؤد د خاندان چايبانې وركړم. چې كومه دروازه هغه كولاو كړى هغه به څوك بندولى نه شى او چې كومه دروازه هغه بند

کری هغه به څوک کولای نۀ شی. (۲۳) زۀ به هغه یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنگه چې په دېوال کېنې مېخ کلک لگېدلې وی، او دا به د هغه د خاندان دپاره د عزت سبب وگرځی. (۲۴) بیا به د هغه د پلار د خاندان ټول وزن په هغه باندې راځوړند شی. او د هغه ټول اولاد او خپلوان به د لوبښو په شان د وړې پيالی نه واخله تر غټ مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. (۲۵) ربُ الافواج وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لگېدلې مېخ به راوغورزیږی او چې په دې باندې څۀ هم راځوړند وی نو هغه به مات شی. مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د صور ښار په حقله پېشگوئی

۲۳ (۱) دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس سمندری جهازونو وژاړئ. ځکه چې په صور کېنې قلعه او کورونه تباہ دی، په قبرص کېنې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتیا ده. (۲) اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداگرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل (۳) او په ژورو اوبو کېنې به یې سفر کولو او د مصر غله به یې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریا د غاړې نه گټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وے. (۴) خو اوس تۀ شرمېدلې یې، اے د صیدا ښار یې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زۀ یې بچو یمه، زما هیڅ زامن او لوڼه نشته.“ (۵) کله چې مصریانو ته د صور خبر ملاو شی نو هغوی به په غم اخته شی. (۶) اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفگان نه وژاړئ. او ترسیس ته د تېښتېدو کوشش وکړئ. (۷) آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آیا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی یې لرې ملکونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړی. (۸) په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به یې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې سوداگر شهزادگان ؤو او د هغې تاجران عزتمند گڼلے شول. (۹) خو دا د مالک خدای ربُ الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند کسان به وشرموی. (۱۰) اے د ترسیس خلقو، د خپلې علاقې نه خواره شی لکه څنگه چې د نیل دریا د غاړو نه اوږی. نور تاسو پابند نۀ یئ. (۱۱) مالک خدای په سمندر باندې لاس اوچت کړے دے او بادشاهی یې لړزولې دی. هغه حکم کړے دے چې ستاسو قلعي دې تباہ شی. (۱۲) هغه وفرمائیل، ”اے د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زیاتے شوے دے. که هغوی قبرص ته هم وتښتی، نو آرام به ورته ملاو نۀ شی.“ (۱۳) د بابل ملک ته وگورئ. د دې ملک خلق برباد شوی دی. اسوریانو د هغوی ملک د ځنگلی ځناور کور جوړ کړے دے. اسوریانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوی قلعي یې بربادې کړې. او د ملې ډېرے یې ترینه جوړ کړے دے. (۱۴) اے د ترسیس سمندری جهازونو د خفگان نه وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباہ شوې ده. (۱۵) یو داسې وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړے شی، چې اويا کاله د یو بادشاه د عمر برابر وی. کله چې هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنگه چې سندر د کنجرې په حقله وئیلے شی، (۱۶) ”اے غریبې هېرې شوې کنجرې. خپله بینجو واخله او په ښار کېنې وگرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل بیا یاده کړے شی.“ (۱۷) کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو مالک خدای به صور له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا ښار چې په تجارت کېنې کومه گټه کوی نو هغه به مالک خدای ته وقف کړی. دا پیسه به نۀ شی جمع کولے، خو چې څوک د مالک خدای په حضور کېنې پاتې کړی نو هغوی به په دې پیسو باندې ښۀ کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالک خدای دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) گوره، مالک خدای به زمکه ورانه وپاړه کړی او هم داسې شپاره به یې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندي کړې کړی او د دې خلق به خواره واره کړی. (۲) هیڅ څوک به بچ پاتې نۀ شی، که هغه امامان وی یا عام خلق، مالک وی که نوکر، مالک وی که نوکره، خرڅوونکی وی یا اخستونکی، قرض ورکوونکی یا قرض اخستونکی، که قرضدار وی او که مالدار وی. (۳) زمکه به په مکمل طور ورانه وپاړه او لوټ کړے شی، مالک خدای دا هر څۀ فرمائیلی دی. (۴) زمکه اوچپړی او

خُشکیري، ٽوله دُنيا به اوچه شي او مراوې به شي، د دې لوي لوي خلق به فنا شي. (۵) خلقو دُنيا پليته ڪرې ده ڪُڪه چي هغوي د خُدائِ پاڪ قانون مات ڪرې دے او هغه لوظ پي مات ڪرې دے کوم بي چي د همبشه دپاره ورسره ڪرې وو. (۶) نو په دې وجه به زمکه لعنتي شي او نقصان به ورته ورسى، او چي د دې خلقو ڪُءُ بد عمل ڪرې دے نو د هغې بدله ورته ملاوېږي. نو په دې وجه د دُنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندى پاتي شول. (۷) د انگورو بوټي اوچ شوي دي او مے کم شوي دي. هر څوک چي مخکښي خوشحاله ؤو نو هغه اوس خفه دي، (۸) او د هغوي د رباب او د تمبل خوشحالي نه ډک سازونه او د جشن آوازونه بند شوي دي. (۹) اوس خلق د ميو سندرې نءُ وائي، بلکي شراب په هغوي باندې تراخه لگي. (۱۰) شار ښار برباد شوے دے او د هر يو کور دروازه کلکه بنده ده چي څوک ورننه نءُ وځي. (۱۱) په کوڅو کښي خلق چغې وهی چي مے ختم شوي دي. هره خوشحالي ختمه شوې ده، خوشحالي د زمکې نه ورکه شوې ده. (۱۲) ښار په کنډر بدل شوے دے او د دې دروازې نرې نرې شوې دي. (۱۳) نو په ٽوله دُنيا کښي هر يو قوم سره به هم داسې کيږي. صرف لږ خلق به پاتي شي داسې لکه چي د زيتون راتولولو نه پس هم لږ پاتي وي او يا د انگورو د راشوکولو نه پس هم په باغ کښي يو څو دانې پاتي وي. (۱۴) خو چي کوم لږ کسان ژوندى پاتي وي نو هغوي به د خوشحالي سندرې وائي. څوک چي د نمرېږوانه طرف ته وي هغوي به د مالک خُدائِ لوي بيانوي، (۱۵) د نمرخاته په طرف مُلکونو کښي د مالک خُدائِ ثناء صفت کوي. کوم خلق چي د سمندر په غاړه اوسېږي نو هغوي دې د مالک خُدائِ ثناء صفت کوي، کوم چي د بني اسرائيلو خُدائِ پاڪ دے. (۱۶) مونږ د دُنيا د آخري سرونو نه سندرې اورو، هغه سندرې چي صادق خُدائِ پاڪ ته لوي ورکوي. خو زما زړه د غمه ډک دے. زما دپاره ژاړي ڪُڪه چي زه دوږږم. دوکې تر اوسه موجودي دي او هر طرف ته دوکه باز دي. (۱۷) اے د دُنيا خلقو واورئ. يره، کنډې او دامونه ستاسو دپاره تيار دي. (۱۸) هر څوک چي د پرې نه تبتهدل غواړي نو هغه به په کنده کښي پرېوځي او هر څوک چي د کنډې نه ځان خلاصوي نو په دام کښي به گږږي. د آسمان نه به ډېر دروند باران وريږي او د زمکې بنيادونه به ولږيږي. (۱۹) زمکه به وچوي، خوځيږي به او زنگيږي به. (۲۰) زمکه به د شرابي نشه کوونکي په شان زنگيږي او داسې رپيږي لکه چي په طوفان کښي چي چوپال خوځيږي. دا د گناه په وجه درنه شوې ده، دا به راوغورزېږي او بيا به هيڅکله پا نءُ ځي. (۲۱) په هغه وخت به مالک خُدائِ آسماني طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکوي. (۲۲) هغوي به گرفتار ڪرې شي او په يوه قېدهخانه کښي به بند ڪرې شي او ښه موده پس به ورته سزا ورکوي شي. (۲۳) نو سپورمي به توره شي او د نمر رڼا به کمه شي، ڪُڪه چي مالک خُدائِ ربُ الافواج به حکومت کوي. هغه به په يروشلم کښي د صيون په غره باندې د مشرانو په وړاندې شان او شوکت سره بادشاهي کوي.

د ثناء صفت يو حمد

۲۵

(۱) اے مالک خُدایه، ته زما خُدائِ پاڪ پي، زه به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صفت به کوم. تا عجيبه عجيبه کارونه ڪري دي، تا چي ډېر پخوا کومي منصوبي جوړې ڪرې وې، تا بي شکه هغه د وفاداري سره پوره ڪرې دي. (۲) تا ښارونو نه د ملبو پيري جوړ ڪري دي، او د هغوي د پخو دېوالونو قلعي دې په کنډراتو بدل ڪري دي. د پردي مُلک د خلقو د قلعي په شان محلونه داسې خاورې شوي دي چي بيا به هيڅکله ورته ښار ونه شي وئيلے او نه به کله دوباره آباد ڪرې شي. (۳) نو په دې وجه د تکره قومونو خلق به ستا ثناء صفت کوي، او د ظالمانو قومونو په ښارونو کښي به ستا نه يره کيږي. (۴) ته د غريبانانو حفاظت کوونکے پي، او د مصيبت په وخت کښي د ضرورتمندو حفاظت کوونکے پي. تا هغوي له د طوفانونو نه پناه ورکوي ده، او د سوزونکي گرمي نه دې سورے ورکوي دے. د ظالمانو پوکي لکه د ژمي د طوفاني باران په شان وي، (۵) لکه د صحرا د گرمي په شان دي. تا د پردي مُلک خلق غلي ڪري دي. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش ڪري دي، لکه چي وريځي سخته گرمي يځوي.

د خُدائِ پاڪ د يو مېلمستيا تيارے کول

(۶) د صيون په غره به مالک خُدائِ ربُ الافواج د دُنيا د ټولو قومونو دپاره يوه مېلمستيا وکړي، دا مېلمستيا به د ښي غوښي او

د انگورو د بنو ميو وى. (۷) نو په دې غر به هغه د خلقو نه د مرگ سورې ختم كړي، كوم سورې چې د ټولو قومونو د پاسه ولاړ دى. (۸) مالک خدائ پاک به مرگ د تل دپاره ختم كړي. او د هر يو كس په مخ باندې به اوبسكې اوچې كړي او د ټولې دنيا نه به د خپلو خلقو بې عزتې لړې كړي. مالک خدائ په خپله دا فرمائيلې دى. (۹) په هغه وخت به هغوى وائى، ”وگورئ دا دى زمونږ خدائ پاک. مونږ د هغه په انتظار ؤو او هغه مونږ آزاد كړو. دا دى هغه مالک خدائ د چا چې مونږ په انتظار ؤو. راځئ چې د هغه په خلاصون باندې د خوشحالى جشن وكړو.“

د خدائ پاک مواب له سزا وركول

(۱۰) مالک خدائ به د صيون د غره حفاظت كوي، خو مواب به داسې د پښو لاندې كړې شى لكه چې بوس په غويل كښې د پښو لاندې كېږي. (۱۱) خدائ پاک به مواب داسې دباؤ كړي لكه څنگه چې لامبورن اوبه خپلو لاسونو سره لاندې ديكه كوي، هغه به د دوى غرور او د دوى ټول بد كارونه ختم كړي. (۱۲) هغه به د مواب د اوچتو دېوالونو والا قلعې تباه كړي او را وپه بې غورزوى او د خاورو سره به بې خاورې كړي.

د خدائ پاک خپلو خلقو له فتح وركول

۲۶ (۱) په هغه وخت به د يهوداه په ملك كښې دا سندره وئيلې شى، ”زمونږ ښار مضبوط دى. ولې چې د خدائ پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دى. (۲) د ښار دروازې كولاو كړئ چې صادق قوم ورننوځي، هغه قوم چې وفادار پاتې دى. (۳) د چا ايمان چې مضبوط دى ته هغوى بلکل محفوظ ساتي، ولې چې هغوى په تا بهروسه ساتي. (۴) په مالک خدائ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالک خدائ پاک ابدى حفاظت كوونكې دى. (۵) څوك چې مغروره ؤو نو هغه عاجزان كړي دى، او هغه اوچت ښارونه راگزار كړي دى او خاورو سره بې خاورې كړي دى. (۶) او دوى به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشي او چخنى به شى.“ (۷) اې مالکه خدایه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې كومه لار ته جوړوې نو هغه نېغه ده. (۸) اې مالکه خدایه، ستا فرمانبردارى كولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه ښايو، او زمونږ د زړه خواهش دى چې ستا د نوم لوئى وكړو. (۹) ټوله شپه زه ستا په لټون كښې يم، په سحر كښې د زړه د اخلاصه زه ستا طلبگار يم، كله چې ته د دنيا د عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شى چې انصاف څه څيز دى. (۱۰) كه په بدعمله باندې رحم وشى نو هغه د انصاف په مطلب ځان نه پوهوى، بلکې په كوم ملك كښې چې انصاف كېږي هلته هم هغوى بدعملى كوي، هغوى د مالک خدائ لوئى نه مني. (۱۱) اې مالکه خدایه، ستا لاس هغوى ته سزا وركولو دپاره اوچت شوې دى خو هغوى هيڅ غور نه كوي، او هغوى چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وگوري نو وبه شرمېږي. او بيا به ته سور اور په خپلو دشمنانو نازل كړي. (۱۲) اې مالکه خدایه، ته به مونږ له امن راکوې، ځكه چې زمونږ ټولې كاميابي ستا د لاسه دى. (۱۳) اې مالکه خدایه، خدایه پاكه، نورو مالكانو په مونږ حكمرانى كړې ده، خو يواځې ته هغه هستى يې چې مونږ يې عبادت كوو. (۱۴) خو اوس هغوى مړه شوى دى او بيا به نه راژوندى كېږي، د هغوى روحونه به واپس نه راځي، ځكه چې تا دوى له سزا وركړې ده او تباه كړې دې دى. او د هغوى نوم او نشان دې ختم كړې دى. (۱۵) اې مالکه خدایه، تا خپل قوم له ترقى وركړې ده، تا خپل قوم لوئى كړې دى او خپله لوئى دې څرگنده كړې ده. ستا د وجې د هغوى علاقه په هر طرف باندې خوره شوې ده. (۱۶) اې مالکه خدایه، چې هغوى په مصيبت كښې گېر شول نو ستا تلاش يې شروع كړو او ستا د تنبيه لاندې يې دعا شروع كړه. (۱۷) اې مالکه خدایه، تا مونږ داسې زړولى يو، لكه چې يوه ښځه د بچى د پېدا كېدو د درد په وجه ژاړي. (۱۸) مونږ په خور او درد مبتلا يو، خو زمونږ د تكليف نه هيڅ هم پېدا نه شول. نه مونږ زمكې ته خلاصون وركړې دى، او نه مو دنيا ته ژوندون راوړې دى. (۱۹) خو زمونږ كوم خلق چې مړه شوى دى نو هغه بيا راژوندى شى. د هغوى مړه جسمونه به بيا راژوندى شى. كوم چې په قبرونو كښې پراته دى نو هغه به راپاڅي او د خوشحالى سندرې به وائى. لكه څنگه چې د پرځې څاڅكى زمكه تازه كوي، نو داسې به مالک خدائ هغه خلق بيا راژوندى كړي كوم چې پخواه مړه شوى دى.

۲۶) زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څه وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د ځدائ پاک غصه سره شی. (۲۱) وگورئ، مالک ځدائ په آسمان کېنې د خپل اوسېدو ځائ نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوی د گناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به رابنکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نه پټوی.

۲۷) په هغه ورځ به مالک ځدائ د خپلې زورورې او کلکې توري نه کار واخلی چې هغه تبتېدونکې بلا له یعني تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کېنې اوسېږی. (۲۲) په هغه ورځ د انگورو بنائسته باغ په حقله سندرہ ووايي، (۲۳) ”زه مالک ځدائ پخپله د دې خیال ساتم او پابندی سره اوبه ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکیداری کوم چې څوک نقصان ور ونه رسوی. (۲۴) زما غصه اوس یخه شوې ده. خو که په دې باغ کېنې ازغی او مرکونډی وشول نو زه به ورسره جنگ وکړم او ټول به وسوزوم. (۲۵) خو که هغوی زما نه مدد وغواړی، نو هغوی دې ما سره روغه وکړی. او، پرېږدئ چې هغوی ما سره صلح وکړی.“ (۲۶) هغه وخت راروان دے چې د یعقوب اولاد به جرړې وکړی، اسرائیل به غوتی ونیسی او گلونه به وکړی. او مېوه به یې دنیا پکه کړی. (۲۷) ولې مالک ځدائ اسرائیل داسې وهلے دے لکه څنگه یې چې د هغه دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اسرائیل داسې قتل شوی دی لکه څنگه چې د هغه دشمنان قتل شوی دی؟ (۲۸) نه، بلکې مالک ځدائ د هغوی مخالفت وکړو او جلاوطن یې کړل. هغوی یې د نمرخاته په طرف د یوې زورورې هوا سره وشړل. (۲۹) نو داسې به د یعقوب گناه معاف شی، او چې کله د اسرائیل گناهونه ختم شی نو په نتیجه کېنې به هغوی د غېرو قومونو قربان گاه د چوڼې د کانی په شان نرې نرې کړی او د قربان گاه خوشبودارې مصالحي او د اشیرې د بُت نبڼې به پاتې نه شی. (۳۰) د قلعي په شان د پخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د یو خوشی بیابان په شان وران وبقار پروت دے. او بیا به په دې کېنې څاروی څرپری آرام به کوی او څانگې به خوری. (۳۱) د ونو څانگې اوچې شوې او ماتې شوې دی او بنځې یې د خشاک په توگه راغونډوی. خلق په هیڅ څیز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوی پېدا کړی دی ورباندې هیڅ رحم نه کوی، چا چې هغوی تخلیق کړی دی ورباندې هیڅ ترس نه کوی. (۳۲) په هغه ورځ به مالک ځدائ د فرات سیند نه واخله تر مصر سرحده پورې خپل خلق یو یو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم رابیلوی. (۳۳) په هغه وخت به یو بیگل وغږولے شی چې د اسور او مصر نه هغه ټول بنی اسرائیلیان راوغواړی کوم چې په جلاوطنی کېنې وی. نو هغوی به د هغه په مقدس غر په یروشلم کېنې د مالک ځدائ عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهی دپاره خبردارے

۲۸) په سامریه باندې افسوس چې د شرابی بنی اسرائیلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د بنی اسرائیلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوی کېدونکے گل دے. په هغه آبادی باندې افسوس چې په نشه کېنې د پوښو خلقو په زرخیزه وادی باندې ولاړه ده. (۲) گورئ، مالک ځدائ به داسې قوی او طاقتور لښکر راولپړی، لکه د ږلی طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه د زورور سېلاب پرې حمله وکړی او په زمکه به یې سر د لاندې راوولی. (۳) بیا به سامریه د بنی اسرائیلو شرابیانو شاندار تاج د پښو لاندې نرې نرې شی. (۴) بیا به د دې مړاوی کېدونکے گل شان او شوکت ختم شی چې په زرخیزه وادی باندې ولاړ وی. د هغوی حال د موسم د وړومبو اینځرو په شان دے چې څنگه پاخه شی نو راوشوکولے شی او وڅورلے شی. (۵) په هغه ورځ به مالک ځدائ رب الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د گلونو د شاندار تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. (۶) هغه به هغه کسانو له د انصاف جذبه ورکړی چې څوک د قاضیانو په توگه کار کوی او هغوی له به حوصله ورکړی چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حفاظت کوی.

۱۷ نو بيا پېغمبران او امامان هم دومره نشه دى تر دې پورې چې پغرې وهى. هغوى مے او شراب دومره زيات څښلى دي چې تيندکونه خورى. پېغمبران دومره زيات نشه دى چې خدائ پاک کومه وحى نازلوى نو په هغې باندې نه پوهيږي او امامان هم دومره نشه دى چې د فېصلې ورکولو په وخت زنگيږي. ۱۸ د هغوى ټول مېزونه په اولتو گنده دي او يو ځاى هم په کښې صفا نشته. ۱۹ هغوى په خپلو کښې وائى، ”دا سرې زمونږ سره دا رنگ خبرې ولې کوى؟ د تعليم او د مالک خدائ د پېغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوى لکه چې مونږ واره ماشومان يو او اوس اوس د پيو نه خلاص شوى يو. ۲۰ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کرېشه په کرېشه او په مزه مزه تعليم راکوى.“ ۲۱ نو اوس به خدائ پاک خپلو خلقو سره د پردى ملک د خلقو په ذريعه خبرې کوى څوک چې عجيبه ژبه وائى. ۲۲ خدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائيلى دى، ”دا د آرام ځاى دے. ستړى دې دلته آرام وکړى، ولې چې هم دا ځاى د آرام دے.“ خو هغوى غوږ نه کېښودو. ۲۳ نو دا ځکه به مالک خدائ هغوى ته ټکے په ټکے، کرېشه په کرېشه او په مزه مزه تعليم ورکوى. نو هغوى به تيندکونه وخورى او راپرې به وځى. هغوى به زخمى شى، په جال کېښې به گېر شى او گرفتار به شى.

د صيون د گوټ کانې

۱۳ نو اے گستاخه کسانو څوک چې په يروشلم کېښې په دې خلقو باندې حکومت کوى، اوس چې څه مالک خدائ فرمائى نو هغې ته غوږ ونيسئ. ۱۴ تاسو لافې وهلې چې تاسو د مرگ سره لوظ کړئ دے او د عالم ارواح سره مو تړون کړئ دے. ستاسو دا يقين دے چې کله افت راشى نو تاسو به بچ شئ، ځکه چې ستاسو خيال دا دے چې خپل دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتئ. ۱۵ نو مالک خدائ پاک داسې فرمائى، ”زه په صيون کېښې يو داسې بنياد ږدم چې کلک او مضبوط وي. په هغې کېښې زه د گوټ يو قيمتى کانې لگوم چې په هغې باندې دا ليکلى وي، ”څوک چې ايمان لرى نو هغه به نه وارخطا کيږي.“ ۱۶ زه به انصاف د دې فيته او صداقت د دې د سال مزې کړم. تاسو چې په کومو دروغو باندې يقين ساتئ نو ږلئ به يې ټول يوسى او سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وران کړي.“ ۱۷ تاسو چې د مرگ سره کوم لوظ کړئ دے نو هغه به منسوخ کړئ شى او چې د عالم ارواح سره تاسو کوم تړون کړئ وي نو هغه به ختم کړئ شى. هغه زورور افت به تاسو ووهى او تاسو به ترې نه لاندې شئ. ۱۸ دا افت به تاسو بار بار وهى او هر سحر به مو وهى. دا به په تاسو شپه او ورځ راځى، تر هغې پورې چې تاسو يې وړى نه يئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو باندې ږه راولى. ۱۹ ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې په کېښې نه شى غزېدلې او کمبله دومره وړه ده چې څوک په کېښې پټېدې نه شى. ۲۰ مالک خدائ به داسې راپاڅى لکه څنگه چې هغه د پراضيم په غر باندې فلسطينو پسې راپاڅېدلې وو. او څنگه يې چې د جبعون په وادې کېښې اموريانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړي. او چې کوم کارونه به هغه کوى نو هغه به عجيبه وي. او د هغه هر قدم به فرق فرق وي. ۲۱ زه چې کوم خبردارئ درکوم نو په هغې پورې خندا مة کوى. که تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم گران شى. ما د مالک خدائ رب الافواج د ټول ملک د تباه کولو فېصله اورېدلې ده.

د خدائ پاک حکمت

۲۲ زه چې درته څه وایم نو هغې ته غوږ ونيسئ، زه چې درته څه وایم هغې ته ښه توجو وکړئ. ۲۳ ولې زميدار همېشه يوه کوى او هيڅکله کر نه کوى څه؟ ولې هغه تل پټې اړوى او هيڅکله څه نه کرى؟ ۲۴ کله چې هغه يو ځل پټې هوار او تيار کړى، نو هغه تخم کرى لکه کاره، د زېرې تخم، غنم او اوربشې په صحيح طريقه او صحيح ځاى باندې کرى. ۲۵ زميدار ته پته وي چې څه به کوى، ځکه چې خدائ پاک هغه ته پوهه ورکړې ده. ۲۶ هغه د کارو او زېرې د تخم ټکولو دپاره لوى ډانگ نه استعمالوى، بلکې د دې دپاره د يو وړوکى او برابر لرگى نه کار اخلى. ۲۷ هغه غنم په درمند کېښې دومره نه غوښل کوى چې خراب تراب شى، ځکه چې هغه ته پته وي چې په گاډۍ باندې به يې څنگه غوښل کړى چې غله خرابه نه شى. ۲۸ مالک خدائ رب الافواج زبردست اُستاز دے، او هغه دې زميدارانو له ښه پوهه ورکوى.

۱۹ اے اری ایل، اری ایل، په تا باندې افسوس. په هغه ښار باندې افسوس کوم کېږي چې داؤد خېمې لگولې وې. اوس کال په کال خپل اخترونه کوي. ۲۰ خو بیا به زه په هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وي. او ټول یروشلم به داسې شی لکه څنگه چې د هغې د اری ایل نوم معنی ده ”یوه داسې قربان گاه چې په وینو لت پت وي.“ ۲۱ ولې چې زه به تا د هر طرف نه راگېر کړم او ستا د محاصرې به پوره بندوبست وکړم. ۲۲ بیا به ته د زمکې لاندې نه خبرې کوې، د خاورو نه به ستا غلې آواز راوځي. څنگه چې د یو مړي روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش کوي، دغه شان به ستا آواز غلې شان راځي. ۲۳ نو سمدستی به ستا دشمنان لکه د دورې په شان والوځي، په تا باندې حمله کونکي به داسې وشپلې شی لکه هوا چې بوس زغلی. ولې چې اچانک په یوه لحظه کېږي به ۲۴ مالک خدای رب الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوی تندر، زلزلي، لوی شور، تېزې سيلې، طوفان او سوزونکي اور سره راځي. ۲۵ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم چې د خدای پاک د اری ایل په ښار باندې حمله کوي، د هغوئ ټوله وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان فنا شي، داسې به فنا شي لکه چې دا د شپې یو خیال وي. ۲۶ هغه ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع شوي دي د هغوئ مثال به د یو اوږي کس په شان وي چې خوب وینی چې هغه خوراک کوي خو چې راپاڅي نو پته ورته ولگي چې هغه هم هغسې اوږې دے، یا د هغه تری کس په شان وي چې په خوب کېږي گوري چې اوبه څښي خو چې راپاڅي نو پته ورته ولگي چې هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بې دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

۲۷ حبران شی او اریان دربان شی. ځان نه رانده جوړ کړئ او رانده شی. نشه شی خو په میو نه، زنگېرئ خو په شرابو نه. ۲۸ نو ځکه مالک خدای تاسو خوښو کړي یې او په دروند خوب باندې په اوده کېدو بدل یې. هغه د پېغمبرانو او د رویا لیدونکو سترگې بندې کړې دي. ۲۹ د هرې پېغمبرې د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وي، دا به د یو بند کتاب په شان وي. که تاسو دا یو داسې کس له یوسې چې هغه یې لوستلې شی او هغه ته ووايي چې دا ولولي، نو هغه به وایي چې زه دا نه شم لوستلې ځکه چې دا پوخ بند دے. ۳۰ که تاسو دا یو بې تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولي، نو هغه به جواب درکړي چې زه بې تعلیمه یم. ۳۱ مالک خدای وفرمائیل، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوي خو زړونه یې رانه ډېر لرې دي. او دوی بې فائدي زما عبادت کوي ځکه چې دوی د انسانانو حکمونه د تعلیم په پول ورکوي. ۳۲ نو په دې وجه به په راتلونکي وخت کېږي یو ځل بیا زما سلوک د دې قوم سره ډېر عجیبه او د حبرانتیا وي. بیا به د هغوئ د هوښیارانو هوښیارتیا ختمه شي او د هغوئ د پوهانو پوهه به غېبه شي.“

د راتلونکي وخت دپاره امید

۳۳ څوک چې د مالک خدای نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوي نو په هغوئ افسوس. هغوئ په پټه باندې منصوبي جوړوي او خیال یې دا وي چې، ”څوک به مونږ وینی او څوک به مونږ وپېژني؟“ ۳۴ هغوئ هر یو څیز گډ وړ کوي. د کلال اهمیت زیات دے که د خټې؟ یو کس چې څه څیز جوړ کړي نو هغه څیز خپل جوړېدونکي ته داسې وایي څه، ”تا زه نه یم جوړ کړے، او یا دا چې، ”ته په هیڅ هم نه پوهېږي؟“

راتلونکي بدلون

۳۵ لږ وخت پس به د لبنان ځنگل نه پټي جوړ شي او پټي به په ځنگل بدل شي. ۳۶ کله چې هغه وخت راشي، نو کانه به د کتاب تلاوت اوري او رانده به د تورتم او تیاره نه رابهر شي او وینی به. ۳۷ عاجزان به بیا د مالک خدای ورکړي شوې خوشحالی نه په جامو کېږي نه ځائیري، او غریبانان به د بنی اسرائیل د مقدس ذات خوشحالی کوي. ۳۸ ظالمان به باقی پاتې نه شي، مغروره به ختم شي او څوک چې د بدو منصوبه جوړوي هغوئ به قتل کړي شي. ۳۹ خدای پاک به هغه خلق تباہ

کری چې څوک د دروغو گواهی کوی، هغه خلق چې قاضیان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه خلق چې څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې گناه خلقو ته انصاف ملاو نه شی. ﴿۲۲﴾ نو ځکه مالک خدای د یعقوب د اولاد خدای پاک، چا چې ابراهیم د مصیبت نه خلاص کړو، داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بې عزتی نه کیری او د هغوی رنگونه به د شرم په وجه نور زېر نه وی. ﴿۲۳﴾ کله چې تاسو هغه بچی وینئ چې زه تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بیا پته ولگی چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به زما درناوی کوئ او د یعقوب د خدای پاک رعب به منئ. ﴿۲۴﴾ بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم هر وخت فریادونه کوی نو هغوی به اصول ومني.“

د مصر بې فائدي معاهدې

۳۰ ﴿۱﴾ مالک خدای فرمائیلی دی، ”اے باغیانو بچو په تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چې کومې زما نه دی، او زما د مرضی خلاف معاهدې کوئ او تاسو گناهونو پسې گناهونه کوئ. ﴿۲﴾ تاسو زما د مشورې نه بغیر د مدد دپاره مصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مصریان مو بچ کړی، نو په دې وجه تاسو د مصر په فرعون باندې یقین وکړو. ﴿۳﴾ خو په فرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شی او په هغه باندې بهروسی سره به تاسو بې عزته شی. ﴿۴﴾ اگر چې د هغه افسران ضعن کبني دی او د هغه سفیران حنیس ته رسېدلی دی، ﴿۵﴾ هغه ټول چې په هغه بهروسه کوی هغوی به وشرمیري. او هغه به ستاسو مدد نه کوی بلکې په ځای د دې به ستاسو بې عزتی وکړي. ﴿۶﴾ د جنوبي صحرا د ځناورو په حقله د خدای پاک پېغام دا دے، هغه سفیران به په داسې خطرناک ملک کبني سفر کوی، چرته چې ازمری اوسپړی او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دی. هغوی د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوبشان د قیمتي تحفو نه بار کړی دی څوک چې د دوی هیڅ مدد نه شی کولې. ﴿۷﴾ د مصر نه چې کوم مدد ملاوېږي نو هغه بې فائدي دے. نو ځکه ما په مصر باندې یو بل نوم ”بې ضرره ازدها“ اېښی دے.

نافرمانه خلق

﴿۸﴾ اوس لاړ شه او دا الفاظ په یو کتاب کبني ولیکه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره یوه گواهی شی. ﴿۹﴾ ځکه چې دا قوم سرکش دے او دا همېشه دروغ وائی او د مالک خدای تعلیمات منلو ته تیار نه دی. ﴿۱۰﴾ هغوی رويا کتونکو ته وائی چې، ”تاسو رویاگانې مه وینئ،“ پېغمبرانو ته وائی، ”مونږ ته د هغه څه په حقله خبرې مه کوئ چې څه حقیقت وی. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خبر دے که هغه دروغ هم وی. ﴿۱۱﴾ زموږ د لارې نه اخوا شی او زموږ مخه مه نیسئ. مونږ ستاسو د بنی اسرائیلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نه غواړو.“ ﴿۱۲﴾ ځکه خو د بنی اسرائیلو مقدس ذات داسې فرمائی، ”زه چې څه درته وایم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم زیاتی او دوکې نه کار اخلئ. ﴿۱۳﴾ دا گناه به ستاسو دپاره د یو داسې اوچت دېوال په شان وی چې چاودے او کوږوالے پکبني راغله وی او دېوال کینوی او بیا سمدستی یو درز سره زمکې ته راگزار شی. ﴿۱۴﴾ دا ټوټې ټوټې شی د ختې د هغه لوبښی په شان چې ټکړې ټکړې کړې شوی وی او د هغې یوه ټوټه به هم دومره نه وی چې په هغې کبني بل سکاره راواخستلے شی، یا په کبني د پیگی نه اوبه راوویستلے شی.“ ﴿۱۵﴾ قادر مطلق خدای د بنی اسرائیلو مقدس ذات، فرمائی، ”راوایس شی او په ما پوره یقین کوئ. نو بیا به تاسو ټکره او محفوظ یئ.“ خو تاسو داسې نه کوئ. ﴿۱۶﴾ خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سواره شی او د خپل دشمن نه وتبښئ. تاسو صحیح یئ، ځکه چې تاسو به تبښئ. ستاسو خیال دا دے چې ستاسو آسونه ښه تېزه منډه وهلے شی، خو چې څوک دریسې وی نو هغوی به ستاسو نه تېز وی. ﴿۱۷﴾ که ستاسو د دشمن یو فوجی دهمکي درکړی نو ستاسو زر کسان به منډې وهی، او که پینځه سپاهیان دهمکي درکړی نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافی وی. او که په آخر کبني څوک پاتې شی نو هغوی به د غره په سر باندې د جنډې د یو لرگی په شان یواځې وی. ﴿۱۸﴾ خو مالک خدای بیا هم په دې انتظار کبني دے چې په تاسو باندې رحم وکړي. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تیار دے ځکه چې هغه وفادار خدای پاک دے. بختور دی هغوی چې د هغه د مدد په انتظار کبني وی.

د خُډائِ پاڪ خپلو خلقو له برکت وركول

۱۶۱) اے د يروشلم خلقو تاسو به نور نه ژاړئ. كله چې تاسو هغه ته د مدد دپاره فریاد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وکړي او چې څنگه ستاسو دُعاگانې واورى نو جواب به درکړي. ۱۶۰) اگر چې مالک خُډائِ به تاسو ته د تنگ لاس روتی او د تکلیف اوبه درکړي، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاز وی او تاسو ته به نور د هغه د لټولو ضرورت نه پېښیږي. ۱۶۱) که تاسو د لارې نه بنی یا گس طرف ته واورئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کیږي چې، ”دا لاره صحیح ده، په دې روان شی.“ تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. ۱۶۲) نو بیا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وی او هغه بُتان چې په سپینو زرو پټ وی هغه به واخلئ او وایئ به چې، ”دا څه گند دے.“ او بهر په پیران به یې گزار کړئ. ۱۶۳) كله چې تاسو تخم وکړئ، نو مالک خُډائِ به د دې شین کېدو دپاره باران راولېږي او د دې نه به تاسو ته ښه او زیات پیداوار ملو شی او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښه ډېره زمکه وی. ۱۶۴) کوم غویي او خرونه چې ستاسو په پټو کښې یوې کوی نو هغه به هم هغه خوراک کوی چې چچ او درې غاښی سره صفا شوې وی. ۱۶۵) په هغه ورځ كله چې ستاسو د دشمن قلعي قبضه شی او د هغوی خلق ووژلې شی، نو د هر غره نه او د هرې غونډۍ نه به د اوبو ولې رابېږي. ۱۶۶) سپورمی به د نمر په شان ځلیری او نمر به په اووه چنده زیات روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوو ورځو رڼا یو ځای شی. دا به په هغه وخت کښې وشي كله چې مالک خُډائِ د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پټی وکړي او هغه زخمونه ورله روغ کړي چې کوم زخمونه هغه وركړي دی.

د خُډائِ پاڪ اسور له سزا وركول

۱۶۷) وگورئ د مالک خُډائِ نوم د لرې ځای نه راروان دے. هغه لوی غضب او رُعب داب سره رانزدې کیږي. د هغه شونډې د غصې نه رېږدی، او د هغه وینا لکه د اور هر څه ایرې ایرې کوی. ۱۶۸) د هغه ساه لکه د سېلاب په شان ده چې هر څه تر مری مری ډوبوی. هغه به مغروره قومونه د تباهی دپاره چان کړي. هغه به دوی قابو کړي او د بریادی په طرف به یې یوسی. ۱۶۹) خو اے د خُډائِ پاڪ خلقو، تاسو به خوشحاله یئ او داسې سندرې به وایئ لکه څنگه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئیلې شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یئ کوم چې د مالک خُډائِ کور ته د شپېلی د ساز سره روان وی، چې هغه د بنی اسرائیلو حفاظت کوونکے دے. ۱۷۰) مالک خُډائِ به په هر یو کس باندې خپل پُرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائی. هلته به د اور لمبې، تندر، ږلې او دروند باران وی. ۱۷۱) كله چې اسوریان د مالک خُډائِ آواز واورى او د هغه د سزا پته ورته ولگی نو هغوی به ویرېږي. ۱۷۲) كله چې مالک خُډائِ هغوی بار بار ووهی، نو د هغه خلق به هر ځلې د منگی او بینجو ساز ورسره غږوی. خُډائِ پاڪ به پخپله د اسوریانو خلاف جنگ کوی. ۱۷۳) ډېره موده مخکښې یو ځای تیار شوې وو چرته به چې یو لوی اور د اسور بادشاه سوزوی. د لرگو یو اوچت ډېرې به وی. مالک خُډائِ به د نهر په شان د سوزېدونکو گوگړو یوه لمبه پو کړي او دې له به اور وركړي.

د خُډائِ پاڪ د يروشلم حفاظت كول

۱۷۱) کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مصر ته ځي نو په هغوی باندې افسوس. ځکه چې هغوی د مصر په لوی فوجی طاقت، آسونو، جنگی گاډو او فوجیانو باندې بهروسه کوی. خو هغوی په مالک خُډائِ باندې یقین نه کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے او نه ترې نه مدد غواړي. ۱۷۲) خو مالک خُډائِ پاڪ هم هوبښیار دے. هغه په تاسو افت راولی. هغه خپلې خبرې سر ته رسوی چې بدعمله او هغه خلقو له سزا وركړي چې څوک د دې بدعمله خلقو حفاظت کوی. ۱۷۳) مصریان خو څه خُډایان نه دی، هغوی خو بنی آدم دی. د هغوی آسونه خو څه آسمانی مخلوق نه دے ځکه چې دا آسونه د غوښې نه جوړ دی. كله چې مالک خُډائِ خپل لاس اوږد کړي، نو څوک چې د چا مدد کوی نو هغه به راپربوځي او د چا چې مدد کیږي نو هغه به هم راپربوځي او دا دواړه به تباہ شی. ۱۷۴) مالک خُډائِ ما ته وفرمائیل، ”که د شپانو ږلې هر څومره چغې ووهی یا هر څومره آوزونه وکړي، خو هغوی به یو غږمېدونکی ازمری د خپل ښکار نه ونه شړي، نو هم دغه شان به مالک خُډائِ ربُ

الافواج د صيون په غر راکوز شی او جنگ به کوی. ۵ لکه څنگه چې یو مارغه د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې جالې دپاسه الوخی رالوخی، نو داسې به زه، مالک خدای، رب الافواج د یروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او د دې حفاظت به کوم. ۶ مالک خدای وفرمائیل، "اے بنی اسرائیلو، تاسو زما خلاف سرکشی کړې ده. خو اوس، تاسو ما ته راوگرځئ. ۷ یو داسې ورغ راروانه ده چې تاسو ټول به د سرو زرو او سپینو زرو نه جوړ شوی بتان غورزوی کوم چې تاسو په خپلو گناهگارو لاسونو جوړ کړی دی. ۸ اسوریان به په توره تباہ شی خو دا توره به د انسان نه وی. د خدای پاک توره به هغوی ووهی او هغوی به وارخطا شی او تښتی به. د اسوریانو ځوانانو نه به په زور کار اخستلې شی. ۹ د یرې د وجې به هغوی خپله قلعه پرېږدی، او د هغوی آفسران به د مالک خدای د جنگی جنوې نه ویرېږی. دا مالک خدای فرمائیلی دی، د چا اور چې په صيون کښې بلېږی، او د چا تنور چې په یروشلم گرمېږی.

په انصاف سره د یو بادشاه حکمرانی

۳۲ گوری، یو بادشاه به په انصاف سره حکمرانی کوی. او د هغه آفسران به هم په انصاف سره حکمرانی کوی. ۱ د بادشاه هر یو کس به د سیلی نه د حفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د ځای په شان وی. هغوی به د داسې نهر په شان وی چې په صحرا کښې بهیږی او هغوی به په خشک ملک کښې د لوی گټ د سوری په شان وی. ۲ نو بیا چې د چا سترگې وی نو هغوی به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوی به د اورېدو جوگه وی. ۳ څوک چې د بې صبرۍ نه کار اخلی هغوی به هوبشپار شی، او چاراکان به صفا او روانی سره خبرې کوی. ۴ څوک به دا نه وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی. ۵ یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملی کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې دینۍ خبرې کوی او د مالک خدای خلاف کفر غوی. هیڅکله اوږو خلقو له خوراک نه ورکوی او تری د څه څښلو نه محرومه ساتی. ۶ کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملی کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غریب د تباہ کېدو منصوبې جوړوی اگر که حاجتمند په حقه هم وی. ۷ خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د یروشلم د بنځو دپاره خبردارۍ

۹ اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې پرواه لونیو زما خبره په غور سره واورئ. ۱۰ یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې پرواه بنځې په لړزان شی، ځکه چې د انګورو فصل به ضائع شی او مېوې به هیڅکله نه پخېږی. ۱۱ اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولړزېږئ. اے بې غمه لونیو د یرې نه ورېږئ. خپلې کپړې وباسئ بریندې شی او د ټاټ جامې واچوئ. ۱۲ د زرخېزه پټو او د انګورو باغونو دپاره د خفگان نه خپلې سینې وهئ. ۱۳ زما د خلقو په ملک کښې د ازغو او غنو بوټی راشنه شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ۱۴ محل به خوشه پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنگلی خرونه گرځی او گډې به په کښې څرېږی. ۱۵ ترڅو چې خدای پاک خپل روح په مونږ نازل نه کړی نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وی. خو بیا به هغه خوشه ملک آباد شی او د باغ مېوه دارې ونې به یې لکه د ځنگل په شان گڼې وی. ۱۶ نو بیا به انصاف په صحرا کښې استوگنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسېږی. ۱۷ د صداقت اثر به سلامتی وی، او نتیجه به یې ابدی سکون او حفاظت وی. ۱۸ زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځایونو کښې اوسېږی، او د هغوی کورونه به د امن او سلامتی نه پک وی، ۱۹ اگر که ځنگل تباہ شی او ښار مکمل برباد شی. ۲۰ خو بختور یئ تاسو چې د ټولو اویو په غاړه به فصلونه وکرلې شی او په آزادی سره به خپل خرونه او څاروی وڅرولې شی.

د مدد دپاره دعا

۱) ۳۳) په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هیڅکله برباد نه شوی. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نه ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځي. کله چې تاسو تباہی وکړئ نو تاسو به هم تباہ شی. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشي. ۲) اے مالک خدایه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کښې زموږ خلاصونکے شه. ۳) ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلي، ستا پاڅېدو سره هغوی خواره واره شی. ۴) ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې ډېر چینجی راجمع شوی وی، او خلق په مال غنیمت باندې لکه د قحطی د مولخانو ټوپونه وهی. ۵) زموږ مالک خدای خومره لوی دی. هغه پاس په عرش استوگنه کوی. هغه به یروشلم د انصاف او صداقت نه ډک کړی، ۶) په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وی، هغه به تاسو له لوی خلاصون، پوهه او حکمت درکوی. د مالک خدای یره به ستاسو خزانه وی. ۷) خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کښې ژړاگانې کوی. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوی په چغو چغو ژاړی. ۸) هغه سپکونه خوشې تشې پاتې دی او هیڅ څوک هم پرې سفر نه کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوټونو باندې عمل نه دی شوی. نور د یو کس عزت هم نه کیږی. ۹) ملک خوشی او وران ویجاړ پروت دی. د لبنان ځنگلونه اوچ شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غره د ونو نه پانې غورزېږی.

د مالک خدای خپلو دشمنانو له خبردارۍ ورکول

۱۰) نو مالک خدای فرمائی، ”اوس به زه عملی کار کوم. زه به تاسو ته وښایم چې زه خومره طاقتور یم. ۱۱) تاسو امید سره یی خو ستاسو په خپته کښې اوچه گیاه ده او د پېدایښت په وخت به درنه صرف بوس پیدا کیږی. چې کله تاسو پوکے وهی نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شی او تاسو به ایرې ایرې کړی. ۱۲) قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو د هغه بوتیو په شان چې کټ کړے شی او اور ته وغورزولے شی. ۱۳) اے هغه د لرې علاقه خلقو هغې ته غوږ کېږدی څه چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنئ.“ ۱۴) د صیون گناهگار خلق د یرې نه یرېدی. بی دینه خلق ریږی او وائی، ”د خدای پاک تباہ کوونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدے شی؟ زموږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدی اور کښې ژوندی پاتې شی؟“ ۱۵) خو هغه کس به ژوندی پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروی او رښتینے وی، غېر قانونی گټه او رشوت نه اخلی، چې د قتل منصوبې نه جوړوی او د غلطو کارونو نه ځان ساتی. ۱۶) نو بیا به دا خلق په اوچتو ځایونو کښې اوسېږی، هغوی به دومره محفوظ وی لکه خومره چې په غرونو باندې پخو قلعو کښې محفوظ وی. هغوی ته به روتی ملاوېږی او د اوبو به هیڅ کمے نه راځي.

مالک خدای زموږ بادشاه دے

۱۷) تاسو به وگورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په یو داسې ملک باندې حکومت کوی چې تر لرې لرې پورې خور وی. ۱۸) بیا به تاسو د یرې دا تېر وخت رایاد کړئ او خپل ځان سره به ووايي، ”د دشمن هغه لوی افسران چرته دی؟ محصول اخستونکی چرته غېب شول؟ هغه افسر چرته دے چې د برجونو حساب کتاب به یې کولو؟“ ۱۹) نو تاسو به نور د پردی ملک هغه ظالمان ونه وینی چې هغوی داسې سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نه پوهېږئ. ۲۰) صیون ته وگورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی اخترونه کوو. یروشلم ته وگورئ، دا به د اوسېدو دپاره خومره محفوظ ځای وی. دا به یو داسې خېمه وی چې هیڅکله به نه شی اخوا کولے، د دې مورې به کله هم نه راویستلے کیږی، او د دې پړی به هیڅکله نه شلیږی. ۲۱) هلته به مالک خدای زموږ لوی بادشاه وی. هغه به لکه د حفاظت د لوی سمندر په شان وی چې یو دشمن به هم ترینه نه شی اوږدے او نه به پرې د دشمن سمندری جهازونه گرځېدے شی. ۲۲) مالک خدای به په خپله زموږ قاضی، زموږ حکمران، او زموږ بادشاه وی، هغه به زموږ خیال ساتی او مونږ به بچ کوی. ۲۳) د سمندری جهاز پړی ډیله دی، او د بادبان ستن یې خوزی او بادبان یې خور شوے نه دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسیم کړو او دا به دومره زیات وی چې گوږ ته به هم په کښې خپله برخه ملاو شی. ۲۴) د صیون یو کس به هم بیا نه وائی چې، ”مونږ بیمار یو،“ او مالک خدای به د هغوی گناهونه معاف کړی.

د خُداي پاڪ خپلو دشمنانو له سزا وركول

۳۴ ﴿۱﴾ اے د ٽولو قومونو خلقو، راشی. راغونڊ شی او واوری. په ټوله دُنیا کښې چې څوک هم اوسپری نو هغه دې دلته راشی او وا دې وری. ﴿۲﴾ مالک خُداي ټولو قومونو او د هغوی ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوی په مکمل طور تباہ کړی او ذبح به یې کړی. ﴿۳﴾ خو د هغوی لاشونه به نۀ بنخپری او هلته به پراتۀ وی چې سخا شی او خراب بوئ وکړی، او غرونه به په وینو سرۀ وی. ﴿۴﴾ په آسمان کښې ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار راغونډولے شی او ستوری به داسې راوغورزپری لکه د انگورو د بوتی نه اوچې پانې یا د اینخړ د ونې نه اوچ اینخړ راغورزپری. ﴿۵﴾ او زما تُورې خپل کار په آسمان کښې پوره کړے دے، او گورئ اوس به دا په اډوم نازلہ شی، په هغه قوم کوم چې ما د تباہی دپاره په نښه کړے دے. ﴿۶﴾ د مالک خُداي تُوره په وینه او وازگه باندې پټه شوې ده، دا د گپورو او د چپلو په وینو سره ده او وازگې ورباندې لگېدلې دی، ولې چې مالک خُداي به دا قربانی د بُصره په ښار کښې پیش کړی، هغه به دا لویه حلاله د اډوم په مُلک کښې وکړی. ﴿۷﴾ خلق به د ځنگلی غوی او د سخو په شان راوغورزپری او زمکه به په وینه سره وی او په وازگه به پټه وی. ﴿۸﴾ دا هغه ورځ ده چې مالک خُداي به بدل واخلي، هغه کال چې د اډوم نه به د بنی اسرائیلو بدله واخلي. ﴿۹﴾ د اډوم سیندونه به په تارکولو بدل شی، خاوره به یې په گوگړو بدله شی. ټول مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے وی. ﴿۱۰﴾ دا به شپه او ورځ بلیږی او د دې نه به تل لوگے خېژی. هغه مُلک به په هره زمانه کښې خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر به هم تر همبشه پورې په دې کښې سفر نۀ کوی. ﴿۱۱﴾ گونگیان او ځنگلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قسمه ځنگلی مارغان به په دې کښې پاتې کپری. مالک خُداي به په خیال سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د تباہی دپاره وکړی. ﴿۱۲﴾ هلته به د بادشاهی هیڅ هم پاتې نۀ وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. ﴿۱۳﴾ د ازغو بوتی او تراخۀ بوتی به هر ځای کښې د پخو دېوالونو په ښارونو کښې او قلعو کښې خوارۀ شی او گیدپران او گونگیان به په دې کښې اوسپری. ﴿۱۴﴾ ځنگلی ځناور او گیدپران به هلته راغونډ شی او د چپلو په شکل پیریان به په کښې یو بل ته آوازونه کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځای پیدا کړی. ﴿۱۵﴾ گونگیان به هلته جالی جوړوی، هگی به اچوی، بچی به ترې نه راویاسی او وزرو لاندې به یې پټوی، او ساتنه به یې کوی. ټیوسان به هلته راغونډپری او هر یو سره به خپله ماده وی. ﴿۱۶﴾ د مالک خُداي کتاب وگورئ او په هغې کښې لټون وکړئ چې څۀ فرمائی. په دې کتاب کښې د دې ټول مخلوق نومونه موجود وی او یو به هم په کښې بې جوړې نۀ وی. مالک خُداي حُکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشي، د هغۀ روح به یې پخپله په یو ځای باندې راغونډ کړی. ﴿۱۷﴾ دا به مالک خُداي وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم کړی او هر یو له خپله برخه وکړی. هغوی به نسل په نسل په هغه مُلک کښې اوسپری او د تل دپاره به د هغوی شی.

د پاکوالی لار

۳۵ ﴿۱﴾ صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په بیابان کښې به گلونه غوتی شی. ﴿۲﴾ صحرا به سندرې وائی او د خوشحالی چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالک خُداي شان او شوکت وینی، او زمونږ د خُداي پاک لوی او عظمت به وینی. ﴿۳﴾ کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه گوپو له طاقت ورکړه چې د کمزوری په وجه لږزپری. ﴿۴﴾ څوک چې بې حوصلې شوی دی نو هغوی ته ووايه، ”تکره شی او مه یرپریئ. خُداي پاک راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ ﴿۵﴾ نو د ړندو به سترگې وغړپری، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کړی. ﴿۶﴾ گوپو به د هوسی په شان ټوپونه وهی، او گونگیان به د خوشحالی سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو نهرونه بهیږی، ﴿۷﴾ د بلبدونکې شگې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چینو نه پکه شی. چرته چې گیدپران اوسپدل، نو هلته به د نمژنې زمکې وابښۀ او لوخي راوتوکپری. ﴿۸﴾ هلته به یو لوی سړک وی، چې نوم به یې ”د پاکوالی لار“ وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نۀ کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نۀ شی تلے. ﴿۹﴾ هلته به زمریان نۀ وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نۀ تهرپری او نۀ به هلته پاتې کپری.

خو مالک خُداي چې څوک بچ کړی وی نو هغوی به په هغه لار باندې ځی. ﴿١٠﴾ هغوی چې د چا فدیة مالک خُداي ورکړې ده هغوی به واپس راشی او سندرې به وائی، څنگه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوی زړونه به همبشه د خوشحالی نه ډک وی، او هغوی به دومره زیات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتبتي.

د اسوریانو یروشلم له دهمکي ورکول

٣٦ ﴿١﴾ د حزقیاه بادشاه د بادشاهي په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پخو دېوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. ﴿٢﴾ بیا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حُکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو لوی لښکر سره د لکيس نه یروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په هغه سپرک ودرېدو چرته به چې دهویانو جامې وینځلي، دا د هغه ولې سره نږدې وو چې په دې کښې د بره پنډ نه اویۀ راتلي. ﴿٣﴾ نو د یهوداه درې کسان د هغه سره ملاوېدو له راغلل یعنی، د خلیاه زوی ایلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، چا چې د هغه زمانې تاریخ لیکلو. ﴿٤﴾ د اسور آفسر هغوی ته وویل چې، ”حزقیاه ته ووايه چې، لوی بادشاه د اسور بادشاه وائی چې ته په څۀ باندې دومره زړور یې؟ ﴿٥﴾ ستا خیال دا دے څۀ چې تشې خبرې د فوجی طریقه کار او طاقت ځای نیولے شی؟ د اسوریانو خلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په خیال ستا مدد وکړی؟ ﴿٦﴾ تۀ د مصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوڅې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوڅ او زخمی کړی. کله چې څوک د مصر په بادشاه فرعون بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. ﴿٧﴾ شاید چې تاسو ووايئ، مونږ په مالک خُداي په خپل خُداي پاک باندې بهروسه لرو. خو دا څنگه کېدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د مالک خُداي علاقائی عبادتخانی او قربانگاه ختمې کړې، کله چې هغه د یهوداه او یروشلم خلقو ته وویل چې صرف د یروشلم قربانگاه وړاندې عبادت کوئ. ﴿٨﴾ نو اوس راشی او زمونږ د مالک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زۀ به تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو که تاسو د دې دپاره دومره سړی پیدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. ﴿٩﴾ تۀ زما د مالک د اسور د بادشاه د یو پروکی آفسر مقابله هم نۀ شي کولے نو بیا د مصر په جنگی گاډی او آسونو باندې د سوړو کسانو فائده څۀ؟ ﴿١٠﴾ ستا خیال دا دے څۀ چې ما د مالک خُداي د مدد نه بغېر ستا په مُلک حمله کړې ده او ستا مُلک مې تباہ کړے دے؟ ما ته مالک خُداي په خپله فرمائیلی دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباہ یې کړه. ﴿١١﴾ نو ایلیاقیم، شبناه او یوآخ هغه آفسر ته وویل، ”صاحبه، تۀ زمونږ سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښۀ پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کښې خبرې مۀ کوه، ځکه چې په دېوال باندې ټول خلق دا اوری. ﴿١٢﴾ هغه ورته په جواب کښې وویل، ”ستاسو خیال دا دے څۀ چې زما بادشاه دا پیغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له الرېلے دے څۀ؟ نه، زۀ هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو په شان به هغوی هم خپل غل وخورى او خپلې متیازې به وڅښی. ﴿١٣﴾ بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کښې یې آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پیغام په کولواو غوړونو واورئ. ﴿١٤﴾ هغه تاسو له خبردارے درکوی چې حزقیاه مۀ پرېږدئ چې دوکه درکړی. حزقیاه تاسو نۀ شی بچ کولے. ﴿١٥﴾ او هغه دې تاسو په دې دوکه نۀ کړی چې په مالک خُداي یقین وکړئ. دا خیال مۀ کوئ چې مالک خُداي به ضرور تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ایسار کړی. ﴿١٦﴾ حزقیاه ته غوړ مۀ نیسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوی چې ما سره صلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له راشی. نو بیا به په تاسو کښې هر یو کس خپلو د انگورو باغونو نه انگور خورئ او د خپلو اینځرانو د ونو نه به اینځر خورئ او د خپلو کوهو نه به اویۀ څښی. ﴿١٧﴾ بیا به زۀ راشم او تاسو به یو داسې مُلک ته بوځم لکه چې ستاسو د مُلک په شان به وی، هلته به غله، مے، روټی او د انگورو باغونه وی. ﴿١٨﴾ حزقیاه دې درنه کم عقل جوړ نۀ کړی چې دا خیال مو راوولی چې مالک خُداي به تاسو بچ کړی. د نورو قومونو خُدايانو د هغوی مُلکونه د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څۀ؟ ﴿١٩﴾ د حمات او ارفاد خُدايان اوس چرته دی؟ د سفروائیم خُدايان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامریه زما نه بچ کړے شو څۀ؟ ﴿٢٠﴾ د هر مُلک خُدايانو کله هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څۀ؟ نو بیا تاسو دا سوچ په څۀ باندې کوئ چې مالک خُداي به یروشلم زما نه بچ کړی؟ ﴿٢١﴾ خو خلق خاموش و او یوه خبره یې هم نۀ کوله ځکه چې حزقیاه حُکم ورکړے وو چې، ”هغه له جواب مۀ ورکوئ. ﴿٢٢﴾ نو د خلیاه زوی ایلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، کوم چې د تاریخ

ليکونکو مشر وو د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او حزقياه له واپس لارل. او چې د اسور آفسر هغوی ته څه وئيلي وو هغه يې ورته وئيل.

د حزقياه د حضرت يشعياہ سره مشوره کول

۳۷ څنگه چې حزقياه بادشاه د هغوی بيان واورېدو، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې واغوستلې او د مالک خدای کور ته ننوتو. ۱ هغه د محل مشر آفسر الياقيم، د دربار منشی شبناه او مشران امامان، د آموص زوی يشعياہ پېغمبر له ولېرل. هغوی هم د ټاټ جامې اغوستې وې. ۲ هغوی هغه ته وئيل، ”حزقياه بادشاه فرمائي، نن د خفگان، ملامتيا او شرم ورغ ده. مونږ د هغه بشخې په شان يو چې ماشوم يې پېدا کېدونکې وي، خو د پېدا کېدو زور نه لري. ۳ شايد چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وي څوک چې خپل مالک د اسور بادشاه رالېرلې وو چې د ژوندی خدای پاک په حق کېنې يې گستاخي کړې ده. کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک اورېدلی دی نو کېدې شي چې هغه ته د دې سزا ورکړي څه چې هغه وئيلي دي. نو د هغوی دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی.“ ۴ کله چې يشعياہ ته د حزقياه بادشاه پېغام ملاو شو، ۵ نو هغه دا جواب ورولېرلو، ”مالک خدای تا ته فرمائي چې کومې خبرې تا اورېدلې دي د هغې په وجه مۀ یرېره، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دي په هغې کېنې يې زما، يعنې د مالک خدای گستاخي کړې ده. ۶ گوره، زۀ به د هغه ډهن بدل کړم او چې کله هغه يوه افواه واورى نو هغه به خپل ملک ته راواپس شي، او هلته به يې په توره باندې د وژلو سبب وگرځم.“

د اسوريانو بله دهمکي ورلېرل

۸ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلې دې او د لېناه ښار خلاف جنگ کوي، نو هغه هلته ورغلو چې مشوره ترې واخلي. ۹ بيا اسوريانو بادشاه له دا خبر ورورسېدو چې مصرې لښکر په هغوی باندې د حملې کولو دپاره راروان دې چې مشري يې د ايتھوپيا ترهاقه بادشاه کوي. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغه د يهوداه بادشاه حزقياه له دا پېغام ولېرلو ۱۰ چې هغه ته داسې ووائي، ”په کوم خدای چې تاسو يقين کوئ هغه تاسو ته وئيلي دي چې يروشلم به زما په قبضه کېنې نه راځي، خو چې په هغه باندې دوکه نه شي. ۱۱ گورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور بادشاهانو ټولو ملکونو سره څۀ کړی دی، هغوی يې مکمل تباہ کړی دی، نو تاسو به څنگه خلاص شي؟ ۱۲ زما پلار نيکه د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباہ کړل، او د بيتعدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کېنې اوسېدل، او يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نه کړې شو. ۱۳ د حمات، ارفاد، سفرواټم، هينع او عواه ښارونو بادشاهان چرته دي؟“ ۱۴ حزقياه بادشاه د پېغام ورونکو نه خط واخستلو او وې ولوستلو. بيا هغه د مالک خدای کور ته لاړو او خط يې هلته د مالک خدای په حضور کېنې کېنودو، ۱۵ او حزقياه مالک خدای ته دُعا وکړه چې، ۱۶ ”اے مالکۀ خدایه، رب الافواجه، د بني اسرائيلو خدایه پاکه، ستا تخت د وزرو والا مخلوق دپاسه دې، يواځې تۀ هغه خدای پاک يې، چې د دُنیا په ټولو بادشاهانو حکومت کوي. تا زمکه او آسمان پېدا کړی دی. ۱۷ اوس، مالکۀ خدایه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په مونږ څۀ کېږي هغې ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوره چې سينحرب يې ژوندی خدای پاک ته د بې عزتۍ دپاره کوي. ۱۸ اے مالکۀ خدایه، دا رښتيا دی چې د اسور بادشاهانو ډېر قومونه تباہ کړی دی او د هغوی زمکې يې شاپړې کړې دي، ۱۹ او د هغوی معبودان يې سوزولی دی، خو دا رښتيني خدایان نه وو او تش د لرگي او کاني بُتان وو چې انسانانو جوړ کړی وو. ۲۰ نو اوس، اے مالکۀ خدایه، زمونږ خدایه پاکه، مونږ د اسوريانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو قومونو ته به پته ولگي چې صرف تۀ خدای پاک يې.“

بادشاه ته د يشعياہ پېغام

۲۱ بيا د آموص زوی يشعياہ، حزقياه له يو پېغام ولېرلو چې، ”مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک فرمائي، په دې وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سينحرب په حقله دُعا کړې ده، ۲۲ دا د مالک خدای کلام دې چې د هغه خلاف يې وئيلو،

صیون لور تا ته سپک گوری او درپورې خندا کوی، پېغله صیون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو تېښتئ. (۲۳) تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې عزتی دې وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د بنی اسرائیلو مقدس ذات وو. (۲۴) د خپلو پېغام وړونکو په ذریعه تا د مالک خدای سپکاوی کړی دے. تا دا لافې وهلې چې ما د بې شمېره جنگی گاپو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دیار لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دی او زه د ځنگلو هغه گڼو برخو ته رسېدلې یم. (۲۵) ما کوهی وکنستل او په پردو ملکونو کښې مې اوبه وڅښلې او زما فوجیانو د پښو سره د نیل درباب اوچ کړو. (۲۶) ولې تا ته پته نه وه چې ما د دې هر څه منصوبه پېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پخو دېوالونو ښارونه د خاورو په پېرو بدل کړې. (۲۷) کوم خلق چې هلته اوسېدل هغوی بې وسه وو، هغوی یرېدلی وو او مازغو بې کار نه کولو. هغوی د اښو په شان کمزوری وو، د هغه اښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوی وی او چې کله گرمه هوا وچلېږي نو یک دم مړاوی شی. (۲۸) خو ما ته ستا د هر څه پته ده، چې څه کوي او چرته څې راځي. ما ته پته ده چې ته زما خلاف څومره غضبناک یې. (۲۹) ستا د غضب او غرور نه زه خبر یم او اوس به زه ستا په پوزه کښې پېزوان او ستا په خوله کښې قیضه واچوم او چې په کومه لار راغلی یې نو په هغې به دې واپس ولېږم. (۳۰) بیا یسعیاه حزقیاه بادشاه ته وفرمائیل، ”زه چې څه وایم هغه رښتیا دی او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل کال به ته صرف هغه غله خورې کومه به چې په خپله شوې وی، خو په درېم کال به ته غله کړې او فصلونه به ربې او د انگورو باغونه به کړې او د هغې انگور به خورې. (۳۱) په یهوداه کښې چې کوم کسان ژوندی پاتې دی، نو هغوی به د هغه بوټو په شان آباد شی چې جرړې یې په زمکه کښې ژورې ځي او مېوه نیسي. (۳۲) نو ځکه د یروشلم نه به زما باقی ژوندی پاتې خلق راوځي، او د صیون په غره باندې ژوندی پاتې خلق به خواره شی. د مالک خدای رب الافواج غېرت به دا هر څه کوی. (۳۳) مالک خدای د اسور بادشاه په حقله داسې فرمائیلی دی، هغه به دې ښار ته نه ننوځي او نه به د دې خلاف یو غشه وولی. یو فوجی به هم د پال سره دې ښار ته نږدې رانه شی او د دې گېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو پېری جوړ نه کړی شی. (۳۴) هغه چې په کومه لار راغلی وی نو په هغې به واپس لاړ شی او دې ښار ته به نه شی ننوتی. مالک خدای داسې فرمائیلی دی. (۳۵) زه به د خپل ځان او خپل خدمت کوونکی داؤد د خاطر د دې ښار دفاع او حفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“ (۳۶) په هغه شپه د مالک خدای یوه فرېشته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل او پینځه اتیا زره فوجیان یې ووژل. او چې کله سحر وختی خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراته وو. (۳۷) بیا د اسور بادشاه سینحرب خېمې وویستلې او واپس خپل ملک ته لاړو. هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. (۳۸) یوه ورځ چې هغه د خپل خدای نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو، نو د هغه دوو زامنو ادرملک او شراضر هغه د خپلو تورو سره ووژلو او هغوی بیا د اراراط ملک ته وتښتېدل. د هغه یو بل زوی اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمار بدل او بیا روغېدل

۳۸ (۱) په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه دومره بیمار شو چې مرگی حاله شو. د آموص زوی یسعیاه پېغمبر هغه سره ملاوېدو له ورغلو او هغه ته یې وفرمائیل، ”مالک خدای تا ته فرمائی چې ته خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې ته به نه ښه کېږې. د مرگ تیارمې وکړه.“ (۲) د دې اورېدو سره حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او مالک خدای ته یې سوال وکړو، (۳) ”مالکه خدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په وفاداری سره ستا خدمت کړی دے او هغه عمل مې کړی دے چې ستا په نظر کښې صحیح وی.“ او هغه پېر په چغو چغو وژړل. (۴) بیا د مالک خدای کلام په یسعیاه نازل شو چې، (۵) ”حزقیاه له واپس لاړ شه او هغه ته ووايه، ما یعنې مالک خدای، ستا د پلار نیکه داؤد خدای پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښکې مې لیدلې دی. زه به تا پینځلس کاله نور ژوندی وساتم. (۶) او زه به تا او د یروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم او هم زه به د دې ښار حفاظت کوم.“ (۷) دا پېغام یې حزقیاه ته واورولو او یسعیاه ورته دا هم وفرمائیل، ”مالک خدای به درته یوه نښه وښائی چې هغه به خپله وعده پوره کوی. (۸) گوره، زه به د احاز د نمر د گړې سورې لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسې وشول سورې لس قدمه وروستو لاړو. (۹) کله چې حزقیاه د بیماری نه روغ شو، نو هغه دا حمدوتناء ولیکل، (۱۰) ما وئیل چې د ژوند په ښه دور کښې زه د مړو دُنیا ته روان یم، زما د ژوند باقی ټول کالونه زما نه اخستې شوی دی. (۱۱) ما وئیل چې د ژوندو په دې دُنیا کښې به

زۀ بيا هيڅكله مالڪ خُداي ونۀ وينم او نۀ به د دې دُنيا په اوسېدونكو كښې يو سرې ووينم. ﴿١٢﴾ زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په شان چې راکوزه كړې شوې وي، د هغه قالين په شان چې مڪمل كړې شوې وي او د كړۍ نه كټ كړې شوې وي. ما وئيل چې خُداي پاك زما ژوند ختموي. ﴿١٣﴾ ټوله شپه ما د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې ؤو لكه چې زمرې زما هډوكي ماتوي. ما وئيل چې خُداي پاك زما ژوند ختموي. ﴿١٤﴾ زما آواز نرې او كمزورې شوې وو، د طوطاگركي او بلبلې په شان مې چينگارې كولو، او د گوگوشتكې په آواز مې فرياد كولو. آسمان ته په كتلو سره زما سترگې سترې شوې. اې مالڪه خُدايه، په ما باندې ظلم كيږي. زما مدد وكړه. ﴿١٥﴾ خو زۀ څۀ وئيلې شم؟ مالڪ خُداي ما سره خبرې كړې دي او هغۀ دا هر څۀ په ما پخپله كړې دي. اوس به زۀ خپل ژوند په عاجزي سره تېروم ځكه چې زۀ په دې پريشاني باندې غالب شوې يم. ﴿١٦﴾ اې مالڪه خُدايه، ستا تنبيه بنۀ ده، ځكه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځي. تۀ ما روغ كړه او ژوند مې پرېږده. ﴿١٧﴾ يقيناً چې دا سختي زما دپاره بنۀ وه. ځكه چې تا زۀ د مرگ نه بچ كړم او زما ټول گناهونه دې شاته وغورزول. ﴿١٨﴾ خو په قبر كښې هيڅ څوك ستا ثناء صفت نۀ شي كولې، مړي ستا د وفاداري طمع نۀ شي لرلې. ﴿١٩﴾ صرف ژوندي ستا ثناء صفت كولې شي، لكه څنگه چې زۀ نن ستا ثناء صفت كوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداري بنائې. ﴿٢٠﴾ مالڪ خُداي زما روغولو ته تيار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صفت به كوؤ، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندي يو نو ستا په كور كښې به ستا ثناء صفت كوؤ. ﴿٢١﴾ يشعيا د حزقيا نوكرانو ته فرمائلي ؤو، ”د اينځر نه مرهم جوړ كړئ او په ناسور يعنې دانه يې ورله وټړئ، نو هغه به روغ شي.“ ﴿٢٢﴾ او حزقيا تپوس كړې وو، ”كومۀ نښه به دا ثابتۀ كړي چې زۀ به بيا د مالڪ خُداي كور ته لاړ شم؟“

د بابل پېغام وړونكي

٣٩ ﴿١﴾ تقريباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوئ مرودك بلدان خبر شو چې حزقيا بادشاه بيمار وو او اوس روغ شوې دے، نو مرودك بلدان ورله يو خط او يوه تُحفه ولېږله. ﴿٢﴾ حزقيا پېغام وړونكو ته په خبر راغلي ووئيل او هغوى ته يې خپل سپين زر، سرۀ زر، خپلې مصالحي او قيمتي تېل او ټول فوجي سامان او وسله وښودل. د هغۀ د گودام په كوټو كښې يا د هغۀ د بادشاهۍ په بل ځاي كښې هم داسې څۀ پاتې نۀ شول چې هغۀ ورته ښودلي نۀ ؤو. ﴿٣﴾ بيا يشعيا پېغمبر حزقيا بادشاه له لاړو او تپوس يې ترې نه وكړو چې، ”دا سرې د كوم ځاي نه راغلي دي او هغوى تا ته څۀ ووئيل؟“ حزقيا ورته وفرمائيل، ”هغوى د يو لړې ملك، بابل نه راغلي دي.“ ﴿٤﴾ هغۀ ورته وفرمائيل، ”هغوى په محل كښې څۀ وليدل؟“ حزقيا ورته وفرمائيل چې، ”هغوى هر څۀ وليدل. د گودام په كوټو كښې داسې څۀ نشته چې ما ورته ښودلي نۀ وي.“ ﴿٥﴾ بيا يشعيا بادشاه ته وفرمائيل، ”مالڪ خُداي ربُ الافواج داسې فرمائې، ﴿٦﴾ يو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل كښې هر يو څيز، چې ستا پلار نيكۀ تر ننه پورې جمع كړى دى، نو هغه به بابل ته يوړې شي. هيڅ به هم پاتې نۀ شي. ﴿٧﴾ ستا د خپل اولاد نه به څۀ بوتلې شي او هغوى به د دې دپاره خصيان كړې شي چې د بابل بادشاه په محل كښې خدمت كوي.“ ﴿٨﴾ نو حزقيا بادشاه د دې په مطلب پوه شو چې د هغۀ په ټول ژوند كښې به امن او سلامتيا وي، نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”تا چې ما له د مالڪ خُداي نه كوم پېغام راوړې دے هغه بنۀ دے.“

د خُداي پاك د خلقو دپاره تسلي

٤٠ ﴿١﴾ خُداي پاك فرمائې، ”زما خلقو له تسلي وركړئ، زما خلقو له تسلي وركړئ. ﴿٢﴾ د يروشلم خلقو سره پيرې په نرمه ژبه خبرې كوئ. او هغوى ته ووايئ چې ستاسو د خفگان وړځې ختمې شوې او اوس ستاسو گناهونه معاف شوي دي. ځكه چې د مالڪ خُداي د لاسه هغوى ته د خپلو گناهونو يو په دوه سزا ملاو شوې ده.“ ﴿٣﴾ په بيابان كښې د نعرې وهونكي آواز دے، ”د مالڪ خُداي دپاره په بيابان كښې لار جوړه كړئ. په صحرا كښې هغۀ ته لارې نېغې كړئ. ﴿٤﴾ هره دره به پكه شي، هره غونډۍ او غر به هوار شي. كارۀ به نېغ كړې شي، او ناهمواره به هواره كړې شي. ﴿٥﴾ نو د مالڪ خُداي جلال به راڅرگند شي، او ټول بنى آدم به هغه په شريكه وگوري. مالڪ خُداي په خپله دا فرمائلي دي.“ ﴿٦﴾ يو آواز ووئيل، ”چغه ووهه.“ نو ما

تپوس وکړو، ”زه څه چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د وابښو په شان دی، او د هغوی بښائست د ځنگلی گل په شان دے. (۷) کله چې د مالک خدای هوا وچلیری نو وابښه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده. (۸) نو، وابښه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، خو د مالک خدای کلام د همپشه دپاره قائم وی. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخپزه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او پرېړئ مۀ. د یهوداه بښاری ته ووايي چې، ”ستاسو خدای پاک دا دے راروان دے.“ (۱۰) گورئ، مالک خدای تعالی لوی قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت وکړی، د هغه اجر د هغه سره دے او د هغه انعام د هغه نه مخکښې مخکښې روان دے. (۱۱) هغه به د یو شیون په شان د خپلو گڼو ساتنه کوی، هغه به گڼوری په خپل غبر کښې وړی او زړه سره به یې نزدې نیولی وی او گڼې به یې ډېر په خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خدای پاک ثانی نشته

(۱۲) سمندر څوک په موتی کښې نیولے شی، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې وزن چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللے شی؟ (۱۳) مالک خدای ته څوک بښولے شی چې داسې کوه؟ هغه ته څوک بښونه کولے شی یا مشوره ورکولے شی؟ (۱۴) ولې مالک خدای ته د چا د مشورې ضرورت وی څه؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغه ته علم ورکړے دے چې د ښه علم تېرولو چل ورته وښائی؟ (۱۵) نه، یقیناً چې قومونه د مالک خدای دپاره هیڅ هم نه دی، په بالتی کښې د اوبو د یو څاڅکی یا په تله کښې د دوړې نه زیات نه دی، هغه ټوله دنیا داسې اوچتوی لکه چې د شگې یوه دانه وی. (۱۶) د لبنان په ځنگلو کښې ټول ځناور خدای پاک ته د قربانی کېدو دپاره لږ دی، او د دې ځنگلونو ونې د سوزېدونکو نرانو د اور بلولو دپاره ډېرې کمې دی. (۱۷) د هغه په وړاندې ټول قومونه هیڅ هم نه دی، د هغه په نظر کښې هغوی نشت دی، هیڅ څیز هم نه دی. (۱۸) د خدای پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟ ته به څنگه ووايي چې د هغه صورت څنگه دے؟ (۱۹) کاریگر خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرگر په هغې باندي سره زر وخپژوی او د سپینو زرو په زنجیرونو باندي یې بښائسته کړی. (۲۰) کوم سرے چې سره زر یا سپین زر نه شی اخستلے هغه به داسې لرگی خوبسوی چې نه ورسټیری. هغه یو ماهر کاریگر لتوی چې یو داسې بُت جوړ کړی چې نه غورزېږی. (۲۱) تا ته پته نشته څه؟ تا نه دی اورېدلی څه؟ تا ته د شروع نه نه وُو وئیلے شوی څه؟ د دنیا د شروع نه واخله تر اوسه پورې ته پوهه نه شوې؟ (۲۲) خدای پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د ملخانو په شان ښکاری. هغه آسمان د پردی په شان خور کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی. (۲۳) هغه طاقتور حکمرانان راتیټوی او په نشت باندي یې بدلوی. (۲۴) هغوی د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس راشنه شوی وی او لږې لږې جرړې یې کړې وی. کله چې مالک خدای هوا راولېږی، نو دا اوچې شی او د خسنی په شان والوخی. (۲۵) د هغه مقدس ذات مثال د چا سره ورکولے شی؟ د هغه په شان بل څوک شته؟ (۲۶) آسمان ته وگوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پیدا کړی دی؟ دا هغه ذات دے چې دا یې د لښکر په شان روان کړی دی، هغه ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر یو ته خپل خپل نوم اخلی. د هغه قوت دومره زیات دے، چې د دې نه یو هم نه دے کم شومے. (۲۷) نو اے بنی اسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالک خدای ستاسو په تکلیفونو باندي خبر نه دے یا چې ستاسو سره بې انصافی کیرې نو تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نه ساتی؟ (۲۸) تاسو ته پته نشته څه؟ تاسو اورېدلی نه دی؟ چې مالک خدای د همپشه دپاره خدای پاک دے، هغه ټوله دنیا پیدا کړې ده. هغه هیڅکله نه ستړے کیرې او نه ستومانه کیرې. او د هغه د حکمت خاتمه نشته. (۲۹) هغه کمزورو او ستړو له طاقت ورکوی. (۳۰) نو ځوانان هم ستړی ستومانه شی، او خراب راوغورزېږی. (۳۱) خو چې څوک په مالک خدای باندي یقین ساتی نو هغوی ته به یو نوے طاقت ملو شی. هغوی به داسې اوچت الوخی لکه چې د باز وزر ورته لگېدلی وی، هغوی به منډه وهی او نه به ستړی کیرې، هغوی به پېدل گرخی او نه به ستومانه کیرې.

د خدای پاک د بنی اسرائیلو اعتباری کول

۴۱ (۱) اے د لږې ملکونو خلقو، خاموشی سره ما ته غور ونیسئ. تیار شی چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش کړئ،

تاسو ته به د خبرو کولو موقع ملاو شی. راځئ چې په یو ځای دا فېصله وکړو چې څوک په حقه دی. (۲) هغه څوک وو چا چې فتح کونکې د نمرخاته نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغه له به یې فتح ورکوله؟ هغه له به په قومونو او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغه توري به هغوی داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغه غشو به هغوی د بوسو په شان خواره واره کړل. (۳) هغه ورپسې دې او ښه په خبر سره روان دې، دومره تېز دې چې پښې یې په زمکه پوره نه لگېږي. (۴) هغه څوک دې چې داسې یې وکړل؟ څوک دې چې د شروع پېړۍ په پېړۍ آوازونه کوي؟ زه، مالک خدای د ابتدا نه موجود یم، او په انتها کېنې به هم موجود یم. (۵) د لرې ملکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دنیا لرې علاقې لږزېږي. او هغوی یو بل ته راجخت شی او رانږدې شی. (۶) هغوی د یو بل مدد کوي او یو بل ته وائی چې، ”حوصله وکړئ.“ (۷) ترکان د زرگر حوصله افزائی کوي، او څوک چې بت په ټکولو باندې هواروی د هغه سپری حوصله افزائی کوي څوک چې دا په مېخونو یو ځای کوي او وائی، ”اوس ټیک دې.“ او بیا دا بت هغوی په مېخونو باندې مضبوطی چې ونه غورزېږي. (۸) خو اې زما خدمتگاره، بنی اسرائیل، زما د دوست ابراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یې چې ما غوره کړی یې، (۹) تاسو ما د دنیا د سرونو نه راوستلې، ما تاسو د دې لرې گوټونو نه راوغوښتلې او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما خدمت کوونکی یې. ما تاسو غوره کړی او رد مې نه کړی.“ (۱۰) یرېږئ مې، زه ستاسو مل یم. زه ستاسو خدای پاک یم، د څه نه هم مې وارخطا کېږئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور ښی لاس سره ستاسو حفاظت کوم. (۱۱) څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسه جنگ کوي نو هغوی به نیست و نابود شی. (۱۲) تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو پیدا به یې نه کړئ ځکه چې هغوی به د زمکې د مخ نه ورک شی. (۱۳) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، زه تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، ”مې یرېږئ، زه به ستاسو مدد کوم.“ (۱۴) مالک خدای فرمائی، ”اې بنی اسرائیلو، تاسو واره او کمزوری یې، خو یرېږئ مې، زه به ستاسو مدد کوم. زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم، زه هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ کوي. (۱۵) گورئ، زه به تاسو د درمند د تختې په شان جوړ کړم، چې غاښونه یې تېره وی. تاسو به غرونه زړې زړې کوي او تپاه کوي به یې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو په شان شی. (۱۶) تاسو به دا هوا ته ولې، باد به دا خوا وړي، او طوفان به یې خواره واره کوي. نو بیا به تاسو خوشحاله یې ځکه چې زه ستاسو مالک خدای یم، تاسو به زما ثناء صفت کوي، ځکه چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. (۱۷) کله چې غریبانان او ضرورتمند اوبه لټوي، خو مومی یې نه، او د هغوی مری د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زه، مالک خدای د هغوی سوال قبول کړم، زه، د بنی اسرائیلو خدای پاک به هغوی هیڅکله پرې نه ږدم. (۱۸) زه به د څښکو غرونو په مینځ کېنې سیندونه روان کړم او په وادیانو کېنې به د اوبو چینې روانې کړم. زه به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه زمکه به په بهېدونکو چینو بدله کړم. (۱۹) زه به په صحرا کېنې د دیار ونې راشنې کړم، او د کیکر، د سر درو ونې او د زیتونو ونې به راشنې کړم. په څښک ملک کېنې به ځنگل راوټوکېږي، د نخترو، د سندنو او د سبر ونو ځنگل به راوټوکېږي. (۲۰) زه به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وگوري او پوهه شی، چې هغوی پرې غور وکړي او پته ورته ولگي چې د مالک خدای قوت دا کړی دی. او د بنی اسرائیلو مقدس ذات دا پیدا کړی دی.“

د بتانو څه حیثیت نه وی

(۲۱) مالک خدای فرمائی، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق کېنې معامله وړاندې کړئ.“ د اسرائیل بادشاه فرمائی، ”خپل ښه دلیلونه پېش کړئ. (۲۲) راشئ او پېشگوټې ورکړئ چې څه به کېږي، نو چې پته راته ولگي کله به داسې وشي. عدالت ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ چې د دې څه مطلب دې. (۲۳) مونږ ته ووايئ چې په راتلونکي وخت کېنې به څه کېږي، نو بیا به مونږ ته پته ولگي چې تاسو خدایان یې. څه نه څه خو وکړئ کله څه هغه ښه وی او که بد، چې مونږ گېراؤ شو او ویرېږو. (۲۴) خو تاسو هیڅ هم نه یې او ستاسو کار هم فضول دې، څوک چې تاسو غوره کړی هغوی د نفرت قابل دی. (۲۵) ما یو سپرې د شمال طرف نه راپارولې دې نو هغه راروان دې، هغه زما د نوم درناوې کوي او هغه د نمرخاته طرف نه راروان دې. هغه به په حکمرانانو داسې گرځي لکه چې په خټو گرځي داسې لکه چې کلال په خټه پښې ږدي. (۲۶) د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وې؟ د اول نه چا د دې پېشگوټې وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحیح دې؟ هیچا هم د دې اعلان او پېشگوټې نه ده کړې. هیچا هم ستا یوه خبره هم نه ده اورېدلې. (۲۷) اول ما صیون ته د دې اعلان وکړو، او ما

یروشلم ته د خوشخبری پېغام وړونکی ولېږل. (۲۸) خو ما په معبودانو کښې داسې یو هم ونه لیدلو چې ما له مشوره راکړی، او په دوی کښې یو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړی. (۲۹) گورئ، دا ټول معبودان بې‌کاره دی، هغوی هیڅ هم نه شی کولای، دا بتان هسې تش کدوان دی.

د مالک خدای خدمت کوونکے

۴۲ (۱) دا زما خادم دے چا ته چې ما طاقت ورکړی دے او څوک چې ما غوره کړی دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغه سورے کړی دے، او هغه به غېرو قومونو ته انصاف رسوی. (۲) هغه به نه جنگ کوی، نه شور، او نه به په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدے شی. (۳) هغه به یوه کړه لوڅه هم نه ماتوی او نه به کمه بلېدونکې ډیوه مړه کوی. هغه به په وفاداری سره انصاف قائم ساتي. (۴) هغه به نه بې‌حوصلې کپړی او نه به ناامیده کپړی، هغه به په زمکه انصاف قائم کړی. لرې لرې ملکونه به د هغه د تعلیماتو په انتظار وی. (۵) خدای پاک آسمانونه پیدا کړل او خواره یې کړل، هغه زمکه او چې په دې کښې هر څه اوسپړی هغه یې پیدا کړل، هغه د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خدای پاک خپل خدمت کوونکی ته وائی، (۶) ”ما، مالک خدای صداقت سره راوغوښتې، زه به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذریعه به زه د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زه قومونو له رڼا راوړم. (۷) ته به د پندو سترگې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیاره کښې پراته دی. (۸) زه مالک خدای یم. او هم دا زما نوم دے. زه به خپل جلال بل هیچا ته نه ورکوم، او زما په ثناء صفت کښې به بتانو ته هیڅ برخه نه ملاوېږی. (۹) ما چې د کومو خبرو پېشگوئې کړې وه هغه رښتیا شوې دی. او اوس زه تاسو ته د نوو واقعو اعلان کوم. اوس به زه تاسو ته نوی څیزونه وښایم چې دا لا شوی هم نه وی.“

یو د ثناء صفت، حمد

(۱۰) مالک خدای ته یو نوے حمد ووايئ، اے ټولې دنیا، د هغه ثناء صفت بیان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د سمندر ټول مخلوقه، د هغه ثناء صفت کوئ. اے لرې ملکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغه حمد ووايئ. (۱۱) صحرا او د دې ښارونه دې د خدای پاک ثناء صفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغه ثناء صفت کوی. او څوک چې د سلع په ښار کښې اوسپړی هغوی دې د غرونو د سروونو نه د خوشحالی چغې ووهی. (۱۲) کوم خلق چې په لرې ملکونو کښې اوسپړی هغوی دې د مالک خدای ثناء صفت او جلال بیان کړی. (۱۳) مالک خدای د یو جنگیالی په شان جنگ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان جذبه کښې راشی او د جنگ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خلاف به خپل طاقت ښائی. (۱۴) خدای پاک فرمائی، ”زه د ډېر وخت نه خاموش وم، زه د ډېر وخت نه چپ وم نو غږ مې نه کولو. خو اوس زه د داسې ښځې په شان یم چې فریاد کوی او چغې وهی لکه چې ماشوم یې پیدا کپړی او ساه ساه یم. (۱۵) زه به غرونه او د غرونو غونډۍ تباہ کړم او وابښه او ونې به اوچې کړم. زه به د سیندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اوبو تالابونه به یې اوچ کړم. (۱۶) زه به خپل رانده خلق روان کړم په هغه لار به یې بوخم چې هغوی پرې هیڅکله سفر نه وی کړی. زه به د هغوی وړاندې تیاره په رڼا بدله کړم او د هغوی مخې ته هغه کندې کپړې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دی، او دا وعدې به زه پوره کړم. (۱۷) خو هر څوک چې په بتانو ایمان لری، او ورته وائی چې تاسو زمونږ خدایان یئ، نو هغوی به سخت وشرمپړی او رد به کړی شی.“

د بنی اسرائیلو نه پوهېدل

(۱۸) اے کڼو خلقو، واورئ. اے پندو خلقو، ښه وگورئ. (۱۹) زما د خدمت کوونکی په شان پوند څوک دے؟ زما د پېغمبر په شان کون څوک دے څوک چې زه درلېږم؟ اگر چې ما هغه سره لوظ کړی دے خو بیا هم د مالک خدای د خادم په شان پوند څوک نشته. (۲۰) اگر چې تاسو ډېر څه لیدلی دی، خو تاسو څه توجه نه ده ورکړې، اگر چې ستاسو غوږونه خبره واورئ، خو تاسو یې نه اورئ. (۲۱) مالک خدای د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل شریعت لوی کړی او جلال ورکړی. (۲۲)

خو اوس د هغه خلق لوټ کړې شوی او شوکېدلی دی، هغوی ټول په کندو کېنې گېر کړې شوی دی او په قېدخانو کېنې اچولې شوی دی. هغوی نه د لوټ مال جوړ شوي دي، خو د هغوی بچ کولو له هیڅ څوک هم رانه غل. هغوی نیولې شوی دی خو هیچا هم ونه وئیل چې، ”دوی واپس کړئ.“ (۲۳) په تاسو کېنې به څوک دې ته غوږ ونیسي؟ د راتلونکي وخت دپاره به څوک دې ته پام وکړي؟ (۲۴) اسرائیلیان لوټ مارانو او پاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالک خدای ونه کړل، د چا خلاف چې مونږ گناه کړې ده؟ هغوی د هغه په لاره باندې تلو نه انکار وکړو، هغوی د هغه د شریعت نافرمانی وکړه. (۲۵) نو په دې وجه هغه هغوی ته د خپلې غصې زور وښودلو او د جنگ سختی یې ورباندې راوسته. د هغه غصه په ټول اسرائیل کېنې د اور په شان بلېده، خو هغوی ته هیڅ پته نه لگېده چې څه کېږي، دا د هغوی خلاف بلېده خو هغوی ترېنه هیڅ سبق وانه خستو.

د خدای پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ (۱) اې بنی اسرائیلو، هغه مالک خدای چا چې تاسو پیدا کړی یې هغه فرمائی چې، ”پرېږئ مه، ځکه چې ما تاسو په بیعه اخستی یې. ما تاسو ته په نوم آواز کړې دې، تاسو زما یې. (۲) کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کېنې روان یې، نو زه به ستاسو مل یم، کله چې تاسو د سمندرونو نه تېرېږئ نو پوښېږئ به نه. کله چې تاسو په اور کېنې تېرېږئ، نو تاسو به نه سوزئ، او د اور شعلې به تاسو ته نقصان نه درکوي. (۳) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، زه د بنی اسرائیلو هغه مقدس ذات یم، چې ستاسو خلاصونکې یم. ستاسو د آزادولو دپاره زه مصر ورکوم، ستا په ځای زه ایتھوپیا او سبیا ورکوم. (۴) زما په نظر کېنې تاسو قیمتي او عزتمند یې، او تاسو په ما گران یې. نو په دې وجه به زه ستاسو په ځای خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کېنې به زه قومونه ورکړم. (۵) پرېږئ مه، زه ستاسو مل یم. زه به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاته طرف نه او د نمریږواته طرف نه راغونډ کړم. (۶) زه به شمال ته ووايم چې هغوی پرېږده چې لاړ شی او جنوب ته به ووايم چې هغوی مه ایساروه. زما زامن د لرې ملکونو نه واپس راوله، زما لویه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. (۷) هغه څوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پیدا کړی دی چې زما د جلال سبب جوړ شی.“ (۸) هغه خلق راولی د چا چې سترگې شته، خو هغوی رانده دی، د چا چې غوږونه شته، خو هغوی کاڼه دی. (۹) قومونه دې راغونډ شی. د هغوی د معبودانو نه کوم یو د راتلونکي وخت پېشگوښې ورکولې شی؟ چې څه اوس کېږي نو کوم یو د دې په حقله مخکېنې وئیلی و؟ هغه معبودان دې د دې گواهان راولی چې دا ثابت شی چې هغوی په حقه دی، او چې گواهی ورکړی چې د هغوی خبرې رښتیا دی. (۱۰) مالک خدای وفرمائیل، ”اې بنی اسرائیلو، تاسو زما گواهان یې، زما خدمت کوونکی یې او ما غوره کړی یې چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ایمان ولرئ او پته درته ولگی چې صرف زه خدای پاک یم. زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته، نه د دې نه مخکېنې وو او نه به د دې نه وروستو وی. (۱۱) زه، صرف زه مالک خدای یم، او زما نه بغېر بل څوک خلاصونکې نشته. (۱۲) هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او دنیا ته مې ښکاره کړو. او ستاسو په مینځ کېنې بل یو غېر معبود هم داسې څه نه دی کړی، څه چې ما کړی دی.“ مالک خدای فرمائی، ”تاسو زما گواهان یې چې زه خدای پاک یم. (۱۳) زه خدای پاک یم او د همېشه دپاره به یم. زما د طاقت نه هیڅ څوک هم نه شی بچ کېدلې، زه چې کوم کار کوم نو هغه څوک ایسارولې شی؟“

د خدای پاک د فتحې لوظ

(۱۴) د بنی اسرائیلو مقدس ذات، هغه مالک خدای چا چې تاسو بچ کړئ هغه فرمائی، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زه به د بابل خلاف یو لښکر درولېږم، زه به د ښار دروازې راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالی چغې به په ژړا بدلې شی. (۱۵) زه مالک خدای، ستاسو مقدس خدای پاک یم. زه د بنی اسرائیلو خالق ستاسو بادشاه یم.“ (۱۶) مالک خدای فرمائی، ”ما په سمندر کېنې یوه لار جوړه کړه، او د زورورو اوبو په مینځ کېنې مې یوه لار جوړه کړه.“ (۱۷) هغه یو طاقتور لښکر د تباهی طرف ته بوتلو، یو داسې لښکر چې جنگی گایې او آسونه یې لرل. هغوی پرېوتل او بیا را پا نه ځېدل، او د ډیوی د لمبې په شان ختم شول. (۱۸) ”د تېر شوی وخت په واقعاتو پورې مه انښلئ او چې څه وړاندې شوی وی نو د هغې خیال د زړه نه وباسئ. (۱۹) زه چې کوم نوی

کارونه کوم نو هغې ته گورئ. هغه اوس شروع کېدو والا دی، تاسو یې نه وینئ څه؟ زه به په بیابان کېنې یوه لار جوړه کړم او هلته به د اوبو نهرونه جوړ کړم. (۲۰) ځنگلی ځناور، گیدران او شترمرغ به زما درناوې کوی، ځکه چې زه به په بیابان کېنې اوبه ورکوم او په صحرا کېنې به سیندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبه ورکړم. (۲۱) دا هغه خلق دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پیدا کړی دی، چې هغوی زما ثناء صفت وکړی.

د مالک خدای خپل خلق بلل

(۲۲) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، ستاسو زړه زما نه مور شوې دے، او تاسو زما عبادت ونه کړو. (۲۳) تاسو ما له د گډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانه وړلې، تاسو د قربانو سره زما درناوې ونه کړو. په تاسو مې بوج وانه چولو چې نذرانې مې درنه غوښتې وې او تنگ مې نه کړئ چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتې وې. (۲۴) تاسو زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانه خستلې او نه مو د خپلو ځناورو د وازگې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د گناهونو بوج کېنودو، تاسو چې کوم بد عمل کړې دے د هغې په وجه مو تنگ کړې يم. (۲۵) او، زه هم هغه خدای پاک يم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو گناهونه د خپل ذهن نه وباسم. (۲۶) راځئ چې عدالت ته لار شو، خپل اعتراض بیان کړئ. خپله خبره پېش کړئ چې ثابتې شې چې تاسو په حقه یئ. (۲۷) ستاسو پلار نیکه گناه وکړه، او ستاسو مشرانو زما خلاف بغاوت وکړو، (۲۸) نو په دې وجه به زه د مقدس ځای مشران رسوا کړم او زه به بنی اسرائیلان مکمل تباھی او شرم دپاره مخصوص کړم.“

د بنی اسرائیلو دپاره د خدای پاک برکتونه

۴۴ (۱) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، زما خدمت کوونکو، اے د یعقوب اولاده، اے زما غوره کړې شوو خلقو اوس ماته غوږ ونیسئ. (۲) زه هغه مالک خدای يم چا چې تاسو پیدا کړی یئ، د کوم وخت نه چې تاسو پیدا شوی یئ نو زه ستاسو مدد کوم. اے یعقوبه زما خادمه، یربره مه، اے بنی اسرائیله، ته ما غوره کړې یې، یربره مه. (۳) زه به تېری ملک له اوبه ورکړم او په اوچه زمکه به نهرونه روان کړم. زه به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل کړم. (۴) هغوی به د داسې وانبو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه خارولو ونو په شان چې د اوبو د روانو نهرونو په غاړه شوې وی. (۵) خلق به وار په وار وائی چې، زه د مالک خدای يم. هغوی به راشی چې د بنی اسرائیلو سره ملگری شې. په هغوی کېنې به ځینې په خپل لاس د مالک خدای نوم ولیکي او خپل ځان به د خدای پاک د خلقو نه یو کس گنی.“ (۶) مالک خدای، څوک چې په بنی اسرائیلو حکومت کوی او د بنی اسرائیلو حفاظت کوی، هغه مالک خدای رب الافواج داسې فرمائی، ”زه اولین او زه آخرین يم، زما نه بغیر بل یو خدای هم نشته. (۷) زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوی دې په ترتیب سره ووائی څه چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوی دې د راتلونکي وخت د خبرو اعلان وکړی چې څه به کیري. (۸) مه یربرئ، چې ونه یربرئ. ولې ما تاسو ته ډېر مخکېنې نه وو وئیلی چې څه به کیري؟ تاسو زما گواهان یئ. بل خدای پاک شته څه؟ بل د پناه ځای نشته چې زه ترې نه خبر يم.“

بُتان هیڅ هم نه شی کولې

(۹) هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوی هیڅ هم نه دی او چې کومو څیزونو ته هغوی ډېر زیات خوشحالیږي هغه بې فائدي دی. د بُت پرستانو نه خو سترگې شته او نه پکېنې عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شې. (۱۰) هغه څوک دے چې ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته هیڅ فائده نه وی؟ (۱۱) گورئ، هغوی او د هغوی ټول ملگری به وشرمېږي. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوی صرف انسانان دی. هغوی دې راشی او په عدالت کېنې دې پېش شې، هغوی به ویرېږي او د شرم سره به مخ شې. (۱۲) لوهار د اوسپنې یوه تکره واخلی او د سکروټو په ذریعه په دې باندې کار کوی. هغه د متو زور سره څټک وهی او د دې نه یو بُت جوړ کړی. هغه اوبدے شی او د لوږې نه یې طاقت جواب ورکړی او د تندې نه یې رنگ زېږ شې. (۱۳)

ترکان د لرگی ناپ واخلی. هغه په دې باندې کړبڼې وهی، دا لرگے د خپل آوزار سره و تراشی او د یو بنی آدم شکل ترې نه جوړ کړی، چې د یو انسان په شان بنائسته صورت لری، د دې دپاره چې په یو بُتخانه کښې یې ولگوی. (۱۴) کاربگر د دپار ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، یا د ځنگل د څپرې ونه یا د دپار ونه خوبشه کړی. یا هغه د نختر ونه وکړی او د باران سره دا را غټه شی. (۱۵) یو کس به د ونې څه حصه د خشاک دپاره استعمال کړی او د څه حصې نه به یې اور بل کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روټی ورباندې پخه کړی. او دا هم یو حقیقت دے چې د څه حصې نه به یې یو بُت جوړ کړی او عبادت به یې کوی. (۱۶) هغه د څه لرگو نه اور بل کړی، هغه ورباندې غوښه سره کړی، وې خوری او مور شی. هغه ورباندې خپل ځان تود کړی او وائی، ”دا څومره تود او زبردست اور دے.“ (۱۷) کوم لرگے چې پاتې شی نو د هغې نه یو بُت جوړ کړی او بیا ورته هغه ټیټیری او عبادت یې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائی، ”تہ زما خدائ یې، تہ ما بچ کړه.“ (۱۸) داسې خلقو ته هیڅ پته نه وی او نه په څه پوهیږی. د هغوی په سترگو او زړونو باندې پرده پرته وی، نو په دې وجه نه هغوی څه وینی او نه په څه پوهیږی. (۱۹) د بتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نه لری چې سوچ پرې وکړی چې، ”څه لرگی ما وسوزول. د څه سره مې روټی پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او ومې خوړه. نو د دې پاتې لرگی نه به زه بُت جوړوم او دې ته به زه سجده کوم؟“ (۲۰) دا داسې دی لکه چې څوک ایرې خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړے دے. هغه به په خپل زړه کښې دا خبره هم نه اچوی چې، ”زما په لاس کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتیا خدائ نه دے.“

مالک خدائ پیدا کوونکے او خلاصونکے دے

(۲۱) مالک خدائ فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، دا خبره یاده ساتئ، تاسو زما خدمت کوونکی یئ. ما تاسو د دې دپاره پیدا کړئ چې زما خدمت کوونکی یئ، او زه به تاسو هیڅکله نه هېروم. (۲۲) ما ستاسو گناهونه د ریڅې په شان لرې کړې دی. ما ستاسو گناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شی، زه هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی.“ (۲۳) اے آسمانونو، د خوشحالی نه چغې ووهی، ځکه چې مالک خدائ هر څه وکړل. د زمکې ژورو ځایونو، چغې ووهی. غرونو او د ځنگل هرې ونې، د خوشحالی نه چغې ووهی. مالک خدائ خپل خلق بنی اسرائیلیان بچ کړل او خپله لوئی یې وښودله. (۲۴) مالک خدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زه هغه ذات یم چا چې تاسو پیدا کړی یئ. زه مالک خدائ یم، ما دا هر څیز پیدا کړے دے. ما په یواځې ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. (۲۵) زه د دروغو نبوت کوونکی دروغزن ثابتوم، او د فالگرو نه کم عقلان جوړوم. زه د هوبشارانو خلقو خبرې غلطی ثابتوم او د هغوی حکمت په کم عقلتوب بدلوم. (۲۶) زه د خپلو خدمت کوونکو پېشگویانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زه د یروشلم په حقله وایم چې خلق به بیا هلته اوسپری، او د یهوداه ښارونو ته وایم چې دا به بیا جوړ شی. او دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شی. (۲۷) هم زه ژور سمندر ته حکم ورکوم چې، اوچ شه، زه ستا ژوروالے اوچوم. (۲۸) زه خورس ته وایم، تہ زما شپون یې، تہ به هغه کار کوې چې څه درته زه وایم یعنې، تہ به حکم ورکړې چې یروشلم دې بیا جوړ شی او د خدائ پاک د کور بنیادونه دې واچولے شی.“

د خدائ پاک د خورس مقررول

۴۵ (۱) مالک خدائ خپل غوره کړے شوے خادم خورس ته فرمائی، ”ما ستا ښے لاس نیولے دے، نو ځکه چې تہ هر چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به یې نه. (۲) زه به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زه به د زېرو دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سیخونه به ټوټې ټوټې کړم. (۳) زه به تا له د تورې تیاری او د پټو ځایونو نه خزانې درکړم، نو بیا به تا ته پته ولگی چې زه مالک خدائ یم، او چې د بنی اسرائیلو خدائ پاک یم څوک چې تا ته په نوم آواز کوی. (۴) زما د خدمت کوونکو او غوره کړے شوو بنی اسرائیلو د خاطره، زه تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوی عزت لقب درکړے دے، اگر چې تہ ما نه پېژنې. (۵) زه مالک خدائ یم، بل یو خدائ هم نشته. زه تا له طاقت درکوم، اگر چې تہ ما نه پېژنې. (۶) دا زه د دې دپاره کوم چې د دنیا د یو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولگی چې زه مالک خدائ یم او بل یو خدائ هم نشته. (۷) زه رڼا او تیاره دواړه پیدا کوم،

سلامتی او بریادی دواړه زه راولم. زه، مالک خدای دا هر څه کوم. (۸) اے آسمانه باران ووروه او زمکه تازه کړه. اے وریځو، صداقت راوړوئ. زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکړی او دې سره صداقت هم راوټوکړی. ما، مالک خدای دا پیدا کړی دی.

د پیدایښت او د تاریخ مالک خدای

(۹) په هغه باندې افسوس چې د خپل خالق سره جگړه کوی، هغه داسې دې لکه چې د ماتو لوبښو یو ټیکرې وی. ولې خپه د کلال نه تپوس کوی څه چې، "ته څه جوړوې؟" ولې ستا کوم جوړ شوی څیز ستا په حقله شکایت کوی څه؟ د هغه هیڅ اختیار نشته. (۱۰) په هغه باندې افسوس چې خپل پلار ته وائی چې، "زه دې ولې پیدا کړم؟" یا خپلې مور ته ووائی چې، "تا ولې زه داسې جوړ کړم؟" (۱۱) مالک خدای، د بنی اسرائیلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوی پیدا کړی دی، هغه وائی، "تاسو څنگه زما د بچو په حقله ما نه تپوس کولې شئ؟ څه چې ما جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنگه ما له حکم راکولې شئ؟" (۱۲) زه هغه ذات یم چا چې زمکه پیدا کړه، ما بنی آدم پیدا کړل چې هلته اوسېږی. ما د خپل طاقت په ذریعه آسمانونه خواره کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. (۱۳) ما په خپله خورس راپاڅولې دې چې واک اختیار په لاس کښې واخلي او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زه به هم د هغه ټولې لارې سیدھا کوم. هغه به زما ښار بیا جوړ کړی، او زما خلق به د قبد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څه مفت کوی، نه به پېسې اخلی او نه تحفې. مالک خدای رب الافواج دا فرمائیلی دی. (۱۴) مالک خدای فرمائی، "د مصر او ایټھوپیا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائیانو لوړ لوړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوی به په تاسو پېسې په زخیرونو کښې روان وی. هغوی به تاسو ته ټیټ شی او اقرار به وکړی چې، خدای پاک ستاسو مل دې، صرف هغه خدای پاک دې. د هغه نه بغېر بل خدای نشته." (۱۵) بې شکه ته هغه خدای بې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اسرائیلو خدای پاکه، خلاصونکيه. (۱۶) څوک چې بټان جوړوی نو هغوی به د شرم سره مخ شی، او هغوی ټول به سپک شی. (۱۷) خو مالک خدای د بنی اسرائیلو ملک بچ کوی، د یو نه ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بې عزته نه شی. (۱۸) مالک خدای فرمائی، "زه مالک خدای یم، او بل یو خدای هم نشته." څوک چې دا وائی هغه خدای پاک دې. چا چې آسمانونه پیدا کړی دی، دا هغه ذات دې کوم چې زمکه پیدا کړه او جوړه یې کړه، او زمکه خوشې او شپاره پاتې نه شوه بلکې هغه دا د اوسېدلو قابله جوړه کړه، چې ژوندې مخلوق په کښې اوسېږی. مالک خدای فرمائی، "زه مالک خدای یم ما نه غېر بل مالک نشته. (۱۹) ما څه په پټ ځای کښې پټې خبرې نه دی کړې. او نه مې بنی اسرائیلو ته دا وئیلی دی چې، "بې شکه ما لټوی، خو تاسو به ما مومئ نه." زه، مالک خدای یم او زه رښتیا وایم، او څه چې صحیح وی نو زه د هغې اعلان کوم.

معبودان د بابل حفاظت نه شی کولې

(۲۰) "هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې یی، راغونډ شی، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړی. څوک چې ځان سره د لرگی بټان گرځوی هغوی په هیڅ هم نه پوهېږی. چې کوم معبودان خلاصون نه شی ورکولې نو د هغوی نه دعا ولې غواړی؟ (۲۱) راشی او خپله مقدمه په عدالت کښې پېش کړی، بې شکه اول د یو بل سره مشوره وکړی. ډېر پخوا دا پېشگوټې چا ورکړې وه؟ ولې ما مالک خدای پېره موده مخکښې دا اعلان نه وو کړې؟ ځکه چې بغېر زما نه بل یو خدای هم نشته. زه خلاصونکې او صادق خدای یم. زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. (۲۲) اے د ټولې دنیا خلقو، اوس ما ته راوگرځی او خلاصون حاصل کړی. صرف زه خدای پاک یم او زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. (۲۳) زما وعده رښتیا ده، او زما وعده به نه بدلیږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلې دې، چې هره یوه گوډه به ما ته په سجده شی او هره ژبه به اقرار وکړی. (۲۴) او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالک خدای په ذریعه ملاوېږی، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوی به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. (۲۵) خو د اسرائیل ټول اولاد به د مالک خدای په نظر کښې صادقان شی او په هغه به فخر کوی."

د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه ښکته ؤو کله چې دوی راکوز کړې شول، او اوس هغه په ځناورو باندې بار دی، چې د ستړی شوو ځناورو دپاره بوج دے. (۲) دا دواړه معبودان ټیټ شول او پرمخې پرېوتل. هغوی د بوج جوړېدو نه بچ پاتې نه شول او اوس په خپله جلاوطن شول. (۳) ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی اسرائیلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یئ نو د هغې وخت نه زه به تاسو پام کوم. (۴) زه ستاسو خدای پاک یم او زه به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او سپین سړی هم شئ. نو ما تاسو پیدا کړی یئ او ستاسو خیال به ساتم، زه به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ (۵) مالک خدای فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابروئ؟ زما په شان بل څوک شته څه؟“ (۶) خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی او سره زر ترې نه غورزوی، هغوی په تله سپین زر تلی. هغوی زرگر له پېسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او بیا ورته ټیټیری او عبادت یې کوی. (۷) هغوی دا خپلو اوږو ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په یو ځای کښې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی نو د هغه ځای نه حرکت نه شی کولې. که څوک دې ته په چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نه ورکوی او نه هغه کس د مصیبت نه بچ کولې شی. (۸) اے گناهگارانو، دا یاد ساتئ، او چې ما څه کړی دی هغه مه هېروئ. (۹) هغه رایاد کړی چې پېره موده مخکښې شوی ؤو، ځکه چې صرف زه خدای پاک یم او زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. (۱۰) د شروع نه ما د انجام پېشگوئې ورکوله، ما ډېر پخوا وئیلی دی چې څه کېدونکی دی. ما وئیل چې زما منصوبې به نه ناکامه کېږی، او چې زه به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې وه. (۱۱) زه د نمرخاته طرف نه یو ښکاری مارغه راغوارم، د لرې ملک نه به یو داسې سړی راشی چې زما منصوبه به پوره کوی. څه چې ما وئیلی دی زه به هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم. (۱۲) اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونیسئ څوک چې د خلاصون نه ډېر لرې یئ. (۱۳) ما خپل خلاصون نزدې راوړې دے، هغه لرې نه دے. زما خلاصون راتلو کښې به وخت نه لگی. زه به یروشلم بچ کړم او بنی اسرائیلو ته به خپل شان او شوکت وښایم.“

د بابل سره عدالت کېدل

اے د پېغلي په شان بابل، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابل، ته به بیا د شهزادګۍ په شان نرم او نازک نه یې. (۱) د ژرندې کانې واخله او اوږه مېده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وپاسه، پېنځې اوچتې کړه چې د نېرونو نه پورې وځي. (۲) خلق به تا وګوری چې برېښو یې، هغوی به ستا شرمګاه وګوری. زه به بدله واخلمه او هیڅ څوک به نه پرېږدم. (۳) د بنی اسرائیلو مقدس ذات مونږ په بیعه اخستی یو، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. (۴) اے د بابلیانو لورې، په تیاره کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو ملکه نه وائی. (۵) زه خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوی له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوی باندې هیڅ رحم ونه کړو، او په بوډاگانو دې هم ډېر دروند بوج کېښودو. (۶) تا وئیل، ”زه به همېشه ملکه یم.“ او هیڅکله دې فکر نه دے کړې او نه دې د دې په انجام باندې غور وکړو. (۷) نو اوس دا خبره واوره، اے د عبش سره مینه لرونکې، ته خپل ځان محفوظ ګڼې او وائی، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته. زه به نه کله کونډه شم او نه یې اولاده.“ (۸) خو په یوه لحظه او هم په یوه ورځ کښې به دا دواړه کارونه درسره وشي. ته چې هر څومره د جادو نه کار واخلي، خو ستا خاوند او بچی به ختم شی. (۹) تا خپل ځان په بدعملی کښې محفوظ وګڼلو، ستا خیال دا وو چې هیڅ څوک دې نه وینی. خپل حکمت او پوهې ته یې لارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووئیل چې، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته.“ (۱۰) داسې افیت به په تا راشی، چې ستا یو جادو منتر به هم دا منع کولې نه شی. تباھی به په تا باندې راشی او هیڅ منبسته به دا بندولې نه شی. وبا به په تا باندې ناڅاپه راشی، او ته به د هغې دپاره تیاره نه یې. (۱۱) خپل جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د پروکوالی نه دا استعمال کړی دی. کېدے شی چې دا ستا دپاره مددګار ثابت شی، او ته په دې خپل دشمنان وپروی. (۱۲) تا له چې کومې مشورې درکړې کښې نو د هغې نه ته ستړی یې. ستا نجومیان چرته دی، چې ستورو ته ګوری او میاشت په میاشت پېشگوښانې کوی؟

هغوی دې راشی او څه چې کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. (۱۴) هغوی په اور کېنې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د لمبو نه نه شی بچ کولای. دا به د سکرو اور نه وی چې انسان ورته کېنې او ځان گرم کړی. (۱۵) هغوی به تا مایوسه کړی، چا سره چې ته د ځوانۍ نه په وفادارۍ چلېدلای یې. هر یو به درنه په خپله مخه لارې شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې نه وی چې تاسو بچ کړی.

خُدای پاک د راتلونکی وخت مالک دی

۴۸ (۱) اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بنی اسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو چې د مالک خُدای په نوم قسم خورئ او د بنی اسرائیلو خُدای پاک ته آواز کوئ، خو نه په کېنې اخلاص شته او نه سمه طریقه. (۲) تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ چې تاسو د بنی اسرائیلو په خُدای پاک باور کوئ، د چا نوم چې مالک خُدای رب الافواج دی. هغه فرمائی، (۳) ”ما پېر پخوا پېشگوئی کړې وه چې څه به کېږی، او بیا مې ناڅاپه هم دغه شان وکړل، او زما ټولې پېشگوینې رښتیا شوې. (۴) ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یئ، ستاسو د مری رگونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندې به لکه د مټکور غوز په شان وی. (۵) نو ما پېر پخوا ستاسو د راتلونکی وخت پېشگوئی وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعوی و نه کړئ چې ستاسو بتانو او تراشلې شوو مجسمو د دې حکم کړی وو. (۶) ما چې د څه پېشگوئی کړې وه نو هغه هر څه شوی دی، خو تاسو د هغې منلو نه انکار وکړو. اوس به زه تاسو ته د نوو خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه پورې نه دی اورېدلی. (۷) په تېره زمانه کېنې داسې څه نه وو شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په علم کېنې راغلل. داسې ځکه وشول چې تاسو و نه شی وئیلای، چې مونږ ته مخکېنې نه د دې پته وه. (۸) ما ته پته وه چې تاسو ناقابل اعتماد یئ، ځکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغیانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هیڅکله د دې په حقله نه دی اورېدلی، او دا ځکه د دې یوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نه ده رارسېدلې. (۹) زما د نوم د خاطرې زه خپله غصه په قابو کېنې ساتم، زما د ثناء صیفت د خاطرې زه خپل ځان ستاسو د تباهی نه را ایساروم. (۱۰) ما تاسو صفا کړی یئ، خو داسې نه لکه چې سپین زر صفا کېږی، بلکې ما تاسو صفا کړی یئ، د مصیبت په بټی کېنې مې آزمائلی یئ. (۱۱) زه چې څه کوم نو هغه زه د خپل خاطرې په وجه کوم، زه نه غواړم چې زما د نوم بې عزتی وشي او نه به په خپل جلال کېنې چا له برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی.“

مالک خُدای د بنی اسرائیلو خلاصونکې دی

(۱۲) ”اے بنی اسرائیلو، زما غوره کړی شوو، ما ته غوږ ونیسئ. صرف زه خُدای پاک یم، زه اولین او آخرین یم. (۱۳) ما په خپل لاس باندې د زمکې بنیادونه لگولی دی او زما ښی لاس آسمانونه خواره کړی دی. کله چې زه آواز ورکړم نو دوی ټول یو ځای حاضر شی. (۱۴) ټولو خلقو، راغونډ شی او واورئ. په معبودانو کېنې کوم یو د دې پېشگوئی ورکړې ده؟ ما چې کوم سرې خوښ کړی دی هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابلیانو خلاف به خپل زور استعمالوی. (۱۵) زه هغه څوک یم چې هغه ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغه مې لارښودنه وکړه او هغه به کامیابېږی. (۱۶) نو اوس ما له رانزدې شی او چې زه څه وایم هغې ته غوږ ونیسئ. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همېشه خپله خبره رښتیا کړې ده.“ او زه اوس مالک خُدای تعالی د خپل روح سره رالېږلای یم.

(۱۷) د بنی اسرائیلو مقدس ذات، مالک خُدای ستاسو خلاصونکې فرمائی، ”زه مالک خُدای ستاسو خُدای پاک یم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدي دپاره تاسو ته ښودنه کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په کار دی. (۱۸) خو که صرف تاسو زما حکمونو ته پام کړی وئ. نو ستاسو امن به لکه د سیند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. (۱۹) ستاسو اولاد به د شگو په شان پېر او بې شمېره وئ، او ما به هیڅ امکان نه وئ پرېښی چې د هغوی نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شی.“ (۲۰) د بابل نه ووځئ. او د بابلیانو نه وتبستئ. د خوشحالی سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دنیا تر گټ گټه پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالک خُدای خپل خدمت کوونکی بنی اسرائیلان بچ کړی دی.“ (۲۱) کله چې مالک

خُدائِ خپل خلق په خُشکه صحرا کښې روان کړل، هغوی د تندې په وجه د تکلیف سره مخ نه شول. د هغوی دپاره یې د گټ نه اوبه راوویستلې، هغه گټ په مینځ بېل کړو او اوبه ترې نه راوبهدلې. (۲۲) مالک خُدائِ فرمائی، ”د شریانو دپاره سلامتې نشته.“

بنی اسرائیلیان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ (۱) اے لرې قومونو، ما ته غور و نیسی، اے هغه خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پیدا کېدو نه مخکې مالک خُدائِ زه خوښ کړم او زه یې خپل خدمت کوونکې مقرر کړم. (۲) هغه زما خبرې د توري په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د سوري لاندې یې پټ کړم، هغه زه د غشي په شان تېره کړم او په خپل د غشو تیلی کېنې یې پټ وساتلم. (۳) هغه ما ته وفرمائیل چې، ”ته زما خدمت کوونکې بنی اسرائیل یې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږي.“ (۴) خو ما ووئیل چې، ”زما محنت بې فائدې دے، ما خپل طاقت بې فائدې او بې مقصده ضائع کړې دے، خو یقیناً چې زما حق مالک خُدائِ سره دے او زما خُدائِ پاک به ما له اجر راکړي.“ (۵) خو زما د پیدا کېدو نه مخکې، مالک خُدائِ زه مقرر کړم، هغه زه د دې دپاره خپل خدمت کوونکې جوړ کړم چې د هغه خلق واپس راولم، او دا چې بنی اسرائیلیان د هغه د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالک خُدائِ ما له عزت راکوي، او هغه ما له طاقت راکړې دے. (۶) هغه فرمائی، ”زما خدمت کوونکې، زه ستا دپاره یو لوی مقصد لرم. ته به نه صرف هغه بنی اسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندی پاتې دی، بلکې زه به تا د قومونو دپاره رڼا وگرځوم نو چې دغه شان ته زما خلاصون ټولې دُنیا ته ورسوي.“ (۷) د بنی اسرائیل مقدس ذات او خلاصونکې هغه چا ته وائی چې د چا نه سخت نفرت شوې دے، د چا نه چې قومونو نفرت کړې دے چې دے د حکمرانانو خدمت کوونکې دے، ”بادشاهان به تا وگوري او د عزت نه به درته پاڅیږي، شهزادگان به هم وگوري، او هغوی به تا ته د عزت نه ټیټیږي. دا ځکه چې مالک خُدائِ خپل خدمت کوونکې خوښ کړې دے، د بنی اسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره کوي.“

د یروشلم بحال کېدل

(۸) مالک خُدائِ فرمائی، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو فریاد واورېدو. زه به ستاسو حفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذریعه به د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم. او زه به یو ځل بیا تاسو په هغه مُلک کېنې آباد کړم کوم مُلک چې اوس شاړ او وېجاړ پروت دے. (۹) زه به قېدیانو ته ووايم چې، تاسو آزاد یئ. او څوک چې په تیاره کېنې وی نو هغوی ته به ووايم چې، رڼا له راوځي. هغوی به د هغه گډو په شان وی چې د غرونو په غونډو کېنې څرېږي، (۱۰) هغوی به هیڅکله نه اوږی شی او نه به کله تېری شی. د نمر او د صحرا گرمی به هغوی نه تنگوي، د هغوی مشری به هغه ذات کوي چې څوک د هغوی سره مینه کوي. او هغه به یې د اوبو چینو له بوځي. (۱۱) زه به په غرونو کېنې یو لوی سپرک جوړ کړم او د خپلو خلقو دپاره به یوه لار جوړه کړم چې په هغې به منزل کوي. (۱۲) گورئ زما خلق به د لرې لرې نه راځي، د شمال طرف او د نمرېبواته طرف نه، او د سینم نه به راځي.“ (۱۳) اے آسمانه، د خوشحالی چغې وهه. اے زمکې، خوشحالی وکړه. اے غرونو، د خوشحالی سندرې ووايئ. ځکه چې مالک خُدائِ خپلو خلقو له تسلی ورکړې ده، او هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړي. (۱۴) خو د یروشلم خلقو ووئیل، ”مالک خُدائِ مونږ پرېښی یو. او هغه مونږ هېر کړی یو.“ (۱۵) ”هیڅکله نه. یو مور خپل د پيو ماشوم هېرولې شی څه؟ او چې کوم بچې ترې نه پیدا شوې وی نو د هغه سره به مینه نه کوي څه؟ که یوه مور خپل بچې هېر هم کړي، خو زه به تاسو هیڅکله هم هېر نه کړم. (۱۶) گوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې لیکلې دے، او ستا دېوالونه همېشه زما په وړاندې دی. (۱۷) څوک چې تا بیا آبدول غواړي نو هغه زر واپس راروان دے، او چا چې ته تباہ کړې یې نو هغوی درنه ځي. (۱۸) گېرچا پېره نظر وگرځوه او وگوره. ستا خلق راغونډیږي او هغوی کورونو ته راروان دی. مالک خُدائِ فرمائی چې زما دې په خپل ذات قسم وی، هغوی به تا ته داسې راغونډ شی لکه څنگه چې په ناوې کالی امبار وی. (۱۹) ستا مُلک تباہ شوې وو او وران وېجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره ورله راروان دی، نو دا مُلک به د هغوی د اوسېدو دپاره پېر وپوکې وی. او چا چې تاسو په کنډرو کېنې پرېښودئ نو هغوی به ستاسو نه لرې وی.

٢٠) ستاسو کوم خلق چي په جلاوطنۍ کښې پېدا شوی ؤو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووايي، دا مُلک خو وړوکې دے، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ٢١) بيا به تۀ په خپل زړۀ کښې ووايي، دا دومره بچي ما له چا راکړل؟ زما بچي خو ختم شوي ؤو او نور بچي مې نۀ کېدل. زۀ جلاوطن کړې شوې وم او شپلې شوې وم، دا بچي ما له چا راکړل؟ زۀ خو يواځې پاتې وم، دا بچي د کوم ځائ نه راغلل؟“ ٢٢) خُداي تعالي داسې فرمائي، ”گورئ، زۀ به قومونو ته اشاره وکړم، او هغوي به ستاسو زامن په غېږ کښې او ستاسو لوڼه په اوږو کورونو ته راولي. ٢٣) بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وي او ستاسو خيال به ساتي، او د هغوي ملکې به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د ميندو په شان وي. هغوي به ستاسو په وړاندې ټيټ شي او ستاسو په پښو دوږې به څټي، نو بيا به تاسو ته پته ولگي چې زۀ مالک خُداي يم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وي نو هغه به نۀ شرميږي.“ ٢٤) څوک د جنگيالي نه مال غنيمت اخستلې شي څۀ؟ يا څوک د يو ظالم کس نه قهديان خلاصولې شي څۀ؟ ٢٥) خو مالک خُداي وفرمائيل، ”يقيناً چې د جنگيالي نه به قهديان بوتلې شي، او د ظالم کس مال غنيمت به ونيولې شي. هر څوک هم چې تا سره جنگ کوي نو زۀ به هغوي سره جنگ کوم، او هم زۀ به ستا د بچو حفاظت کوم. ٢٦) چا چې په تا ظلم کړې دے زۀ به په هغوي باندې د هغوي خپله غوښه وخوروم، هغوي به د خپلې وينې په څښلو سره د ميو په شان په نشه کښې وي. نو داسې به بيا ټولو انسانانو ته پته ولگي چې زۀ مالک خُداي يم، زۀ هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوي او تاسو آزادي او د بني اسرائيلو طاقتور ذات يم.“

د مالک خُداي د سزا ورکولو طاقت لرل

٥٠) مالک خُداي فرمائي، ”د يهوداه خلقو راشئ، او ما ته هغه طلاق نامه وښايئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا ما ته هغه قرض ورکونکې وښايئ چې ما د خپل قرض په وجه تاسو ورته حواله کړي وي هغه چرته دے؟ گورئ هم ستاسو د خپلو گناهونو له وجې خرڅ کړې شوي او ستا د خپلو گناهونو په وجې ستاسو مور وشپلې شوه. ٢٧) چې زۀ راغلم نو څوک هم نۀ وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانۀ کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورې وو څۀ چې تاسو مې خلاصولې نۀ شوئ؟ ولې زۀ دومره کمزورې يم څۀ چې تاسو بچ کولې نۀ شم؟ زما يو حُکم سره سمندر اوچ شي او سيندونه په صحرا بدل شي، او بغېر اوبو نه کبان مړۀ شي او هر طرف ته بدبوي خوره شي. ٢٨) هم زۀ آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زۀ هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالک خُداي د خدمت کوونکي تابعداري

٢٩) خُداي تعالي ما له د يو اُستاد ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې سترو خلقو له تسلي ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړۀ کښې دا جذبې اچوي چې د هغۀ ښودنې ته غوږ ونيسم. ٣٠) خُداي تعالي ما ته صفا وينا کړې ده، او ما د هغۀ نه سرکشي نۀ ده کړې او نۀ د هغۀ نه اوږدې يم. ٣١) چا چې زما وهل غوښتل ما هغوي ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه رېره ويستله ما هغوي ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوي د بې عزتۍ او توکايو نه خپل مخ نۀ دے پټ کړې. ٣٢) خو خُداي تعالي زما مدد کوي نو زما بې عزتۍ به نۀ کيږي. ما د هغۀ د مرضۍ پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زۀ به د شرم سره نۀ مخ کېږم. ٣٣) څوک چې ما ته صداقت ښائي هغه نژدې دے، څوک دا جرأت کولې شي چې په ما الزامونه ولگوي؟ زما مخالف چرته دے چې په ما الزام ولگوي. هغه دې رامخامخ شي. ٣٤) هم خُداي تعالي زما ملگرتيا کوي، نو څوک به ما مجرم ثابت کړي؟ په ما باندې ټول الزام لگوونکي به ورک شي هغوي به داسې ختم شي لکه چې کپړه چينجو خوړلې وي. ٣٥) په تاسو کښې څوک د مالک خُداي نه ږيري او د هغۀ د خدمت کوونکي آواز مني؟ څوک چې په تيارۀ کښې روان وي هيڅ رڼا ورسره نۀ وي خو بيا هم دې د هغۀ ايمان په مالک خُداي وي او د هغۀ توکل دې په خُداي پاک باندې وي. ٣٦) خو تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بلو غشو سره وسله بند کړي، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شي. زما د لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاوېږي، تاسو به سخت درد کښې راپرېوځئ.

۵۱ ﴿۱﴾ ”ما ته غور ونیسئ، څوک چې صداقت غواړئ، او د مالک خدای لټون کوی. د هغه گټ په حقله سوچ وکړئ د کوم نه چې تراشلی شوی یئ، د هغه کان په حقله سوچ وکړئ چې د کوم نه تاسو راویستلئ شوی یئ. ﴿۲﴾ د خپل پلار نیکه ابراهیم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو یې زیږولی یئ. کله چې ما ابراهیم راوغوښتلو، نو هغه بې اولاده وو، خو ما هغه له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. ﴿۳﴾ یقیناً چې مالک خدای به بیا صیون له تسلی ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې صحرا به د باغ عدن په شان گلستان کړی، د هغې بنجره زمکه به د مالک خدای د باغ په شان شی. هلته به خندا او خوشحالی وی، او د ثناء صیفت او د شکرانې حمدونه به وئیلئ شی. ﴿۴﴾ زما خلقو بنی اسرائیلو، ما ته غور ونیسئ، زه چې څه وایم هغې ته توجو وکړئ، زه به قومونو ته خپل تعلیمات وښایم، زما انصاف به د هغوی دپاره رڼا وی. ﴿۵﴾ زما رحم او انصاف زر راوان دی. زما خلاصون په لاره دے. زما مضبوط لاس به قومونو له انصاف راوړی. لرې ملکونه زما انتظار کوی، هغوی په دې طمع دی چې بچ یې کړم. ﴿۶﴾ بره آسمان ته وگورئ، او لاندې زمکې ته وگورئ. آسمانونه به د لوگی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې چرپرې په شان ورسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په شان مړه شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نه ختمیږی. ﴿۷﴾ اے هغه خلقو چې څوک په صداقت پوهیږئ، ما ته غور ونیسئ، اے هغه خلقو چې د چا په زړونو کښې چې زما تعلیم اچولئ شوی دے. کله چې خلق په تاسو پورې خندا کوی یا ستاسو بې عزتی کوی، نو مه یرېږئ، ﴿۸﴾ ولې چې چینیجی به هغوی لکه د کپرې په شان وخورئ، او چینیجی به یې لکه د وړی په شان وخورئ. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی. ﴿۹﴾ اے مالک خدایه، پاڅه. وینښ شه او زموږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخه او موږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنگه دې چې مخکښې استعمالولو. دا ته وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. ﴿۱۰﴾ دا هم ته وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شی چې کوم دې بچ کول. ﴿۱۱﴾ د چا فدیة چې مالک خدای ورکړې ده نو هغوی به راواپس شی، او څنگه چې صیون ته نوڅې نو د خوشحالی نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوی به د همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پریشانی نه به په امن وی. ﴿۱۲﴾ ”زه، صرف زه تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوی د وینښ نه هم زر فنا کیږی؟ ﴿۱۳﴾ تاسو هغه مالک خدای هېر کړئ دے چا چې پیدا کړئ، چا چې آسمانونه خواره کړل او چې د زمکې بنیادونه یې ولگول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتئ کوی، څوک چې ستاسو د تباہ کولو دپاره تیار دی؟ اوس د هغوی غصه چرته ده؟ ﴿۱۴﴾ قېدیان به زر راخلاص شی، هغوی به په قېدخانه کښې نه مری او د هغوی سره به د خوراک کمئ نه وی. ﴿۱۵﴾ زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، سمندر ما راپاڅولو او د دې چې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالک خدای رب الافواج دے. ﴿۱۶﴾ ما خپل کلام ستاسو په ژبه گويا کړو، او د خپل لاس د سوری لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خواره کړل او د زمکې بنیادونه مې کېښودل، او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما خلق یئ.“

د یروشلم د مشکلاتو ختمېدل

﴿۱۷﴾ وینښ شه. وینښ شه. پاڅه ودرېږه اے یروشلمه. تا د مالک خدای د لاس نه هغه جام څښلئ دے کوم چې د هغه د غصې نه پک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه پک وو. ﴿۱۸﴾ ستا چې څومره زامن شوی دی په هغوی کښې یو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوی کړی دی په هغوی کښې یو هم نشته چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. ﴿۱۹﴾ په تا باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباہی او بربادی، جنگ او قحط. خو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ﴿۲۰﴾ ستا خلق د کمزوری د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزیږی، هغوی بې مددگار لکه د هوسی په شان په جال کښې انښتی دی. او د مالک خدای غضب په هغوی نازل دے او خدای پاک هغوی رټلی دی. ﴿۲۱﴾ اے تاسو چې په مصیبت کښې گېر یئ او وړئ، څوک چې په نشه کښې یئ خو د میو له وجې نه نه. ﴿۲۲﴾ مالک خدای ستاسو خدای پاک چې د خپل قوم دپاره جنگیږی داسې فرمائی، ”گورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه پک

جام ستاسو د لاس نه لرې کړې دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نه څښئ. (۲۳) دا به زه هغه خلقو له ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زياتے کولو، هغه خلقو له چا چې تاسو په کوڅو کښې څمولئ او پښې به يې درياندې کېښودې او په تاسو به گرځېدل.

د خدائ پاک د يروشلم بچ کول

۵۲ (۱) اے يروشلمه، پاڅه، وپښ شه. خپلې د طاقت جامې واغونده. اے مقدسې ښارې، د شان او شوکت والا جامې واغونده. ناستنه او ناپاک خلق به هيڅکله ستا په دروازو بيا درننه نه وځي. (۲) اے يروشلمه، د ځان نه خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کېښنه. اے د صيون قېد شوې لورې، د غلامۍ زنځيرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. (۳) مالک خدائ فرمائي، ”کله چې تاسو غلامان شوي، نو ستاسو په سر پېسې نه وې ورکړې شوې، او چې کله تاسو آزادولې شي نو ستاسو په سر به پېسې نه شي ورکولې.“ (۴) مالک خدائ تعالي فرمائي، ”پېره موده وړاندې زما خلق مصر ته د څه مودې دپاره لارل، خو اوس اسوريان بغير د څه وچې په هغوي باندې ظلم زياتے کوي.“ (۵) مالک خدائ فرمائي، ”او په بابل کېښې هم هغه کار شوي دے يعنې، زما خلق قېديان دي او د هغوي په سر هيڅ پېسې نه دي ورکړې شوې. څوک چې په هغوي حکومت کوي نو هغوي هر وخت زما د نوم سپکاوي کوي. (۶) نو داسې به زما خلقو ته زما د نوم پته وي، او داسې به هم په هغه ورځ هغوي ته پته ولگي چې هم زه کلام کوم او زه حاضر يم.“ (۷) د هغوي قدمونه څومره ښکلې دي چې په غرونو باندې روان دي او زېرے راوړي. ځکه چې هغه به د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوي، او صيون ته به وائي، ”ستا خدائ پاک بادشاه دے.“ (۸) څوک چې د ښار حفاظت کوي نو هغوي د خوشحالي چغې وهي، هغوي په خپلو سترگو باندې گوري چې مالک خدائ صيون ته واپس راروان دے. (۹) اے د يروشلم کنډرو، په يو ځاي د خوشحالي سندرې ووايئ. مالک خدائ به خپل ښار بچ کړي او خپلو خلقو له به تسلي ورکړي. (۱۰) مالک خدائ به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلې، خدائ پاک به خپل خلق بچ کړي، او ټول قومونه او ټوله دنيا به په خپلو سترگو دا وگوري. (۱۱) ځي، ځي، د دغه ځاي نه ځي. چې يو ناپاک څيز له هم لاس ورنه وړي، څوک چې د مالک خدائ د کور سامان وړي تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لار شي. (۱۲) ضروري نه ده چې تاسو په منډه لار شي، او نه تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې چې مالک خدائ به ستاسو نه وړاندې ځي، د بني اسرائيلو خدائ پاک به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوي.

کړېدلي خدمت کوونکي

(۱۳) گورئ، زما خدمت کوونکي به په خپل کار کېښې کامياب شي، د هغه به پېر زيات عزت کېږي. (۱۴) خو کله چې يې هغه وليدو نو پېر خلق حېران شول، د هغه شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نه ښکارېدو. (۱۵) اوس به پېر قومونه هغه ته حېران شي، او د هغه په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نه وځي. ځکه چې هغوي به هغه څه وگوري چې د څه ورته وئيلے شوي نه وي، او هغوي به په هغه څه پوهه شي د څه چې يې اورېدلي نه وي.

۵۳ (۱) زمونږ په پېغام چا يقين کړے دے؟ مالک خدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ (۲) د مالک خدائ په وړاندې زما خدمت کوونکي داسې وده وکړه لکه څنگه چې يو نرم تېغ په زمکه جرړې نيسي. هغه څه شان شوکت او حُسن نه لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورياندې پام کړے وے. او نه په کېښې څه داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره کړې وے. (۳) خلقو هغه ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو، هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغه ته دومره سپک کتل چې مخ به يې ترېنه اړولو. مونږ د هغه هيڅ قدر نه کولو. (۴) خو بې شکه چې هغه زمونږ بيماري او کمزوري اوچتې کړې. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغه له سزا ورکړے شوه، او دا چې خدائ پاک هغه وهلو او د هغه د گناهونو سزا يې ورکړه. (۵) خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخني کړے شو. چې کومه سزا ورکړے شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاو شوه، هغه چې کوم وهل وخورل نو د هغې په وجه مونږ روغ شو. (۶) مونږ ټول د ورکو گيو په شان يو، مونږ د خدائ پاک

د لارې نه اوږدلی یو. هر یو کس په خپله مخه روان دے. خو بیا هم مالک خدای زموږ د ټولو گناهونه په هغه باندې واچول. (۷) هغه باندې ظلم زیاتے وشو، خو هغه په خوله باندې هیڅ هم ونه وئیل. لکه چې یو گډوډر د حالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې یوه گډه د وړی کلولو والا په مخکینې خاموش وی، نو هم هغه شان هغه د خولې نه یوه خبره هم نه ویستله. (۸) هغه په دروغه مجرم وگرځولے شو او بوتلے شو. او هیچا د دې پرواه ونه ساتله چې هغه بې اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړے شو. خو هغه زما د خلقو د گناه په وجه ووژلے شو. (۹) د هغوی اراده وه چې د بدعمله خلقو سره یې ښخ کړي، خو هغه د مالداره سپری په قبر کښې کېښودلے شو، خو هغه هیڅ جرم هم نه وو کړے او نه یې څوک دوکه کړی وو. (۱۰) خو دا د مالک خدای رضا وه چې هغه ووهلے شی، او درد ورته ملاو شی. کله چې د هغه ژوند د گناه دپاره کفارہ شی، د هغه به ډېر اولاد وی. هغه به یو اوږد عمر تېر کړي، او د هغه په ذریعه به د مالک خدای مقصد پوره شی. (۱۱) کله چې هغه وگوري چې د هغه د مصیبت اوچتولو په وجه هغه څه حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خدمت کوونکے به ډېر خلق صادقان کړي، ځکه چې هغه به د هغوی گناهونه اوچت کړي. (۱۲) نو زه به هغه له د عزت مقام ورکړم، او زه به د زورورو سره مال غنیمت تقسیم کړم، ځکه چې هغه خپل ځان مرگ ته حواله کړو او هغه په باغیانو کښې حساب کړے شو. د ډېرو خلقو گناه یې واخستله او د بدعملو د گناه معافی یې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

۵۴ (۱) مالک خدای فرمائی، ”اے شنېږې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالی نه چغې ووهه، د خوشحالی نه سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نه دے تېر کړے. ولې چې د شنېږې ښځې بچی اوس د واده شوې ښځې نه زیات دی. (۲) تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ هغه لویه کړئ او پرېږي یې خورې کړئ، بچت مه کوئ، د خېمې پری اوږده کړئ او مورې یې کلک کړئ. (۳) ځکه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خواره کړئ، ستاسو اولاد به قومونه فتح کړي او چې کوم ښارونه خوشی دی نو هغه به دوباره آباد کړي. (۴) یرېږئ مه، تاسو به نور د شرم سره نه مخ کېږئ. شرمېږئ مه، تاسو به نه بې عزته کېږئ. ته به خپل د ځوانی شرم هېر کړي او د کونډېدو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شی. (۵) ځکه چې ستاسو خالق به ستاسو خاوند وی، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. د بنی اسرائیلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې دنیا خدای پاک دے. (۶) مالک خدای به تاسو بیا راوغواړي داسې لکه چې خاوند ښځه پرېښي وی او سخته پرېشانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان یئ چې ځوانه واده شوی وی او خاوند رد کړي وی. ستاسو خدای پاک داسې فرمائی، (۷) د یوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوی رحم سره به تاسو بیا راجمع کړم. (۸) ما د غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زه به تل په مینې سره به تاسو رحم کوم.“ ستاسو خلاصونکے مالک خدای داسې فرمائی. (۹) ”لکه څنگه چې د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بیا به هیڅکله په زمکه داسې سېلاب نه راځي. نو هغسې ما قسم کړے دے چې زه به بیا تاسو ته نه غصه کېږم، او نه به تاسو ریم. (۱۰) اگر که غرونه لرې کړے شی او غونډی غېبې شی، خو زما وفاداره مینه به ستاسو سره هیڅکله نه ختمیږي، او زما د امن لوظ به هیڅکله تاسو سره نه ختمیږي.“ هغه مالک خدای داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نومے یروشلم

(۱۱) مالک خدای فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هیچا هم تسلی درنه کړے شوه. زه به تا د قیمتی کانو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کانو نه بیا جوړ کړم. (۱۲) ستا منارې به زه د ځلېدونکو عقیقو نه جوړې کړم، ستا دروازې به د پرقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قیمتی کانو نه جوړ کړم. (۱۳) زه په خپله به ستاسو ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوی به خېر خېریت سره وی. (۱۴) ستا د بادشاهت بنیاد به په انصاف باندې وی، د ظلم زیاتې نه به په امان یې، نه به ته یرېږي، او نه به یره تا ته نزدې راځي. (۱۵) که څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا به زما د طرف نه وي. نو هر څوک چې ستاسو خلاف جنگ کوی هغه به شکست خوري. (۱۶) ما لوهار پېدا کړے دے، څوک چې د هوا په ذریعه سکاره گرموی

او وسله جوړوی. د تباهی دپاره ما تباہ کار هم پیدا کړی دی. ﴿١٧﴾ داسې وسله به نه وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک چې په تاسو الزام لگوي نو تاسو به د هغوی خولې بندې کړئ. د مالک خدای خادمان به د دې فائدو نه خوند اخلي، زه به د هغوی حق څرگند کړم.“ مالک خدای داسې فرمائی.

د خدای پاک د رحم دعوت

٥٥ ﴿١﴾ مالک خدای فرمائی، ”هر څوک چې تبری وی، راشی اویه وڅښی. څوک چې مال دولت نه لری، نو راشی، واخلي او وې خورئ. راشی، مے او پی واخلي، دا مفت دی. ﴿٢﴾ چې په څه باندې تاسو نه مړېږئ نو په هغې باندې پېسې ولې خرچ کوی؟ چې فائده نه درکوی نو په هغه خوراک پېسې ولې ورکوی؟ غور سره ما ته غور شی او بشه خوراک کوی. تاسو به د پېرو مزیدارو خوراكونو نه خوند واخلي. ﴿٣﴾ اوس غور ونیسئ او ما له راشی، نو تاسو به ژوندی اوسئ. زه به تاسو سره یو نه ختمېدونکې لوظ وکړم او زه به تاسو له هغه نه ختمېدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ کړی وو. ﴿٤﴾ گوره، ما هغه د قومونو گواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. ﴿٥﴾ اوس به تاسو د بل ملک هغه قومونه راوغوړئ، چې په یو وخت کېنې هغوی تاسو نه پېژندی، خو اوس به هغوی په منډه منډه تاسو له راشی. زه مالک خدای ستاسو خدای پاک، د بنی اسرائیلو مقدس ذات به دا هر څه وکړم، او تاسو له به عزت درکړم. ﴿٦﴾ د مالک خدای لټون وکړئ کله چې هغه موندی شی، هغه ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ﴿٧﴾ بدعمله خلق دې خپلې د ژوند طریقې بدلې کړی او شریسند دې خپل خیالونه بدل کړی. او هغوی دې مالک خدای زمونږ خدای پاک ته راوگرځی، نو هغه رحم کوونکې دے او کولای زړه سره معاف کوی.“ ﴿٨﴾ مالک خدای فرمائی، ”زما خیالونه ستاسو د خیالونو په شان نه دی، او زما لارې ستاسو نه بدلې دی. ﴿٩﴾ لکه څنگه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دی، نو هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دی. ﴿١٠﴾ لکه څنگه چې باران او واوره د آسمان نه راوړیږی او هسې واپس نه ځي بلکې زمکه اویه کوی. دې سره فصلونه راشنه کیږی زمیندار له تخم او اوږی له خوراک ورکوی. ﴿١١﴾ زما کلام هم، هم دغسې دے. چې زما د خولې نه وځي نو خالی لاس به واپس نه راځي. دا به زما مرضی پوره کوی او په هغه هر څه کېنې به کامیاب وی د څه دپاره چې ما لېږلے وی. ﴿١٢﴾ تاسو به خوشحالی سره وځي، او سلامتی سره به بوتلے شی. غرونه او د غرونو غونډۍ به په تېز آواز سندرې وائی، او په پټی کېنې ټولې ونې به د خوشحالی نه لاسونه پرقوی. ﴿١٣﴾ چرته چې اوس د غنو بوتی دی نو هلته به د سبر ونې راوټوکېږی، او د ازغو په ځای کېنې به د نختر ونې راوټوکېږی. دې سره به د مالک خدای نوم ته جلال ملاوېږی، دا به د هغه د قدرت او د مینې یو نه ختمېدونکې نښه وی.“

د ټولو قومونو دپاره برکت

٥٦ ﴿١﴾ مالک خدای خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه څه کوی څه چې صحیح او د انصاف دی، ولې چې زه زر راروان یم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینځ کېنې خپل صداقت څرگند کړم. ﴿٢﴾ بختور دی هغوی چې په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوی چې د سبت د ورځې بې حرمتی نه کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بدعملی نه ساتی.“ ﴿٣﴾ د پردی ملک کوم خلق چې د مالک خدای منونکی جوړ شوی دی نو هغوی دې ونه وائی چې، ”مالک خدای به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او نه دې خصی وائی چې، ”زه خو اوچ بوتی یم، نه مې بچی شته او نه مستقبل.“ ﴿٤﴾ مالک خدای فرمائی چې، ”کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی او هغه کار کوی چې زه ورباندې رضا کېږم او زما په لوظ ټینگ ولاړ وی، ﴿٥﴾ نو زه به هغوی له زما په خپل کور او د هغې چارډیواری کېنې یو داسې یادگار او نوم ورکوم چې د لویو او زامنو نه به زیات بشه وی. او کوم نوم به چې زه هغوی له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږی نه. ﴿٦﴾ او مالک خدای د پردی ملک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغه منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغه سره مینه کوی او د هغه خدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغه په لوظ ټینگ ولاړ وی، ﴿٧﴾ نو زه به هغوی خپل مقدس غر صیون ته راولم، او خپل د دعا کور کېنې به د هغوی زړونه د خوشحالی نه پک کړم. او زه به د هغوی سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې

کرم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی.“ (۸) مالک خُدائِ تعالیٰ، چا چې خپل خلق بنی اسرائیلیان د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوی سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اسرائیلو د مشرانو بدعملی

(۹) اے ټولو بلاگانو. اے د ځنگل ټولو بلاگانو راشی. او زما خلق لوار تېر کړی. (۱۰) زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترگو رانده دی، او ټول د هیڅ نه هم نه دی خبر. هغوی ټول د گونگی سپی په شان دی او غپلے نه شی، هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوی خوب ډېر خوښ دے. (۱۱) هغوی د لالچی سپو په شان دی چې هیڅکله نه مړیږی. باوجود د دې چې هغوی ته شپانه وئیلے شی خو هغوی په هیڅ هم نه پوهیږی. هغوی ټول په خپله مخه روان دی او خپلې گټې پسې گرځی. (۱۲) هغوی وائی، ”راځی چې مے واخلو او ځانونه پرې ښه په سور کښې کړو. او سبا به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوو.“

د بت پرستی په حقله خبردارے

۵۷ (۱) صادق سرپے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نه ساتی. دیانندار خلق د دُنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نه پوهیږی. هیڅوک پرې نه پوهیږی چې صادقان د بدۍ نه بچ کېدو دپاره دُنیا نه اوچت کړے شوی دی. (۲) څوک چې د خُدائِ پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. (۳) خو اے د کوډگرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیکخوا راشی. (۴) تاسو چا پورې ټوږې کوئ؟ چا ته خپل بوتار وران کړی او ژبې ورته راوباسی؟ تاسو هم د دوکه بازو او گناهگارو بچی یئ. (۵) تاسو د بتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شین بوتے او د څپرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د گټو په غارونو کښې او وادیانو کښې خپل بچی قربانی کوئ. (۶) د وادیانو هوار کانی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې تویوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوئ. ستاسو خیال دا دے څه چې زه په دې هر څه باندې خوشحالیږم؟ (۷) تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بتانو ته نذرانې پېش کړې دی او ما سره مو بې وفائی کړې ده. (۸) تا د خپل کور په چوکاتونو او د دروازو شاته د بتانو ښې ولگولې. زه دې پرېښودم او د نفرت نه ډکو بتانو سره کپ ته اوختې. تا د هغوی سره سودا کړې ده. د هغوی برینو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی. (۹) ته د زیتونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک بُت له لارې. د نوی معبودانو پیدا کولو دپاره چې مینه ورسره وکړې تا خپل پېغام وړونکی لري تر دې چې عالم ارواح پورې دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه ستړی کړی، خو تاسو هیڅکله نه وایئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) ته د چا نه دومره سخت یربدي چې تا ما ته دروغ ووئیل، نه دې زه یاد کړم او نه دې زما پرواه وکړه؟ زه چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه ته زما نه دې یربېږې څه؟ (۱۲) زه به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرگند کړم. او دا به ستا هیڅ په ښه نه راځی. (۱۳) کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړی، نو ستاسو هغه بتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوی اوچت کړی، د ساه یو پوکے به هغوی یوسی. خو څوک چې په ما ایمان لری نو هغه به د مُلک مالک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خُدائِ پاک لوظ

(۱۴) مالک خُدائِ فرمائی، ”لار جوړه کړی، لار جوړه کړی. دا تیاره کړی او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لري کړی. (۱۵) زه هغه مقدس خُدائِ تعالیٰ یم، چې د همېشه دپاره ژوندے یم. زه په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زه د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او تویه گار وی، نو چې داسې زه د هغوی خوشحالی او حوصله بحال کړم. (۱۶) زه به همېشه خپلو خلقو سره جنگ نه کوم، او تل تر تله به ترېنه خفه نه یم. که ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځی، هغه ژوندون ورکوونکی ساه چې ما تخلیق کړې ده. (۱۷) د هغوی د بدترین لالچ په وجه زه هغوی ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوی له سزا ورکړه او هغوی مې رد کړل. خو هغوی ضدیان وُو او بیا بیا به خپلو لارو ته راوایس کېدل. (۱۸) هغوی چې څه

کوی ما هغه لیدلی دی، خو باوجود د دې به زه هغوی بښه کړم. زه به د هغوی رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زه به تسلی ورکوم. (۱۹) زه به د هغوی په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. که څوک لرې وی او که نزدې وی، نو زه به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زه به ورله شفا ورکوم. (۲۰) خو بدعمله خلق د چېپي وهونکی سمندر په شان دی، چې هیڅکله په آرام کېږي نه او چېپي یې ځان سره گند گریل راوړي. (۲۱) زما مالک خدای فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقیقی روژه

۵۸ (۱) ”په زوره چېپي ووهی، ورو ورو خبرې مه کوئ. د بیگل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اسرائیلو ته د هغوی د گناه او بغاوت په حقله ووايي. (۲) هغوی هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحالیږي. داسې لکه چې هغه یو ډېر صادق قوم وی او د خپل خدای پاک حکمونه یې رد کړي نه وی. هغوی زما نه د انصاف فېصلي غواړي، او داسې څرگندوی چې خدای پاک ته په نزدې راتلو خوشحالیږي. (۳) هغوی وائی، ”کله چې مونږ روژې نیسو نو ته پرې ولې نه خوشحالیږي؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړو او ته هیو توجو نه کوې.“ گورئ، حقیقت دا دے چې کله تاسو روژه نیولې وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې گرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زیاتې کوئ. (۴) د داسې روژې نه څه فائده چې تاسو په کښې جنگ جگړې کوئ؟ که تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نه شی کولې چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسې. (۵) ولې زه داسې روژه خوښوم څه چې انسان دې په کښې یوې ورځې دپاره خپل ځان عاجز کړي؟ او د لوڅې د پانې په شان خپل سرونه ټیټ کړي او د ټاپ په جامو کښې په ایرو دپاسه ځملي؟ تاسو دې ته روژه وایي؟ دا ورځ به مالک خدای ته قبوله وی څه؟ (۶) نه، زه چې څنگه روژه غواړم هغه داسې ده یعنې، د بې انصافی په زنجیرونو کښې راگېر خلق آزاد کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر جغ مات کړئ. (۷) اوږې خلق په خپل خوراک کښې شریک کړئ، او بې کوره غریبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې د جامو حاجت وی نو هغوی له جامې ورکوئ او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مه پټېږئ. (۸) نو بیا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمو به زر زر جوړ شي. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان وی، او د مالک خدای جلال به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوی. (۹) نو بیا به تاسو آواز کوئ او مالک خدای به جواب درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالک خدای به فرمائی، ”زه حاضر یم.“ که تاسو ظلم زیاتې، بل ته گوته نیول او د چغلي خبرې پرېږدئ، (۱۰) که تاسو اوږو خلقو له روټې ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بیا به ستاسو رڼا په تیاره کښې وځلېږي، او چې ستاسو نه گېرچاپېره کومه تیاره وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شي. (۱۱) نو زه به همپشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بیابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زه به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د یو داسې باغ په شان یئ چې ډېرې تېرې اوبه لری، د هغه چینې په شان چې هیڅکله نه اوچېږي. (۱۲) او ستاسو هغه پخوانی کنیرات به دوباره آباد کړئ. تاسو به تېرو نسلونو بنیادونه بیا آباد کړئ. او بیا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا یادېږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

(۱۳) ”که تاسو د سبت ورځ یعنې زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نه کوئ، او دې ته د خوشحالی ورځ وایي، دا د مالک خدای مقدسه ورځ گڼي، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نه کوئ او په خپلو فائدو پسې نه گرځئ، او فالتو خبرې نه کوئ، (۱۴) نو بیا به تاسو د مالک خدای سره په تعلق لرلو خوشحاله شي. او زه به تاسو له لوی عزت درکړم او په هغه میراث به مو ماږه کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نیکه یعقوب سره کړې دے. ما، مالک خدای دا فرمائیلی دی.“

د گناه خلاف خبرداري

۵۹ (۱) واورئ، د مالک خدای لاس دومره وړوکه نه دے چې هغه تاسو بچ کولې نه شي او نه یې غوږ کون دے چې

ستاسو آواز نه اوری. (۲) خو ستاسو گناه د خدای پاک او ستاسو تر مینځه دېوال جوړ شوی دی. ستاسو گناهونو د هغه مخ ستاسو نه پټ کړی دی، نو په دې وجه هغه ستاسو نه اوری. (۳) ځکه چې ستاسو لاسونه خونې، او ستاسو گوتې په گناه ککړې دی. ستا شونډې دروغزني دي او خوله دې د بدعملۍ پس پس کوی. (۴) په عدالت کښې څوک هم د انصاف مقدمه نه چلوی، څوک هم د رښتیا دلیلونه نه پېش کوی. خلق حقیقت نه خالی خبرو باندې اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوی د بدعملۍ نه امیدواره شی او بیا ترېنه گناه پیدا شی. (۵) - (۶) هغوی د زهرژنو مارانو په هگو کښېنی چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوی هگی وخورې نو مړه شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترېنه راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې جوړوی چې هیڅ د کار نه وی. هغه کپړه چې هغوی جوړه کړه خپل ځان پرې پټولې نه شی. د هغوی عملونه هم د گناه دی، او ظلم زیاتې د هغوی کار دی. (۷) بدعملۍ له هغوی په منډه ځی، او د بې گناه وینې تویولو دپاره تېزی کوی. د هغوی خیالونه د گناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباھی او بربادی کوی. (۸) نه هغوی د امن لار پېژنی او نه د هغوی په لارو کښې انصاف شته. هغوی خپلې لارې کږې وړې جوړې کړې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه امن نه پېژنی.

د خلقو د گناه اقرار کول

(۹) نو ځکه انصاف زمونږ نه لرې دی او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې یو، خو گوره صرف تیاره راته ښکاری. مونږ د سپینې رڼا په امید کښې یو خو په تکه توره تیاره کښې گرځو. (۱۰) او مونږ د ږندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلومو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نه لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان یو. (۱۱) مونږ ټول لکه د مېلوگانو غورږو، لکه د کونترو غورغور کوو، مونږ د انصاف په انتظار کښې یو خو شته دی نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې یو خو دا زمونږ نه لرې دی. (۱۲) زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار یو. (۱۳) مونږ د مالک خدای خلاف بغاوت کړی دی او د هغه مو انکار کړی دی، مونږ خپل خدای پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه پکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. (۱۴) انصاف وروستو شوی دی او صداقت لرې ولاړ دی. رښتیا د ښار په چوک کښې تیندک خوړلو سره راپربوته، او دیانتداری ورته ورداخلېدی نه شی. (۱۵) رښتیا هیڅوک هم نه وائی، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کیری. مالک خدای دا ولیدل او هغه په دې نارضا وو چې انصاف نشته. (۱۶) هغه وکتل چې هیڅوک هم نه وو، هغه حبران شو چې د خلاصی والا څوک هم نه وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بیا د هغه خپل لاس هغه له خلاصون ورکړو، او د هغه صداقت د هغه مدد کولو. (۱۷) هغه صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپی یې په سر کړه. د بدل جامې یې واغوستې او د غېرت څادر یې ځان نه تاو کړو. (۱۸) هغه به خپلو دشمنانو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکړی. د هغه غضب به د هغه په مخالفینو راگزار شی. هغه به د دنیا تر آخری سره پورې دوی له سزا ورکړی. (۱۹) نو بیا به د نمریرپوانه په طرف خلق د مالک خدای د نوم نه یربړی او نمرخاته په طرف خلق به د هغه د نوم جلال بیانوی. ځکه چې هغه به د یو تېز سپلاډ په شان په هغوی راشی لکه چې د مالک خدای باد راروان کړی وی. (۲۰) مالک خدای فرمائی چې، ”یو خلاصونکې به صیون ته راځی، د یعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوری. (۲۱) او ترڅو چې زما خبره ده نو زه به هغوی سره یو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دی او زما کلام چې ما ستاسو په خوله کښې اچولې دی، هغه به هیڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوی د اولاد د خولې نه لرې نه شی. دا د مالک خدای وینا ده او تر همېشه همېشه پورې به هم داسې وی.“

د یروشلم د راتلونکي وخت شان او شوکت

۶۰ (۱) پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نور راغلی دی، او د مالک خدای جلال په تا ځلېدلې دی. (۲) گورئ، داسې لکه چې په زمکه تیاره خوره وی او قومونه تکی تورې تیاره لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالک خدای نور ځلېږی او د هغه جلال به ستا دپاسه ښکاری. (۳) قومونه به ستا نور له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی. (۴) خپل

خَان نہ گہرچاپبرہ نظر واچوہ او وگورہ، هغوی ٲول راغونپیری او تا له راخی. ستا زامن به د لرې لرې نه راشی، او ستا لوڼه به په غېر کبني راوستلے شی. ﴿٥﴾ بیا به تہ دا وگورې او خوشحاله به شې، ستا زړہ به غٲ شی او د خوشحالی نه به درزیری. ځکه چې د لرې مُلکونو خزاني به تا له راوړے شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. ﴿٦﴾ د اوبانو غٲي قافلې به تا له راشی، د میدیان او عیفة نه به اوبان راشی. هغوی به د شيبا نه راشی او سرہ زر او خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالک خُدا ئ ثناء صیفت به کوی. ﴿٧﴾ د قیدار ٲولې گډې چٲلی به تا له راوستے شی، او د نبايوت ٲول گډان به ستا خدمت دپاره حاضر کړے شی. زہ به په قربان گاه د هغوی قربانياني قبولې کړم او خٲلې عبادتخاني له به شان او شوکت ورکړم. ﴿٨﴾ دا څوک دی چې د ورېخي په شان رالوخی، لکه چې گوگوستکې جالې ته راروانې وی؟ ﴿٩﴾ دا د ترسیس سمندری جهازونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزیرې په ما یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوی د سرو زرو او سپینو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راولی، او داسې به ستا د مالک خُدا ئ د نوم درناوے وشي، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغه تا له شان او شوکت درکړے دے. ﴿١٠﴾ د پردی مُلک خلق به ستا دپالونه بیا جوړ کړی، او د هغوی بادشاهان به ستا خدمت کوی. ما په غصه کبني تا له سزا درکړه، خو اوس به زہ خٲل فضل سره په تا رحم وکړم. ﴿١١﴾ ستا دروازي به تل کولوا وی، شپه او ورځ به دا نۀ بندیری، ځکه چې د قومونو مال دولت او د هغوی گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کبني ښار ته دننه راوستل شی. ﴿١٢﴾ خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا خدمت نۀ کوی نو هغوی به بریاد شی، هغوی به په مکمل طور تباہ شی. ﴿١٣﴾ د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د نختر، د صُندل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور ښائسته کړے شی او داسې به زہ خٲل کور له جلال ورکوم. ﴿١٤﴾ کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتے کولو نو د هغوی اولاد به راخی او د عزت نه به تا ته ٲیږی. هر چا چې ستا سپکاوے کړے دے نو هغه به ستا پښو ته ٲیږی. هغوی به تا ته ”د مالک خُدا ئ ښار“ یا ”د بنی اسرائیلو د مقدس ذات صیون“ نوم اخلی. ﴿١٥﴾ اول تہ رد کړے شوے وې او خلقو به تا نه نفرت کولو، او نۀ به څوک په تا کبني تېریدل. خو اوس به زہ تا د همېشه دپاره ښائسته کړم او د ٲولو نسلونو دپاره به د خوشحالی ځای ٲی. ﴿١٦﴾ طاقتور بادشاهان او زورور قومونه به ستا هر ضرورت ٲوره کړی، داسې لکه چې تہ یو ماشوم ٲی او د ملکې سینه روې. بیا به تا ته ٲته ولگی چې زہ مالک خُدا ئ ستاسو خلاصونکے، حفاظت کونکے د بنی اسرائیلو طاقتور حکمران یم. ﴿١٧﴾ زہ به ستا زېر په سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرگی په زېرو او کانے په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ کړم. ﴿١٨﴾ ستا په مُلک کبني به نور د ظلم زیاتی، تباھی او بریادی ذکر قدرې نۀ کیری. تہ به خٲلو دپالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدونءا نوم اخلی. ﴿١٩﴾ تا ته به نور د ورځي د نمر ضرورت نۀ وی او د شپي به درته د سپورمی ضرورت نۀ وی، ځکه چې مالک خُدا ئ به ستاسو نۀ ختمېدونکے رڼا وی او خُدا ئ پاک به ستاسو جلال وی. ﴿٢٠﴾ ستا نمر به هیڅکله نۀ ٲرېوخی او نۀ به دې کله سپورمی کوزیری. ځکه چې مالک خُدا ئ به ستا ابدی نُور وی، او ستا د غم ورځي به ختمې شی. ﴿٢١﴾ ستا د قوم ٲول خلق به صادقان وی، او هغه مُلک به د همېشه دپاره د هغوی په قبضه کبني وی. ما هغوی په خٲلو لاسونو لکه د ونو په شان کړلی دی، ترڅو خٲله لوی او جلال ٲولو ته ښکاره کړم. ﴿٢٢﴾ ستا ٲولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم په شان لویه شی. په مقرر وخت به زہ داسې وکړم. زہ مالک خُدا ئ یم.

د بچ کبدو زېرے

٦١ ﴿١﴾ د مالک خُدا ئ روح په ما نازل دے ځکه چې زہ هغه مسح کړے یم، او دې له ٲي رالٲرلے یم چې غربیانانو ته زېرے ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادی ورکړم. ﴿٢﴾ هغه زہ د دې دپاره رالٲرلے یم چې د مالک خُدا ئ د برکت نه ٲک کال اعلان وکړم، او د خُدا ئ پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده چې ٲولو ماتم کونکو ته تسلی ورکړم. ﴿٣﴾ څوک چې په صیون کبني ماتم کوی نو هغوی له به د ایرو په ځای ښائسته تاج ورکړم، او د غم په ځای به خوشحالی ورکړم، او د ٲرېشانی په ځای به حمدونءا ورکړم. هغوی به په خٲل صداقت کبني د څېرې د داسې ونو په شان وی چې مالک خُدا ئ په خٲله د خٲل جلال دپاره کړلی وی. ﴿٤﴾ هغوی به پخوانی کنډرات بیا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به وکړی کوم چې ٲېره موده مخکبني تباہ شوی و. هغوی به هغه تباہ شوی ښارونه بیا قائم کړی کوم چې تر ٲېرو نسلونو ٲورې

غبر آباد ؤو. (۵) د نورو مُلکونو خلق به ستاسو خدمت کوی. هغوی به ستاسو د رَمو خیال ساتی، ستاسو پتو کبښې به یوه کوی او ستاسو د انگورو د باغونو خیال به ساتی. (۶) په هغه وخت به تاسو د مالک خُداي امان يادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُداي پاک خادمین وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلئ او د هغوی نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاویږي په هغې به لافې وهی. (۷) د بې عزتی او سپکاوی په خای به تاسو ته یو په دوه عزت درکړې شی. په خپل مُلک کبښې به تاسو د مال دولت یو په دوه حصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د همیشه دپاره وی. (۸) مالک خُداي فرمائی، ”زه د انصاف سره مینه کوم او زه د غلا او بدی نه نفرت کوم. زه به وفاداری سره خپلو خلقو له د هغوی اجر ورکړم او د هغوی سره به د همیشه دپاره یو لوظ وکړم. (۹) د هغوی نسل به په قومونو کبښې او د هغوی اولاد به په اُمتونو کبښې مشهور شی، هر څوک چې هغوی وگوری نو پته به ورته لگی چې دا هغه خلق دی چا له چې مالک خُداي برکت ورکړې دے.“ (۱۰) زه په مالک خُداي کبښې ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خُداي پاک په تعریف کبښې د خوشحالی سندرې وائی. ځکه لکه څنگه چې د واده زلمی د واده په جوړه کبښې او ناوې په کالو ځان سنگار کړې وی داسې مالک خُداي زه د خلاصون په لباس او د صداقت په ځادر کبښې رانغښتې یم. (۱۱) لکه څنگه چې زمکه شینکې راتوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خُداي تعالی خلق صداقت ته جوړ کړی او دوی به د ټولو قومونو په مخکبښې د هغه ثناء او صفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ (۱) د صیون د خاطرې به زه غلې نه کبښم، د یروشلم د خاطرې به زه تر هغې پورې آرام نه کوم چې د هغې صداقت د سحر د رڼا په شان ونه ځلېږي او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونه ځلېږي. (۲) قومونه به ستا صداقت وویني، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت وگوری. او تا ته به یو نوی نوم درکړې شی، یو داسې نوم چې مالک خُداي به په خپله خوله درباندي اېښی وی. (۳) نو ته به د مالک خُداي په لاس کبښې د شاندار تاج په شان یې او د خپل خُداي پاک په لاس کبښې به د شاهي پټکی په شان یې. (۴) تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلې شوی ښار“ نوم نه شی اخستلې، او نه به ستا زمکې ته ”خوشه مُلک“ نوم اخستلې شی. ستا نوی نوم به ”د خُداي پاک د خوشحالی ښار“ او ”د خُداي پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالک خُداي ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. (۵) لکه څنگه چې یو زلمی یوې پېغلې سره واده کوی، نو داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنگه چې د واده زلمی د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خُداي پاک به ستا نه خوشحاله وی. (۶) اے یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوی به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالک خُداي ته دُعا کوئ هیڅ آرام مه کوئ. (۷) او مه مالک خُداي آرام ته پرېږدی ترڅو چې هغه یروشلم قائم کړی نه وی او د دُنیا دپاره یې د فخر باعث جوړ کړی نه وی. (۸) مالک خُداي په خپل ښی لاس او زورور مټ باندې قسم خوړلې دے او لوظ یې کړې دے چې، ”زه به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نه خوروم، او نه به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی مُلک خلقو باندې څښوم. (۹) خو چا چې دا غله ربېلې وی نو هغوی به دا خوری او د مالک خُداي ثناء صفت به کوی. او چا چې دا انگور راټول کړی وی نو هغوی به په خپله د دې شراب د مالک خُداي د کور په دربار کبښې وڅښی.“ (۱۰) بهر لارې شی، د ښار دروازو نه بهر لارې شی. او چې کوم خلق واپس راځی نو د هغوی دپاره یو سړک جوړ کړی. یو لوی سړک تیار کړی، د دې نه کانی لرې کړی. یوه جنیا ولگوئ چې قومونو ته پته لگی. (۱۱) گورئ، مالک خُداي ټولې دُنیا ته دا اعلان کوی، ”د صیون لور ته ووايي چې گورئ، ستاسو خلاصون راتلونکے دے. گورئ، د هغه اجر د هغه سره دے، او د هغه انعام د هغه نه مخکبښې مخکبښې روان دے.“ (۱۲) هغوی ته به ”مقدس خلق“ او ”د مالک خُداي بچ کړې شوی خلق“ نوم اخستلې شی. او یروشلم ته به ”غوره کړې شوی ښار“، ”هغه ښار چې پرېښودلې شوی نه وی“ نوم اخستلې شی.

په قومونو باندې د مالک خُداي فتح

۶۳ (۱) دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې جامې یې اغوستې دی او د بصره ښار نه راروان دے؟ دا څوک دے

چا چې د رُعب شاهي لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زه یم، چې د صداقت اعلان کوم، او د بچ کولو طاقت لرم.“ (۲) ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انگورو نچورولو سره سرې شوې وی. (۳) ”ما یواځې انگور نچور کړی دی، په قومونو کښې هیڅ څوک هم ما سره نه وو. ما په غصه کښې هغوی نچور کړی دی او د قهر نه پرې گرځېدلې یم. د هغوی د وینې دارې زما په کپړو پربوتې دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. (۴) ځکه چې هغه وخت راغلي دے چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلي دے چې هغوی په بیعه واخلم. (۵) زه هېران شوم چې هیڅوک نه وو چې خلاصے یې کړے وے او د مظلومانو مدد یې کړے وے. نو زه پخپله وروړاندې شوم چې هغوی د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. (۶) ما په خپله غصه کښې قومونه چڅنی او نشه کړل او د هغوی وینه مې په زمکه توی کړه.“

په آزادېدو د مالک خدای ثناء صفت

(۷) زه به د مالک خدای د نه ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څه چې هغه زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زه د هغه ثناء صفت کوم. هغه چې بنی اسرائیلو سره بې شمېره ښېگړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغه د خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. (۸) هغه وفرمائیل، ”دوی زما خپل خلق دی، یقیناً چې هغوی به ما سره دوکه نه کوی.“ او هغه د هغوی خلاصونکے جوړ شو. (۹) هغه د هغوی په ټولو تکلیفونو کښې شریک شو. او هغوی هغه فرښتې بچ کړل کومه چې د خدای پاک د حضور نه ورغلې وه. د خپلې مینې او زړه سواندی له وجې یې هغوی په بیعه واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې یې هغوی اوچت کړی وو او گرځول یې. (۱۰) خو هغوی د هغه خلاف سرکشی وکړه او د هغه مقدس روح یې خفه کړو. نو مالک خدای د هغوی دشمن شو او د هغوی خلاف یې جنگ وکړو. (۱۱) بیا هغوی ته هغه تېره زمانه رایاده شوه کله چې موسی د خپلو خلقو د مصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوی چغه کړه، ”هغه چرته دے چا چې بنی اسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسی د هغوی شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغه د خلقو په مینځ کښې وی؟ (۱۲) هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرگند کړو کله چې موسی خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوی په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان یې د همېشه دپاره مشهور کړو؟ (۱۳) هغه چرته دے چا چې د سمندر بېخ کښې د دوی په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“ هغوی لکه د ښو آسونو په شان وو چې په صحرا کښې تېز روان وو او هیڅ ټیندکونه یې نه خوړل. (۱۴) لکه څنگه چې څاروی د آرام وادی ته کوزېږی، داسې د مالک خدای روح هغوی له آرام ورکړو. مالک خدای خپل خلق بوتل او د هغه د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دعا

(۱۵) اے مالک خدایه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چې ته د پاکوالی او جلال سره اوسېږې. ستا غېرت او ستا طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردۍ نه محروم پاتې شو. (۱۶) هم ته زمونږه پلار یې. اگر که ابراهیم او یعقوب مونږ خپل نه گنی، خو بیا هم مالک خدایه، هم ته زمونږه پلار یې، د پخوا نه ته زمونږ بچ کوونکے یې. (۱۷) اے مالک خدایه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه واوړو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نه یرېږو؟ د خپلو خدمت کوونکو د خاطره راوگرځه، د هغه قبیلو د خاطره چې ستا میراث دے. (۱۸) ستا مقدس ځای د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباہ کړے دے. (۱۹) کله کله خو داسې ښکاری لکه چې مونږ هېو ستا خلق نه وو او نه کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې یو.

۶۴

(۲۰) اے، چې ته آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وگوري او ستا په وړاندې به په یرېدېدو شی. (۲۱) لکه څنگه چې اور لرگی سیزی او اوبه خوټکوی، نو ستا راتگ به قومونه ولړزوی. بیا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتیا پته ولگی. (۲۲) پخوا کله چې تا یروونکی کارونه وکړل چې مونږ یې هیڅ توقع نه کوله، نو ته داسې راکوز شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لړزان شول. (۲۳) د پخوا نه نه ستا په شان خدای پاک چا لیدلے دے او نه یې اورېدلې دی، صرف ته هغه خدای یې چې د

هغوی مدد کوې څوک چې ستا په انتظار کښې وې. (۵) ته هغه خلقو ته هرکلی وائې څوک چې په خوشحالی سره د صداقت کارونه کوي او ستا په لار ځي. گوره، ته مونږ ته غصه وې، خو مونږ گناه نه پرېښودله، چې د پېرې زمانې نه مونږ په گناه کښې بوخت يو، نو څنگه به بچ شو؟ (۶) مونږ ټول د هغه سړي په شان يو څوک چې ناپاک وې، او زموږ ټول بڼه عملونه د پليټې کپرې په شان دي. مونږ د خزان د پايو په شان مړاوي شو او راپرېوځو، او زموږ گناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارو کړي. (۷) هيڅ څوک هم ستا نوم نه اخلی او نه تا ته د رحم سوال کوي. تا زموږ نه مخ اړولې دې او مونږ دې زموږ د گناه په حواله کړې يو. (۸) خو اے مالک خدايه، ته زموږ پلار يې. مونږ د خټې په شان يو او ته د کلال په شان يې. تا مونږ جوړ کړي يو، (۹) مونږ ته سخت مۀ غصه کېږه او زموږ گناه د همېشه دپاره ياده مۀ ساته. مونږ ته وگوره، مونږ تا ته منت کوو، او گوره مونږ ټول هم ستا خلق يو. (۱۰) ستا مقدس ښارونه تباہ شوي دي، د صيون نه بيابان جوړ شوي دي، او د يروشلم نه کنډر جوړ شوي دي. (۱۱) او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې زموږ پلار نيکه ستا ثناء صفت کولو، اور سيزلې دي. او زموږ د خوښې ټول ځايونو نه کنډر جوړ شوي دي. (۱۲) اے مالک خدايه، د دې هر څه باوجود به ته زموږ مدد نه انکار کوې څه؟ خاموش به يې او بې انتها سزا به راکوې؟

د سرکشي دپاره د خدای پاک سزا

۶۵ (۱) مالک خدای فرمائي، ”ما خپل ځان هغوی ته څرگند کړو چا چې زما تپوس نه کولو، او په هغوی مې ځان پيدا کړو چا چې زما لټون نه کولو. ما وئيل چې، زۀ حاضر يم، زۀ حاضر يم. خو بيا هم دې قوم زما نوم نه اخستلو. (۲) ما ټوله ورغ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاي نيولي وو. خو هغوی په خپلو غلطو لارو ځي او گډو وډو خيالونو پسې گرځي. (۳) هغوی مسلسل زما په وړاندې زما بې ادبي کوي. هغوی په مقدسو باغونو کښې قربانيانې پېش کوي او د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خوشبويي سوزوي. (۴) هغوی په قبرستان کښې کښې او په پټو ځايونو کښې شپې تېروي. هغوی د خنزير غوښه خوري، او د حرام خوراک ښوروا د هغوی په لوبښو کښې وې. (۵) او بيا دوی يو بل ته وائي، ”ما ته مۀ رانزدې کېږه گڼې ما به پليټ کړې. زۀ ستا نه زيات مقدس يم.“ داسې خلق زما په سپېرمو کښې د بدبوی په شان دي، د داسې خراب بوی په شان چې هيڅکله نه ختمېږي. (۶) گورئ، دا زما په وړاندې ليکلې شوي دي، زۀ به غلې نه پاتې کېږم او هغوی له به پوره پوره سزا ورکوم. او، بې شکه زۀ به هغوی نه بدله اخلم.“ (۷) مالک خدای فرمائي، ”هغوی ته به نه صرف د خپلو گناهونو بلکې د پلار نيکه د گناهونو سزا به هم ورته ملاوېږي. ځکه چې هغوی په غرونو کښې خوشبويانې سوزولې دي او زما بې ادبي يې کړې ده. نو ځکه به هغوی له پوره پوره سزا ورکړم.“ (۸) مالک خدای فرمائي، ”ترڅو پورې چې په انگورو کښې لږ رس پاتې وي نو خلق وائي، چې دا مۀ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کښې څۀ نه څۀ شته چې باعث برکت دي. زۀ به بني اسرائيلو سره هم داسې کوم. د خپلو خادمانو د خاطرې به زۀ ټول نه تباہ کوم. (۹) زۀ به يعقوب او يهوداه له داسې اولاد ورکړم چې زما غرونه به قبضه کړي. زما غوره کړې شوي به د دې وارثان شي او زما خدمت کوونکي به هلته اوسېږي. (۱۰) د شارون په مېدان کښې به گډې چېلې څري او د مصيبت په وادې کښې به څاروي آرام کوي. دا به زما د هغه خلقو دپاره وي چې څوک زما لټون کوي. (۱۱) خو تاسو چا چې مالک خدای ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د قسمت معبود ته دسترخوان وېر کړو او د بخت معبود ته مو د ميو جامونه پک کړل، (۱۲) اوس به زۀ توره ستاسو په قسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکي په وړاندې ټيټ شئ، ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانه کړو، او چې کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نه اورېدو. او زما د سترگو په وړاندې تاسو قصداً گناه کوله او هغه څۀ به مو کول د څۀ چې تاسو ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ (۱۳) نو ځکه مالک خدای تعالی فرمائي، ”زما خادمان به خوراک کوي خو تاسو به اوږي يئ. زما خادمان به څښل کوي خو تاسو به تړي يئ. زما خادمان به خوشحالی کوي خو تاسو به غمژن او په شرم پټ يئ. (۱۴) زما خادمان به د خوشحالی سندرې وائي، خو تاسو به په مايوسي او غمژن زړه سره ژړا کوئ. (۱۵) زما د غوره کړې شوو خلقو په مينځ کښې به ستاسو نوم لعنتي وي، ځکه چې مالک خدای به تاسو تباہ کړي. او خپلو حقيقي خادمانو له به يو بل نوم ورکړي، (۱۶) نو چې په مُلک کښې هر څوک هم د برکت دعا غواړي نو هغه به د رښتياو خدای پاک په نوم برکت غواړي. هر څوک هم چې قسم کوي نو هغه به د رښتياو خدای پاک په نوم قسم خوري. ځکه چې د تېرې زمانې تکليفونه به هېر کړې شي. او زما د سترگو نه به پناه شي.“

﴿۱۷﴾ ”گورئ، زه نوي آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې زمانې څيزونه به نه شي يادولې، او نه به په خيال خاطر كېنې راځي. ﴿۱۸﴾ خوشحاله شي. او زه چې څه پېدا كوم نو په هغې همېشه خوشحالي كوي. گورئ، زه به يروشلم د خوشحالي ځاي جوړ كړم، او د هغې خلق به د خوشحالي سبب وي. ﴿۱۹﴾ زه پخپله به په يروشلم خوشحالي كوم، او د هغې په خلقو به خوشحاله يم. په هغې كېنې به نور د ژړا شور او د پرېشاني چغې نه شي اورېدې. ﴿۲۰﴾ واره ماشومان به نور په كم عمر كېنې نه مري او ټول خلق به اوږده عمرونه تېروي. د چا عمر چې صرف سل كاله وي نو هغه به هم ځوان گڼلې شي. او څوك چې د سلو كالو نه مخكېنې مړ شي نو هغه به لعنتي گڼلې شي. ﴿۲۱﴾ خلق به كورونه جوړوي او په خپله به په كېنې اوسېږي، د انگورو باغونه به كړي او په خپله به يې خوري. ﴿۲۲﴾ بيا به داسې نه وي چې د كور جوړولو نه پس به بل څوك پكېنې اوسېږي، او د باغ لگولو نه پس به بل څوك د دې مېوه خوري. زما د خلقو عمرونه به د ونو په شان اوږده وي. او زما غوره كړې شوي به د خپل محنت څيزونو نه ښه خوند اخلي. ﴿۲۳﴾ د هغوئ خوراي به يې ځايه نه وي او د هغوئ بچي به د افت سره نه مخ كېږي. ځكه چې هغوئ به د مالک خدائ بختور خلق وي، هغوئ او د هغوئ اولاد به برکتناک وي. ﴿۲۴﴾ د دې نه مخكېنې چې هغوئ ما له آواز راكړي زه به جواب وركړم. هغوئ به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې كوي چې ما به د هغوئ دعاگانې قبولې كړې وي. ﴿۲۵﴾ شرمخان او گډې به يو ځاي خوراك كوي، زمريان به د څاروو په شان بوس خوري او ماران به خاورې خوري. زما په مقدس غر، صيون باندې به نه څه غلط كار كېږي او نه به چا ته څه نقصان رسي. ما، مالک خدائ دا فرمائيلې دي.“

د مالک خدائ د قوم عدالت كول

﴿۶۶﴾ مالک خدائ فرمائي، ”آسمان زما تخت دې او زمکه زما د پښو چوكي ده. نو بيا هغه كور چرته دې چې تاسو يې زما دپاره جوړوئ؟ هغه ځاي كوم دې چرته به چې زه آرام كوم؟“ ﴿۶۷﴾ مالک خدائ فرمائي، ”ما په خپل لاس دا هر څه جوړ كړل، نو بيا دا په وجود كېنې راغلل. زه د هغه خلقو خيال ساتم څوك چې عاجزان او توبه كوونكي دي، او زما د كلام په وړاندې د يرې نه رېږدي. ﴿۶۸﴾ خو څوك چې غويي حلال كړي هغه داسې دې لكه چې انسان حلال كړي، څوك چې يو گډوډرې حلال كړي هغه داسې دې لكه چې د يو سپي څپ مات كړي، څوك چې د غلې نذرانه پېش كړي هغه داسې دې لكه چې د خنزير وينه پېش كړي، څوك چې خوشبوئي پېش كړي هغه داسې دې لكه چې بټ پرستي وكړي. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوښې كړې دي، او د دوي ځان په خپلو حرامو څيزونو خوشحاليږي. ﴿۶۹﴾ زه به په هغوئ باندې لوي مصيبت راولم، هغه ټول څيزونه چې دوي ترې نه یرېدل. ځكه چې كله ما آواز وركړو، نو هغوئ جواب رانه كړو، او چې كله مي ورسره كلام كولو، نو هغوئ اورېدو نه. او زما د سترگو په وړاندې هغوئ قصداً گناه كوله او هغه څه به يې كول د څه چې هغوئ ته پته ده چې زه ترې نفرت كوم.“ ﴿۷۰﴾ اې تاسو ټول څوك چې د مالک خدائ د كلام په وړاندې رېږدئ، د هغه كلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت كوي او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالې نه وياسي. هغوئ په تاسو پورې خندا كوي او وائي، مالک خدائ دې خپله لوي ښكاره كړي چې مونږ ستاسو خوشحالي ووينو. خو هغوئ به په خپله د شرم سره مخ شي. ﴿۷۱﴾ واورئ. په ښار كېنې شور او غوغا، د خدائ پاك په كور كېنې آواز ته غوږ ونيسي، دا د مالک خدائ آواز دې، خپلو دشمنانو له سزا وركوي. ﴿۷۲﴾ د ماشوم د پېدا كېدو درد نه مخكېنې د يروشلم ماشوم وشو، د پېدايښت درد نه مخكېنې د هغه زوي پېدا شو. ﴿۷۳﴾ چا داسې خبره اورېدلې ده؟ يا يې داسې څيز ليدلې دې؟ يو ملك په يوه ورځ كېنې پېدا كېدې شي؟ يا يو قوم په يوه لحظه كېنې پېدا كېدې شي څه؟ خو صيون سره هم داسې شوي دي. د ماشوم د پېدا كېدو درد نه مخكېنې د هغه ماشومان پېدا شول.“ ﴿۷۴﴾ مالک خدائ فرمائي، ”ولې زه به دا قوم د پېدا كېدو حد ته راولم او بيا به يې پېدا كېدو ته نه پرېږدم؟ نه، هيڅكله نه.“ ستاسو خدائ پاك فرمائي، ”زه به دا قوم هيڅكله د پېدا كېدو نه نه پاتې كوم. ﴿۷۵﴾ اې هغه ټولو خلقو چې څوك د دې ښار سره مينه كوي، د يروشلم سره خندا او خوشحالي وكړئ. اې هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وي، نو اوس ورسره خوشحالي وكړئ. ﴿۷۶﴾ اوس به تاسو د هغې تسلي وركولو والا سينې نه ښه په مړه گېډه پئ وڅښئ، تاسو به د هغې ښائسته ډېرو پيو نه ښه خوند واخلي.“ ﴿۷۷﴾ مالک خدائ فرمائي، ”گورئ، زه به د درياب په شان د يروشلم سلامتې زياته كړم، او د قومونو دولت به

پرې لکه د سېلاب په شان راروان وي. بيا به تاسو د هغې سينه روئ، او هغه به تاسو په پوږي گرځوي، او په خپل غېر کښې به مو ځنگوي. (١٣) لکه چې يوه مور خپل بچي له تسلي ورکوي، نو زه به په يروشلم کښې تاسو له داسې آرام درکړم. (١٤) کله چې تاسو دا څيزونه وگورئ نو ستاسو زړونه به خوشحاله شي، او د تازه شينکي په شان به زور کښې شي. او هر څوک به وويني چې د مالک خدائ لاس د هغه د خادمانو سره دې، او د هغه غصه د هغه د دشمنانو خلاف ده. (١٥) گورئ، مالک خدائ د اور په صورت کښې راروان دې، او د هغه جنگي گاپي لکه د طوفان په شان غرمبېږي. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا ورکړي. (١٦) مالک خدائ به اور او خپلې تورې سره د دنيا عدالت وکړي، او ډېر خلق به د هغه د لاسه ووژلې شي. (١٧) مالک خدائ فرمائي، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دي څوک چې خپل ځانونه مقدس کوي او صفا کوي چې مقدسو باغونو ته لاړ شي او د هغې په مينځ کښې د بتانو پيروي وکړي، د خنزير غوښه، ناولي څيزونه او منبرکان وخوري. (١٨) ما ته د هغوئ د خيالونو او عملونو پته ده. زه ټول قومونه او جدا جدا ژبو وټيلو والا راغونډوم. هغوئ به راشي او زما جلال به وويني. (١٩) زه به د هغوئ په مينځ کښې يوه نښه قائمه کړم. او په هغوئ کښې چې کوم ژوندی پاتې وي نو څه به ترې نورو قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسيس، لیبيا او لډيه چې په غشو او ليندو استعمالولو کښې تکړه دي، او توبل او يونان ته ولېږم. او هغه لرې ملکونو ته به پي ولېږم چې هغوئ زما د شهرت نه نه دي خبر او چې زما جلال پي هم نه دې ليدلې. هغوئ به دغه قومونو ته زما د لويې اعلان وکړي. (٢٠) هغوئ به ستاسو باقی پاتې خلق د هر يو قوم نه واپس راولي. هغوئ به پي په يروشلم کښې زما مقدس غر ته مالک خدائ ته د نذرانې په توگه راولي. مالک خدائ فرمائي، هغوئ به پي په آسونو، قچرو، اوبنانو، جنگي گاپو، نورو گاپو داسې راولي لکه څنگه چې بني اسرائيليان په پاکو لوښو کښې زما کور ته د غلې نذرانې راوړي. (٢١) زه به د هغوئ نه څه کسان امامان او ليويان جوړ کړم. دا د مالک خدائ وينا ده. (٢٢) مالک خدائ فرمائي، ”لکه څنگه به چې زما نوی آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وي، نو هم داسې به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر همېشه پورې قائم وي. (٢٣) مالک خدائ فرمائي، ”د هرې نوې مياشتې په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له راځي او زما عبادت به کوي. (٢٤) کله چې هغوئ د ښار نه بهر ځي نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه وويني چا چې زما خلاف سرکشي کړې وه. کوم چينجی چې دغه لاشونه خوري نو هغه به هيڅکله نه مری او کوم اور چې هغوئ سوزوي نو هغه به نه مړ کيږي. د هغوئ دا منظر به د ټولو انسانانو دپاره پروونکې وي.“